

Univerzita Palackého v Olomouci

Filozofická fakulta

Katedra psychologie

**VÝZNAM ONLINE SEXUÁLNÍCH AKTIVIT
V PARTNERSKÝCH VZTAZÍCH NA DÁLKU**

**MEANING OF ONLINE SEXUAL ACTIVITIES IN LONG-DISTANCE
ROMANTIC RELATIONSHIPS**

Magisterská diplomová práce

Autor:

Jana Sýkorová

Vedoucí práce:

PhDr. Jan Šmahaj, Ph.D.

Olomouc

2020

Prohlášení

Místopřísežně prohlašuji, že jsem magisterskou diplomovou práci na téma „Význam online sexuálních aktivit v partnerských vztazích na dálku“ vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího diplomové práce a uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.

V ..... dne .....

Podpis .....

Poděkování

Na tomto místě bych chtěla velmi poděkovat PhDr. Janu Šmahajovi, Ph.D. za příjemnou spolupráci, inspiraci, velkou dávku podpory, vstřícný přístup a odborné vedení v průběhu zpracovávání mé magisterské diplomové práce.

Děkuji rovněž všem svým respondentům za jejich čas a ochotu v průběhu výzkumu. Bez vás by tato práce nemohla vzniknout.

Velký dík patří také mému příteli, rodině a přátelům za to, že byli ochotni mě podpořit, vyslechnout a rozesmát kdykoli to bylo potřeba. Další díky směřuje k mé kolegyni Kateřině Řehořkové. Děkuji za ta krásně strávená studijní léta s Tebou, za veškerý náš společný čas, velkou podporu i v „dobách temna“ a hodiny smíchu. Děkuji, že mě držíte nad vodou a podporujete mě v mé cestě, ať už je jakákoliv.

OBSAH:

Úvod	7
TEORETICKÁ ČÁST.....	8
1 Období mladé dospělosti.....	9
1.1 Vynořující se dospělost	10
1.2 Partnerské vztahy v období mladé dospělosti	11
1.3 Vztah k ICT a internetu	12
1.4 Vztah k ICT a internetu z pohledu generací.....	13
2 Partnerské vztahy	14
2.1 Vývoj partnerského vztahu	15
2.2 Formy partnerského vztahu.....	17
2.3 Vztahová údržba.....	19
2.4 Spokojenost v partnerských vztazích a její významné faktory	20
2.4.1 Teorie připoutání.....	21
2.4.2 Intimita.....	23
2.4.3 Sexualita a její vývoj v partnerském vztahu	25
2.4.4 Komunikace a řešení konfliktů	26
2.5 Partnerské vztahy na dálku.....	27
2.5.1 Vztahy na dálku a ICT	28
3 Sexualita online.....	31
3.1 Specifika komunikace na internetu	31
3.2 Online sexuální aktivity/kybersex.....	32
3.3 Přínosy.....	33
3.4 Rizika	34
4 Nevěra online	36

VÝZKUMNÁ ČÁST	38
5 Vymezení výzkumného problému	39
5.1 Formulace výzkumných cílů	39
5.2 Výzkumné hypotézy.....	41
6 Typ výzkumu a užití testové metody	42
6.1 Dotazník partnerské spokojenosti (CSI-32)	42
6.2 Dotazník vlastní tvorby	44
7 Charakteristiky výzkumného souboru a průběh sběru dat	47
7.1 Sběr dat.....	47
7.2 Etické hledisko	48
8 Zpracování dat, deskripce a analýza	49
8.1 Popis výzkumného souboru	50
8.1.1 Popis podsouboru n ₁ – partnerské vztahy na blízko	51
8.1.2 Popis podsouboru n ₂ – partnerské vztahy na dálku.....	52
8.2 Výsledky dotazníku vlastní konstrukce	53
8.3 Výsledky dotazníku CSI-32	60
8.4 Ověření výzkumných hypotéz.....	61
8.5 Zhodnocení výzkumných cílů	64
9 Diskuze	67
10 Závěry	72
11 Souhrn	73
Seznam použitých zdrojů a literatury	76
Seznam tabulek, obrázků a grafů	84
Přílohy	

Úvod

Doba technologií, ve které posledních několik desetiletí žijeme, nám do života přináší mnoho nových věcí. Poznatky z oblasti IT se neustále vyvíjí a nové technologie stále více pronikají do našeho každodenního života. Stávají se pro nás něčím natolik osobním, že se jim nezdráháme svěřit své názory, a sdílet s nimi své radosti a smutky. Jejich prostřednictvím je možné navazovat či udržovat vztahy. Dokonce pomocí nich můžeme odtajňovat a uspokojovat své intimní touhy a přání.

Aktivity „na síti“, ve kterých hraje roli naše sexualita, označujeme pojmy jako kybersex, online sex, net sex či online sexuální aktivity (často označeny zkratkou OSA). Dle různých definic se může jednat například o internetové dopisování s lechtivým obsahem, vzájemnou výměnu intimních fotografií či videohovor po Skype spojený s různou mírou nahoty a uspokojení. Blíže tyto pojmy rozvedeme v teoretické části práce.

Internet může pro spoustu lidí poskytnout prostor, kde se nejrůznější sexuální fantazie mohou projevit ve své neskryvané podobě. Ze svého okolí si všímám, že poměrně mnoho lidí má zkušenost s nějakou formou online sexuálních aktivit. Většinou to však zůstává tím, o čem se ve společnosti příliš nemluví. V odborných článcích se často hovoří spíše o negativěch či rizicích, které online sexuální aktivity přináší.

Partnerské vztahy se vyvíjí v kontextu doby a mění svou podobu. Stále více partnerských dvojic se setkává se zkušeností, kterou bychom mohli nazvat vztahem na dálku nebo vztahem s obdobím různě dlouhého odloučení partnerů. Zcela logicky se partneři poté dostávají do situace, kdy kromě jiného řeší také to, jak ve svém vztahu zachovat intimní a sexuální kontakt. Za mou výzkumnou prací stojí především otázka, zda a jakým způsobem se na tomto podílí moderní komunikační technologie. V praktické části své práce se tedy pokusím tuto oblast zmapovat u jedinců ve věku 18 až 35 let, a dát ji do kontextu se spokojeností v partnerském vztahu.

Má diplomová práce je klasicky členěná na část teoretickou a praktickou. V teoretické části půjde hlavně o vymezení kontextu a informací, které jsou pro můj výzkum podstatné a teoreticky ho ukotví. V praktické části popíši podobu svého výzkumu včetně metod, které jsem zvolila a toho, jak jsem při něm postupovala. Následovat bude seznámení s výsledky, diskuze a závěr.

TEORETICKÁ ČÁST

1 Období mladé dospělosti

Autoři Langmeier a Krejčířová (2006) uvádí, že dospělost jako vývojové období je různými autory členěno a pojmenováváno odlišně. Ve vývojové psychologii byla v průběhu let věnována velká pozornost období dětství a dospívání, ale specifika jednotlivých etap dospělosti byla poněkud stranou zájmu.

Vývojové mezníky, které jsou poměrně jasně dané v dětství a dospívání, jsou v období dospělosti méně výrazné. Změny, kterými jedinec prochází, se vyznačují velkou individualitou. Jednotlivé etapy dospělosti se překrývají a nastupují různě u různých lidí. I tak zde však vyvstává potřeba rozdělení dospělého věku do několika etap, protože rozdíly v myšlení, cítění a sociálním chování mezi dospělými jedinci různého věku jsou značné (Langmeier & Krejčířová, 2006).

Publikace různých českých i zahraničních autorů se poněkud liší v pojmenování různých etap dospělosti. V empirické části této práce se zaměřujeme na jedince ve věku 18 až 35 let. Budeme se tedy dále věnovat především období vstupu do dospělosti a první etapě dospělosti.

Podle Vágnerové (2007) se jedinec od svých deseti do dvaceti let nachází v období adolescence, která poté přechází do období mladé dospělosti. Pro něj vymezila poměrně široké období dalších dvaceti let (tedy 20 až 40 let). Autoři Langmeier a Krejčířová (2006) dělí dospělost na časnou (zhruba od 20 do 25 až 30 let), střední (zhruba do 45 let) a pozdní (asi do 60-65 let).

Dle Langmeiera a Krejčířové (2006) je pro jedince v období časně dospělosti (20-30 let) charakteristické, že se sžívají se svou identitou dospělého, hledají své životní směřování, nalézají si partnera a získávají větší jistotu a odpovědnost na trhu práce. Za jedno z kritérií dospělosti považují dosažení osobní zralosti. Ta kromě jiného bývá charakterizována převzetím plné osobní a občanské zodpovědnosti za svůj život stejně jako ekonomickou nezávislostí.

Podle českého práva se jedinec stává dospělým v okamžiku dosažení zletilosti, tedy dovršením věku osmnácti let. Tato skutečnost je ukotvena v českém občanském zákoníku. Podle něj se jedinec v tomto věku stává plně svéprávným. Smí uzavírat platné smlouvy, získat řidičský průkaz a získává volební právo (Občanský zákoník: 89/2012 Sb., 2014).

Mladá dospělost je podle Thorové (2015) poměrně dynamické období plné změn, které by měly vést k proměně nezralé osobnosti ve zralou. Časově ji řadí mezi 20 až 35 let. V tomto období se jedinec nachází na vrcholu svých fyzických, sexuálních a někdy také kognitivních schopností. Oproti adolescenci je emoční prožívání mladých dospělých méně intenzivní, ale stále může být poněkud nestabilní a dále se vyvíjí spolu s jejich zážitky a zkušenostmi.

S ohledem na vývoj společnosti v posledních desetiletích se objevila se i snaha o uznání nového vývojového období. Jedná se o „*emerging adulthood*“. Tento pojem se v českém prostředí nejčastěji překládá jako „vynořující se dospělost“. Více si ho přiblížíme v další kapitole.

1.1 Vynořující se dospělost

Období „vynořující se dospělosti“ je poměrně mladý pojem, jehož autorem je Jeffrey J. Arnett (2000). Jedná se v podstatě o novou vývojovou teorii, která se zaměřuje na jedince ve věku 18-25 let. Autor tuto teorii vytvořil z potřeby reflektovat změny ve společnosti, které se udály v posledních desetiletích a které ovlivňují vývoj jedince v tomto věku.

Tato teorie je platná především v rozvinutých zemích, které dovolují jedinci delší dobu setrvat v období relativní nezávislosti a explorační. To znamená, že společností není vyvíjen takový tlak na to, aby se jedinec velmi brzy osamostatnil. Často je mu umožněno dlouho studovat, cestovat a nabírat zkušenosti. Dříve bylo běžné, že lidé v tomto věku už uzavírali sňatky či měli děti. Dnešní společnost je v tomto ohledu volnější a od jedince v mladém věku toto příliš neočekává. Vynořující dospělost bychom dle Arnetta měli chápat jako svébytné období. Pojem „mladá dospělost“ se mu zdá nedostačující, vnímá ho jako příliš široký kvůli tomu, že někteří autoři pod něj řadí například i jedince ve věku do 40 let (Arnett, 2000).

Vynořující se dospělost je obdobím mezi adolescencí a mladou dospělostí, kdy se ještě mladý člověk necítí být ani v jedné z těchto kategorií. Pro toto období jsou charakteristické mnohé změny, hledání sebe sama a možnost experimentování v různých oblastech včetně pracovních zkušeností i vztahů. V dnešní době existuje spousta možností a cest, kterými se mladý člověk může ubírat a toto období mu dává možnost vyzkoušet si, co by pro něj mohlo být nejlepší možností (Arnett, 2000).

Období vynořující se dospělosti může být i časem nejistot a tápání. Mohou se objevit pocity nedostatečnosti, úzkosti a strachu z převzetí odpovědnosti nad svým vlastním životem. Vstup do dospělosti je ze své podstaty pro mladého člověka výzvou, která ho staví před nutnost uspořádat si své životní představy a přizpůsobit si svou skutečnost. Pro některé mladé dospělé může být tato výzva příliš velká a spojená s nepříjemnými pocity a vyhýbáním (Barry, Nelson & Christofferson, 2013).

Autoři Reifman, Arnett a Colwell (2007) vytvořili dotazník IDEA a s jeho pomocí identifikovali pět základních dimenzí vynořující se dospělosti. Jsou jimi explorace identity, nestabilita, zaměření sama na sebe, pocit mezi a otevřené možnosti.

Teorie vynořující se dospělosti se setkala s uznáním i s kritikou. Například Côté (2014) ji vnímá jako nedostatečně podloženou. Uznává, že se mezi mladými lidmi objevují společné znaky tohoto období, ale pochybuje o potřebě nové vývojové teorie. Přechod mezi adolescencí a dospělostí vnímá jako velmi diverzní období, které se těžko popisuje a u každého probíhá jinak. Varuje také před přílišnou „adorací“ této teorie a nabádá k jejímu lepšímu prověření.

1.2 Partnerské vztahy v období mladé dospělosti

Jedním z velkých vývojových úkolů tohoto období je vytvoření uspokojivého partnerského vztahu a nalezení stálého partnera. Zkušenosti s prvními láskami sbírají jedinci už v období adolescence a s postupujícím věkem je prohlubují. Autoři Norona, Roberson a Welsh (2017) tyto zkušenosti považují za „tréninkové pole“ pro budoucí hlubší vztah. Uvádí, že z každého vztahu jedinec čerpá určitou zkušenost, kterou poté uplatňuje ve svých budoucích vztazích. Učí se řešit partnerské konflikty a skrze vztah si uvědomuje, kým je a co by od svého protějšku chtěl.

Partnerství je dle Vágnerové (2007) v období mladé dospělosti pro jedince ještě významnější než přátelství. Je také chápáno jako velmi důležitý prostředek osobního rozvoje. Pojímání partnerských vztahů v tomto období může být velmi různorodé. Oproti adolescenci zde bývá přítomná větší touha po blízkosti a intimním sdílení.

Pro jedince v tomto věku je typické, že rozšiřují svou sociální síť a navazují větší množství sociálních kontaktů. Některé z nich mohou být povrchní a snadno vyprchají, jiné se mohou prohloubit a přerůst v dlouholetá přátelství, partnerský vztah či manželství. Přítomny bývají také experimenty s různými formami vztahu. Může jít například o „vztahy na jednu noc“, povrchnější partnerské vztahy bez závazků či „kamarádství s výhodami“ (Vágnerová, 2007).

1.3 Vztah k ICT a internetu

Dnešní doba by se dala charakterizovat jako doba internetu (*Digital Age*). Jsme zvyklí být obklopeni množstvím informačních a komunikačních technologií a každý den s nimi nejen pracovat, ale využívat je i pro své soukromé účely (Baym, 2015). Mezi informační a komunikační technologie (z angl. *Information and Communication Technologies*, zkráceně ICT) obecně řadíme všechna zařízení typu stolní počítač, notebook, tablet a chytrý telefon.

Dle údajů Českého statistického úřadu (Český statistický úřad, 2019) se počet jedinců, kteří využívají připojení k internetu za poslední roky stabilně zvyšoval. Aktuální údaje za rok 2019, které zahrnují jedince ve věku 16-74 let, ukazují, že internet využívá 81 % všech dotazovaných. Z této skupiny pak 97 % osob využívá internet alespoň jednou týdně a 87 % uživatelů internetu jej využívá každý nebo skoro každý den.

Z toho největší využití je mezi studenty a jedinci ve věku 16-55 let. Mimoto internet v dnešní době už není záležitostí pouze počítače či notebooku, ale dá se na něj připojit i z ostatních zařízení, z nichž nejvíce vedou chytré mobilní telefony. Mezi lidmi, kteří nejvíce využívají sociální sítě opět vynikají studenti a jedinci ve věku 16-34 let (Český statistický úřad, 2019).

1.4 Vztah k ICT a internetu z pohledu generací

Na pojem „generace“ se dá nahlížet z několika možných úhlů pohledu, většinou dle oborového zaměření. Máme například definice ekonomické, demografické či sociologické. S ohledem na zaměření této diplomové práce jsme zvolili hledisko sociologické.

Autoři Sak a Kolesárová (2012, 35) vidí generaci jako velkou skupinu lidí, „*kteřá jako subjekt byla zformována jednak výraznou společenskou událostí, jednak souhrnem změněných společenských podmínek, které vytvářejí specifické generační společenské klima.*“ Jednotlivé generace nelze striktně dělit podle let, ve kterých se jedinci narodili. Generace se mohou mezi sebou překrývat a je například možné, aby jeden člověk splňoval znaky dvou generací (Sak & Kolesárová, 2012).

Mileniálové (nebo též generace Y) jsou podle Dadian (2018) první generací, která vyrůstala s přítomností komunikačních technologií a internetu, zároveň si však pamatují i dobu před nástupem a boomem komunikačních technologií. Označují se tak jedinci, kteří se narodili přibližně mezi lety 1980 až 1995. Některé zdroje tento interval prodlužují na roky 1980-2000.

Komunikační technologie a internet se stali důležitou součástí života mileniálů, proto je dle Dadian (2018) důležité zaměřit se i na to, jak spolu jedinci prostřednictvím těchto kanálů komunikují, a to i na erotické a sexuální úrovni.

Generace Z je označením pro jedince, kteří se narodili po roce 2000. Jedním z rozdílů mezi generací mileniálů a generací Z je, že mileniálové si ještě pamatují na dobu před masivním rozšířením internetu, ale generace Z už nikoli. Generace Z odmalička vyrůstá obklopena internetem a moderními technologiemi. Hojně využívají sociální sítě a často na nich sdílí své názory, fotografie, krátká videa aj. Kvůli rychlému duchu doby, ve které žijí, pravděpodobně i s vlivem častého používání internetu a komunikačních technologií, se zde objevují i různé negativní projevy. Byl zaznamenán například nárůst civilizačních chorob, vzrůst deprese a nemocí způsobených vlivem chronického stresu (McCrinkle & Wolfinger, 2014).

2 Partnerské vztahy

Partnerské vztahy tvoří velmi podstatnou část lidského života. Nejen, že představují důležitý vývojový mezník mezi dospíváním a dospělostí, ale z výzkumů také vyplývá, že hrají velkou roli ve vnímání kvality vlastního života a osobního štěstí (Demir, 2008).

To, že vztahy jsou pro člověka důležité, může říci i laik, který se zaposlouchá do množství písni či příběhů o lásce, nebo už se sám někdy zamiloval. Téma lásky a partnerství bylo však ve vědě dlouho opomíjeno, nejspíše pro svou těžkou uchopitelnost (Výrost & Slaměník, 2008).

Základní terminologii v rovině interpersonálních vztahů položil Kelley (1979, in Výrost & Slaměník, 2008), který jako první zavedl pojem „osobní vztahy“ (*personal relationships*) a později také termín „blízké vztahy“ (*close relationships*). Termín „osobní vztahy“ považuje za souhrnné označení pro významné vztahy jedince k jeho blízkým osobám. Blízkým vztahem nazývá Kelley takový typ osobního vztahu, kterým jedinec ovlivňuje druhou osobu nebo osoby a to intenzivně, často a na relativně dlouhou dobu. V takovém vztahu je také patrná vzájemná závislost zapojených osob.

Definovat partnerský vztah je poměrně obtížné, protože může nabývat mnoha různých podob. Čím se liší blízký vztah, který můžeme mít současně s několika lidmi, a vztah partnerský? Nabízelo by se poukázat na sexuální stránku věci, avšak to také nemusí platit stejně u všech partnerů. Společný jmenovatel může být v prožitku intimity a lásky. Oba tyto prožitky můžeme zažívat i mimo partnerský vztah, ale ukazuje se, že tyto dvě komponenty jsou pro partnerský vztah zásadní (Moss & Schwebel, 1993).

Podle Kratochvíla (2000) se „láska“ ve vědeckých kruzích těžko definuje. Lásku obecně považuje za kladný a velmi hluboký cit, který si žádá svůj vývoj. Vlivnou teorii lásky předložil J. R. Sternberg (1986). Ve své triangulární (trojúhelníkové) teorii se zamyslel nad tím, zda má láska vždy stejnou podobu. Dle jeho teorie jsou součástí lásky tři komponenty, které mohou být přítomny v různém poměru a podle toho mohou tvořit i různé druhy lásky. Každá z těchto jednotlivých složek má ve vztahu svůj vývoj.

Těmito složkami jsou: **důvěrnost (blízkost, intimita)**, **vášeň** a **oddanost (závazek, angažovanost)**. **Důvěrnost** představuje vzájemné sebeodhalování obou partnerů, důvěrné sdílení, zapojování partnera do různých oblastí svého života a snahu

o porozumění. **Vášní** se rozumí tělesná přitažlivost mezi partnery, která vede k sexuálnímu uspokojení. Objevuje se zde silné pužení obou aktérů o úzký kontakt mezi sebou a aktivuje se tělesná odezva na podněty od partnera. Vášně obsahuje množství velmi silných emocí, které jsou většinou pozitivního charakteru. Poslední složkou je **oddanost (závazek)**, která se projevuje především v dlouhodobé perspektivě vztahu apomáhá jej udržet a pečovat o něj (Sternberg, 1986).

V zahraniční literatuře se často potkáme s označením „*romantic relationship*“, tedy romantický vztah. Pro účely této práce budu používat jednotný termín „partnerské vztahy“.

Vztahy jedinců v období mladé dospělosti bývají často ovlivněné i zvýšenou tendencí cestovat a tím, zda se dotyční musí nebo chtějí stěhovat například za studiem či prací. Množství párů poté volí možnost života ve vztahu na dálku, který má svá specifika. Pro vztahy na blízko zahraniční literatura uvádí termín *Geographically Close Romantic Relationships (GCRR)*, vztahy na dálku nesou označení *Long Distance Relationship (LDR)*. Pokud budeme dále hovořit o tomto dělení partnerských vztahů budu využívat označení „vztah na blízko“, a „vztah na dálku/distanční vztah“.

2.1 Vývoj partnerského vztahu

„Jak jste spolu dlouho?“ – To je jedna z otázek, které obvykle padnou ve chvíli, kdy se s někým obecně bavíte o svém partnerském vztahu. Lidé běžně předpokládají, že partnerské vztahy mění svou hloubku podle toho, jak dlouho trvají. Studií, které by však zkoumaly různé kvality partnerského vztahu v kontextu jeho trvání, není mnoho. Autoři se často drží spíše jisté vývojové fáze vztahu, kterou poté popisují (Reese-Weeber, 2015).

I na to se však názory různí, což není s podivem, když si uvědomíme, jak je každý partnerský vztah individuální a vyrůstá na své vlastní jedinečné půdě. Například Vágnerová (2007) uvádí, že partnerský vztah standardně začíná obdobím zamilovanosti a romantické lásky. Poté se postupně se ve svém vývoji posouvá do fáze realistického vztahu.

Jinak se na vývoj vztahu dívá Matějková (2007), která jej rozděluje na období zamilovanosti a období lásky. Přidává i časovou linii – období zamilovanosti podle ní trvá dva, maximálně tři roky, poté se vztah přesouvá do roviny lásky. První tři měsíce jsou ve znamení vzájemného intenzivního poznávání. Partneri bývají okouzleni jeden druhým a je zde velká sexuální přitažlivost. V tomto období se o partnerovi dozvídáme mnoho intimních věcí, které zároveň máme tendenci brát poněkud nekriticky. Vztah, který vydrží **déle než 6 měsíců**, může čelit prvním konfliktům ohledně rozdílných životních očekávání a každodenních aktivit. V období lásky, dle Matějkové (2007) tedy po 3 letech, už partnerský vztah není tak explozivní jako v období zamilovanosti. Mohou se zde objevit pocity větší intimity, jistoty a bezpečí, stejně tak však hrozí ochladnutí vztahu a známky stereotypu a nudy.

Naproti tomu Reese-Weeber (2015) říká, že každý partnerský vztah prochází různými podmínkami a těžko se dá říci, že po nějakém časovém období jsou na tom všechny páry stejně. Existují dvojice, které si vybudují velmi silný a intimní vztah během několika měsíců a naproti tomu jsou páry, které k takovému vztahu dojdou až po několika letech.

Tato autorka dělí vývoj vztahu do tří fází – fáze líbánků (*honeymoon phase*), definování vztahu (*defining phase*) a ustanovený vztah (*established phase*). První fázi nejlépe vystihuje výrok „*Vztah mezi mnou a mým partnerem je stále velmi vzrušující. I když se snažím soustředit na svou práci nebo na něco dalšího, myšlenky mi často sklouzávají směrem k mému partnerovi. Vždy, než se mám vidět se svým partnerem, se snažím o to, aby můj vzhled byl co nejupravenější. Navzájem jsme velmi tolerantní k chybám toho druhého.*“ (Reese-Weber, 2015, 6). Ve druhé fázi jde o vyjasnění vztahu – jeho vážnosti a budoucnosti. Zvládnutí konfliktů, které se v této fázi objevují, vede k přechodu do třetí fáze. Ta je charakteristická výrokem: „*Jsmo velmi spojení jeden s druhým. Většinu neshod, které do vztahu přišly, jsme zvládli. Mám pocit, že svého partnera velmi dobře znám, a že se oba cítíme bezpečně v našem vztahu a v tom, kam směřuje.*“ (Reese-Weber, 2015, 6).

Autoři Solomon a Knobloch (2004) považují vývoj partnerského vztahu za složitý proces, do kterého vstupují dva jednotlivci a nově se začínají vnímat jako pár. Vývoj vztahu je doprovázený různými situacemi, které vztahem otrásají a mohou rozhodnout o jeho dalším fungování. Tyto situace autoři nazývají jako „*relational turbulence*“, což bychom mohli přeložit jako nepokoje ve vztahu nebo zlomové momenty. Přítomnost těchto nepokojů berou jako přirozenou součást vývoje intimity.

Dle Solomona a Theisse (2011, in Reese-Weber, 2015) začátek vztahu patří období poznávání se. Spolu se vzrůstající intimitou však vzrůstají i myšlenky týkající se budoucnosti vztahu a očekávání obou partnerů. Nejistota ohledně společné budoucnosti může v partnerech vzbuzovat negativní emoce, pocity žárlivosti a narušuje jejich komunikaci. U párů, které jsou schopné o těchto svých pocitech mluvit a společně je vyřešit, se dá předpokládat větší úroveň intimity a silnější pouto. To samé platí nejen v případě nejisté společné budoucnosti, ale i dalších zlomových momentů jako jsou například přechod ke společnému bydlení, vstup do manželství či rozhodování o tom, zda mít nebo nemít děti.

2.2 Formy partnerského vztahu

Každý partnerský vztah je jedinečnou záležitostí a může nabývat různých forem soužití. Do popředí se v posledních desetiletích dostává model nesezdaného soužití partnerů, tedy kohabitace. Mezi další formy partnerského vztahu můžeme zařadit manželství a oddělené soužití (*Living Apart Together – LAT*). Všechny tři tyto podoby partnerského vztahu si nyní blíže popíšeme.

Nesezdané soužití (kohabitace)

Kohabitace, nesezdané soužití, život na psí knížku, manželství na zkoušku či život na hromádce. Všechny tyto pojmy jsou synonymem pro jedno a totéž – společné soužití dvou partnerů, kteří nejsou v manželském svazku. Tato situace se často týká mladých párů, kteří žijí ve společné domácnosti a většinou také společně hospodaří (Pacáková, Plecháčková, Půlpánová & Matoušová, 2016).

Stejně jako několik dalších autorů, tak i Wieteska (2018) zmiňuje, že obliba této formy partnerského vztahu v posledních desetiletích vzrůstá. Je mnoho důvodů, proč je tomu tak. Například Prusinska (2007, in Wieteska, 2018) tyto důvody dělí na právní,

ekonomické a ideologické. Právní důvody zvažují partneři, kteří z nějakého důvodu nemohou být oddáni – například jsou ve vleklém rozvodovém řízení nebo se nechtějí rozvést z obavy soudních sporů o děti. Do ekonomických důvodů řadí například ztrátu finanční nezávislosti, sociálních výhod a neochotu sdílet s partnerem svůj majetek. Také se může jednat o nedostatek finančních prostředků k uspořádání svatby. Ideologické důvody jsou podle ní ovlivněné působením médií a celospolečenskou atmosférou, která vede spíše k individualismu a nezávislosti. Vstup do manželství mohou partneři vnímat jako něco nepodstatného, co pro jejich vztah není určující. Také případný rozchod je v praktických záležitostech snazší, pokud nejsou partneři oddáni, nesdílí společný majetek a nemají děti.

Je patrné, že vnímání společného soužití může být pro každý pár velmi různorodé. Pro některé je nesezdané soužití pouze určitou cestou k budoucímu manželství a život „na zkoušku“, než se rozhodnou vstoupit do manželství. To se týká hlavně mladých párů. Na druhé straně poté existují páry, kterým tento typ soužití plně vyhovuje a ani v budoucnu ho měnit nechtějí. Na tyto dva typy kohabitaci dělí Hamplová (2002, in Pacáková et al., 2016).

Manželství

Manželství je dle českého občanského zákoníku (Občanský zákoník: 89/2012 Sb., 2014) vymezeno jako trvalý svazek muže a ženy, jehož hlavním účelem je založení rodiny, která má sloužit ke vzájemné podpoře, pomoci a řádné výchově dětí. Tento svazek vzniká ze svobodného a plně vědomého rozhodnutí obou zúčastněných partnerů. Manželství nemůže uzavřít jedinec, jehož svéprávnost byla v tomto ohledu omezena. Dále jedinec, který dosud nedosáhl 18 let věku (ve výjimečných případech a po doložení řádných důvodů, může stát tuto hranici snížit na 16 let). Možnost dalšího sňatku je vyloučená také osobám, které do manželství vstoupily už dříve a jejich svazek trvá, nebo se tyto osoby nachází v registrovaném partnerství. Manželství nemohou uzavírat ani osoby v blízkém příbuzenském vztahu – tedy jakožto předci, potomci ani sourozenci.

Living apart together (LAT)

Tento pojem by se dal do češtiny přeložit jako oddělené soužití. Každý z partnerů žije ve své samostatné oddělené domácnosti a pouze se vídají a navštěvují, ale nežijí spolu. Může i nemusí se přitom jednat o vztah geograficky vzdálený. Tento termín je vykládán různě dle autorů. Někteří tento stav vidí jako přechodný, jiní mu přisuzují dlouhodobější charakter. Partneři pro tento druh vztahu mohou mít různé důvody, ale základním předpokladem je to, že jim forma vztahu v zásadě vyhovuje. Jejich pojmání vztahu se tedy liší například od párů, které žijí ve vztahu na dálku, ale touží tuto skutečnost změnit a dotyčného mít sobě blíž (Ayuso, 2019).

Fenomén odděleného soužití Krapf (2017) vnímá jako přechodnou formu vztahu u mladých dospělých, kteří si zatím nejsou jistí tím, zda se svým partnerem chtějí žít ve společné domácnosti. Podle ní tato forma vztahu končí buď rozchodem, nebo přechodem ke společnému soužití či pozdějším vstupem do manželství.

Fenomén „*living apart together*“ je častý jak u mladých dospělých, tak u lidí v pozdějším věku – u nich často v situacích po rozvodu či ztrátě partnera. Autoři Wagner, Mulder, Weiß a Krapf (2019) dospívají k závěru, že u mladých dospělých se jedná o dočasný stav, který volí především kvůli rozdílným časovým možnostem a vzdálenosti mezi partnery. Jedinci ve starším věku tento typ vztahu udržují většinou dlouhodobě. Důvodem pro to je, že touží po partnerském vztahu, ale rádi by si zároveň uchovali svůj dosavadní život bez velkých změn.

2.3 Vztahová údržba

Jak je možné, že některé vztahy vydrží šťastné a kvalitní i po velmi dlouhou dobu, a jiné ne? Tuto otázku se snaží zodpovědět koncept vztahové údržby. Tento poněkud krkolomný termín se do českého prostředí dostal doslovným přeložením anglického pojmu *relational maintenance*. Tento koncept se ve své podstatě zaměřuje na to, jakým způsobem lidé dlouhodobě udržují své blízké vztahy funkční a uspokojivé. Velká pozornost je věnována vztahové údržbě v partnerských vztazích, ale tento pojem se týká všech blízkých vztahů, například tedy i těch přátelských, rodičovských či sourozeneckých (Canary & Dainton, 2006).

Autoři Dindia a Canary (1993, in Dindia, 2003) na základě studia literatury vymezili čtyři definice vztahové údržby. Podle první z nich je vztahová údržba popisována jako prostředek, který zajišťuje prostou existenci vztahu a snižuje pravděpodobnost jeho rozpadu. Ve druhé definici se jedná nejen o existenci vztahu, ale o zachování jeho základní podoby, tedy o zachování vztahu na určité úrovni intimity, důvěry, závazku apod. Třetí definice pojímá vztahovou údržbu jako prostředek zachování spokojenosti ve vztahu. Udržet vztah na nějaké úrovni jeho kvalit totiž ještě neznamená, že tento vztah bude spokojený. Čtvrtá definice se zaměřuje nejen na zachování dobře fungujícího spokojeného vztahu, ale také na vztahovou údržbu, která slouží k nápravě vztahu, který je nějak poškozen.

Odhodlanost a iniciativa partnerů na začátku vztahu (ve fázi jeho samotného utváření) podle Sprecherové, Reganové a Orbuchové (2016) bývá nevyrovnaná. To však budoucí partnerskou spokojenost neovlivňuje. To, co ji ovlivňuje, je podíl partnerů na udržování jejich vztahu. Autorky ve svém výzkumu zaznamenaly, že výsledky se liší u mužů a žen. Muži, kteří cítili větší (nebo stejný) podíl na péči o vztah, vykazovali ve vztahu větší spokojenost a větší míru závazku. Naproti tomu ženy, které cítily, že na vztahu pracují více než jejich partneři, vykazovaly nižší spokojenost než ty, které byly ve vztahu, na kterém jejich partner pracoval více nebo stejně jako ony.

2.4 Spokojenost v partnerských vztazích a její významné faktory

V oblasti partnerských vztahů je spokojenost jednou z nejčastěji zkoumaných proměnných. Je hlavním ukazatelem kvality vztahu, bývá spojována s jeho stabilitou a délkou trvání. Ačkoliv se jí věnuje mnoho autorů, tak řada z nich v tomto kontextu používá různá pojmenování. Můžeme se tak setkat s termíny jako jsou partnerské štěstí, přizpůsobení, úspěch, kvalita vztahu aj. (Ogolsky, Cate & Lloyd, 2013).

Partnerství, které je spokojené Gottman (2015) označuje jako emočně inteligentní partnerství. Aby jej páry dosáhly, měly by zapracovat na vzájemném respektu, oboustranném naplňování svých potřeb a vstřícnosti. Negativní pocity a myšlenky někdy vzniknou u všech párů, důležité je se jim nepoddávat a nenechat je převládnout nad těmi pozitivními.

Jak je to se spokojeností v partnerských vztazích na dálku? Je nižší nebo vyšší v porovnání s geograficky blízkými vztahy? A ať už je jakákoliv, co jí pomáhá ve vztahu udržovat na vysoké úrovni? Těmto otázkám je v posledních letech přisuzována větší důležitost a více výzkumníků se snaží je zodpovědět. Tyto otázky totiž mají přesah do praxe poradenských pracovníků a dalších odborníků, kteří pracují s lidmi v tomto typu vztahu. Autoři Dargie, Blair, Goldfinger a Pukall (2015) zmiňují, že výzkumníci se v této otázce příliš neshodují. Konkrétně však z jejich výzkumu vyplývá, že míra spokojenosti se u distančních a proximálních vztahů významně neliší.

Ve své práci Belus, Pentel, Cohen, Fischer a Baucom (2019) zmiňují, že některé výzkumy byly provedeny i na populaci vojáků vyjíždějících na zahraniční mise. I přesto, že je tato skupina velmi specifická, objevují se zde podobné výsledky jako u civilní populace. Tedy že odloučení ve vztahu nemusí nutně vést ke snížení spokojenosti v páru, pokud je zachována dostatečná komunikace. Autoři nicméně apelují na další výzkumy v této oblasti. Navrhují zaměřit se na konkrétní chování a prostředky udržující ve vztahu spokojenost i přes fyzické odloučení partnerů.

Spokojenost v partnerském vztahu je ovlivněna mnoha okolnostmi a v rozsahu této práce je možné zmínit pouze ty nejdůležitější a nejrelevantnější. Zaměříme se tedy na teorii připoutání (*attachment*), která je velmi vlivnou nejen v oblasti partnerských vztahů. Dále více popíšeme témata jako je intimita, sexualita a komunikace.

2.4.1 Teorie připoutání

Teorie citové vazby (teorie attachmentu, připoutání) je jednou z nejzásadnějších teorií sociální a vývojové psychologie za posledních 40 let. Jejím autorem je John Bowlby, jehož práci dále více rozvinula psycholožka Mary Ainsworthová. Oba dva tím položili dobrý základ pro své budoucí pokračovatele a začali tak diskuzi nad tímto tématem (Lacinová, 2015).

Tímto pojmem se Bowlby (2010) především snažil popsat vztah mezi dítětem a jeho primárním pečovatelem, nejčastěji matkou. Vycházel přitom z reakcí dětí na to, když se jejich primární pečovatel (vztažná osoba) na různě dlouhou dobu vzdálila. Vztažná osoba je pro dítě důležitá hlavně z toho důvodu, že mu dává pocit fyzického a psychického bezpečí, pomáhá mu regulovat negativní emoce a dává rámec pro bezpečné

prozkoumávání okolního světa. Vztah mezi dítětem a jeho vztažnou osobou se stává jakýmsi prototypem pro jeho budoucí vztahy.

Psycholožka Mary Ainsworthová (1989, in Guerrero, Andersen & Afifi) poté jeho práci rozvinula a vymezila tři základní styly citové vazby – **jistý, úzkostně-ambivalentní** a **vyhýbavý**. Teorie attachmentu se zpočátku zaměřovala na rané dětství. Dětstvím však vliv citové vazby nekončí.

Autoři Hazan a Shaver (1987) zjistili, že styl citové vazby v dětství je spojený s tím, jak jedinec v pozdějším věku reaguje ve svých partnerských vztazích. Zatímco pro dítě je vztažnou osobou jeho primární pečovatel, tak v dospělosti se nejdůležitější vztažnou osobou stává partner. Blízkost mezi partnery se tedy v časech nouze stává klíčovým zdrojem podpory, bezpečí, pohodlí a ujištění. Proces přeměny partnera ve vztažnou osobu je však postupný, a ne každý partner tohoto může dosáhnout. Záleží na jeho schopnosti být zdrojem podpory a úlevy v časech, kdy je to potřebné (tzv. *safe heaven*), schopnosti stát se zdrojem bezpečí (*secure base*), podporovat svého partnera v dosažení jeho cílů a také na tom, jak intimní vztah mají mezi sebou partneři vybudovaný (Hazan & Shaver, 1994).

Ve svých výzkumech Hazan a Shaver (1987) zpočátku využívali tři styly citové vazby – jistý, úzkostně-ambivalentní a vyhýbavý. Pokud připustíme poněkud zjednodušený pohled, tak lidé s **jistým typem citové vazby** své partnerské vztahy popisovali jako vřelé, naplňující a velmi intimní. Tyto vztahy byly povětšinou dlouhodobé. Pro jedince s **vyhýbavým typem citové vazby** byl typický strach z intimity, emocionální výkyvy a žárlivost. **Úzkostně-ambivalentní typ** se vyznačoval tím, že v lásce toužil po vzájemnosti a splynutí s partnerem. Podobně jako u vyhýbavého typu zde byly přítomné emocionální výkyvy a žárlivost

Později pro lepší dělení Bartholomew a Horowitz (1991) rozdělili citovou vazbu na čtyři typy podle toho, jak jedinec vnímá sám sebe a jak vnímá druhé. Jedinec s **jistým (bezpečným) typem** vazby má pozitivní obraz o sobě i o druhých. Věří, že jiní lidé mohou být vůči němu vnímaví a milující. Jedinec se **zapleteným typem** citové vazby má negativní obraz o sobě, ale pozitivní obraz o druhých. Svou charakteristikou se překrývá s úzkostně-ambivalentním typem vazby dle Hazanové a Shavera (1987). Velmi mu záleží na tom, jak jej vnímají ostatní a může mít pocit, že si jejich lásku nezaslouží.

Jedinci s **odmítavým typem** vazby mají pozitivní model sebe, ale negativní model druhých. Tím pádem se vyhýbají blízkosti ve vztahu, protože mají pocit, že by je ostatní mohli zranit. **Ustrašený typ**, dle Hazanové a Shavera (1987) vyhýbavý typ, je posledním typem citové vazby. Jedinci s tímto typem vazby mají negativní model sebe i druhých, vyznačují se nízkou důvěrou a strachem z odmítnutí.

2.4.2 Intimita

Intimita je jednou z významných lidských potřeb. Je důležitou součástí vztahu nejen mezi partnery, ale i mezi blízkými přáteli a rodinnými příslušníky. Je důležitým předpokladem pro spokojenost v těchto vztazích a pro osobní spokojenost celkově. Je možné ji chápat jako samostatný konstrukt, ale také jako jednu z komponent lásky – například ve Sternbergově triangulární teorii lásky. Slovo intimita pochází z latinského *intimus*, což znamená vnitřní, skrytý před zraky ostatních (Výrost & Slaměník, 2008).

Projevuje se v různých vztazích, ale také v různém věku. Své plné kapacity však dle Eriksona (1999) dosahuje teprve u jedinců v období mladé dospělosti. U nich je intimita chápána jako samostatný vývojový úkol a stojí v opozici vůči izolaci. Intimita je zde charakterizována jako schopnost navazovat dlouhodobé vztahy, které se vyznačují vysokou úrovní blízkosti a komunikace.

Každý člověk je schopný dosáhnout různé úrovně intimity ve svých vztazích, což souvisí s vývojem jeho identity. Vysoká úroveň intimity prožívaná s druhým člověkem je velmi důležitá, ale nese s sebou také jistou zranitelnost a riziko zrady nebo odmítnutí. Lidé za svůj život nasbírají nespočet různých zkušeností. Některé z nich jim mohou bránit v tom, aby se znovu zapojili do intimního vztahu, obzvláště pokud v něm už dříve prožili zklamání. Z tohoto důvodu bývá hledání intimity vyváženo tím, že se jedinec snaží hledat cesty, kterými by ke zklamání už nedošlo (Šmieja, 2018).

Nedostatek nebo neopětování intimity v partnerském vztahu jsou podle Slaměníka (2011) prožívány negativně. Intimita souvisí s psychickým odhalováním sebe sama před partnerem. Pokud jeden z partnerů cítí, že toto není ve vztahu opětováno, začne přemýšlet nad důvody tohoto chování. Do vztahu se tak může dostavit nerovnováha mezi partnery a pocit nedůvěry.

Podle autorů Banmen a Maki-Banmen (2009, in Dosedlová, 2015) nabývá intimita osmi různých podob. Některé páry jsou schopné zažít intimitu ve všech těchto oblastech. Pro spokojený dlouhodobý vztah však dle autorů stačí, pokud pár prožívá a rozvíjí 3-4 z uvedených forem. Jmenovitě sem zařazují intimitu **emocionální** (sebeotevření, vzájemné sdílení osobních témat, obav, prožitků, nadějí, plánů atd.), **intelektuální** (např. diskuze nad různými tématy z oblasti techniky, vědy, kultury, sportu, politiky atd., sdílení vlastního názoru, vzájemné intelektuální obohacení), **spirituální** (společné sdílení víry, společné hledání životního smyslu, společný zájem o seberozvoj), **estetickou** (společně prožívaná radost z návštěv muzeí, galerií, divadla nebo přírody), **sociální** (silnější prožitek blízkosti ve chvíli, kdy jsou partneři obklopeni více lidmi), **rekreační** (společně sdílené zájmy nebo aktivity, které mají oba rádi), **fyzickou** (objetí, pohlazení, polibek – všechny fyzické projevy lásky a blízkosti), **sexuální** (partnerská sexualita a jakýkoliv sexuální kontakt).

Ve svém výzkumu se Pazil (2018) zabývala tím, zda se intimita ve vztazích nějak mění spolu s fyzickým odloučením a sociálními médii, která po tu dobu můžeme využívat. Provedla kvalitativní výzkum u studentů z Malajsie (20-25 let), kteří byli na studijním pobytu ve Velké Británii. Fyzická vzdálenost změnila způsoby interakce studentů s jejich blízkými osobami, ale sociální média se po tu dobu stala prostředníky a náhradou osobního kontaktu. Pomáhala jim navazovat nové vztahy, ale také udržovat ty stávající. Studenti více než na pouhý písemný projev, který může budít řadu nedorozumění, spoléhali spíše na využití emotikonů, fotek a videohovorů. Velmi důležité pro ně bylo vidat tvář toho druhého a jeho mimiku v průběhu rozhovoru.

Autorka ze svého výzkumu vyvozuje, že geografická vzdálenost a nemožnost častého vídání se tváří v tvář, mění způsoby, jakými ve svých vztazích intimitu udržujeme. Avšak v tom, jak intimní vztahy zůstanou, hraje roli především to, jak silné už jsou před začátkem odloučení. Ve vztazích s velkou úrovní intimity se podle ní tato úroveň nezmění ani s občasným odloučením, protože blízkost je ve vztahu již vybudována.

2.4.3 Sexualita a její vývoj v partnerském vztahu

Sexualita a intimní uspokojení je jedno ze zásadních témat života páru. Komunikace o sexuálních potřebách a tužbách je spojena s větší spokojeností v sexuální oblasti a životní spokojeností celkově. Je tedy velmi důležité, aby oba partneři byli schopni nebo se učili o tomto tématu otevřeně hovořit a vyjadřovat své potřeby. Tyto potřeby mohou být velmi různorodé a pokud je pár nedokáže sjednotit ke vzájemné spokojenosti, mohou se stát možným zdrojem konfliktů (Silton, 2017).

Každý pár má svůj sexuální život nastavený jinak. Neexistují žádná specifická pravidla pro uspokojivý a spokojený sexuální život. Podle Berscheidové a Reganové (2016) se však dá obecně říci, že sexuální aktivity v páru přináší větší uspokojení ve chvíli, kdy jsou vyjádřením vzájemné náklonosti partnerů, jejich lásky, intimity a závazku.

Sexuální touha je pro člověka jedním z velkých motivačních činitelů a hraje značnou roli v dynamice partnerských vztahů. S délkou trvání vztahu se většinou vyvíjí i její intenzita. V rané fázi vývoje vztahu bývá velmi silná – je zde patrná velká sexuální přitažlivost a sexuální touha se většinou objeví spontánně. V pozdější fázi vztahu, kdy je pravděpodobné, že si partneři mezi sebou vytvořili určitý návyk, tato spontaneita může klesat. Jeden z partnerů (nebo oba) v tu chvíli nemusí nutně pocítit sexuální touhu samu o sobě, ale mohou být k zapojení se do sexu motivováni z jiných důvodů. Může se například jednat o způsob potěšení druhého partnera nebo posílení emocionálního pouta mezi nimi (Birnbaum, 2017).

Mezi partnery je podle Dayové, Muiseové, Joelové a Impettové (2015) poměrně běžné, že každý z nich má jinou představu o optimální frekvenci sexuálních aktivit. Důležité je, aby v tomto ohledu mezi sebou partneři našli nějakou shodu a společný průsečík. Tomu napomáhá skutečnost, že oba dva partneři současně staví uspokojení sexuálních potřeb toho druhého nad uspokojení svých vlastních.

Dle Birnbauma (2017) bývá pro jedince v dlouhodobých partnerských vztazích těžké mezi sebou zachovat sexuální touhu a jiskru. Ani tak však není pravidlem, že sexuální život v partnerském vztahu s jeho délkou uvažuje, ale spíše mění svou kvalitu. Tento autor se zároveň pozastavuje nad tím, že tomuto tématu vědci nevěnují větší pozornost. Uvádí, že pokud jde o sex, tak mnoho lidí si přeje různé věci v různých bodech svého života a to, jak se jejich touha mění, může mít vliv i na jejich partnerský vztah.

2.4.4 Komunikace a řešení konfliktů

Pokud komunikaci pojmem v jejím nejširším měřítku, dalo by se říci, že komunikace je jedním ze základních stavebních kamenů interpersonálních vztahů. Funkční komunikaci mezi partnery Praško (2005) považuje za klíčovou pro spokojenost v jejich vztahu. Komunikace mezi partnery by měla být otevřená, vstřícná a jasná. Pokud tomu tak je, partneři jsou lépe schopni zvládnout náročné situace, se kterými se setkávají. Může se jednat jak o každodenní běžné záležitosti, tak i o konflikty, které mají hluboký dosah. Komunikace je pro pár velmi důležitá také z hlediska sdílení důležitých životních okamžiků, každodenních prožitků, nápadů a potřeb. Pokud jsou partneři jeden druhému schopni být zrcadlem a podat si mezi sebou konstruktivní reflexi svého chování, může být komunikace mezi nimi důležitým prostředkem osobního růstu.

Kvalitní komunikace v partnerském vztahu je podle Dindiové (2003) významným prostředkem vztahové údržby. Pro udržení vztahu partneři zkrátka musí komunikovat jeden s druhým. V podstatě se dá říci, že dokud tato komunikace mezi nimi existuje, existuje i vztah.

Podle Nováka (2006) by postavení partnerů ve vztahu mělo být rovnoprávné a nemělo by mít nic společného se vztahem učitele a žáka. Partneři mezi sebou vytváří jedinečnou dynamiku, ve které komunikace zaujímá ústřední místo. Pokud se pár dlouhodobě nachází v nevyvážené pozici a vždy jen jeden je „majitelem pravd“, bývají tato partnerství odsouzena ke stupňujícím se hádkám a zániku. Pokud jsou problémy páru tak velké, že jejich vztah převyšují, přichází v úvahu možnost obrátit na odborníky z řad manželských a rodinných poradců.

Spolu s rozvojem moderních komunikačních technologií se značná část naší komunikace přesunula do sféry internetu. Spousta z nás vlastní počítač, notebook či chytrý telefon. Společně s pokrytím internetu nám tato média umožňují být nadosah prakticky odkudkoliv pro téměř kohokoliv. Specifika online komunikace si blíže rozebereme v kapitole 3.1.

2.5 Partnerské vztahy na dálku

Vztahy na dálku (nebo nějaká forma časové odluky ve vztahu na blízko) jsou v dnešní době častější. Nejvíce znatelné jsou u mladých jedinců, ale objevují se i v pozdějším věku. Jejich vzrůstající tendence bývá často vysvětlována duchem dnešní doby, která jedincům poskytuje například různé možnosti cestování, vzdělávání se, zahraničních stáží apod. Svět se obecně stává více otevřeným, vzdálenosti se vlivem různých cestovních prostředků a komunikačních technologií jeví menší, ale reálně zde stále existují. Jedinci ve vztahu na dálku se tak musí vyrovnávat se specifickými nároky a je před ně postavena výzva zachovat si svůj vztah i přes reálnou vzdálenost partnerů. Mnoho z nich pro udržení vztahu využívá moderní komunikační technologie, které umožňují dlouhé volání, posílání textových zpráv či videochat (Belus et al., 2019).

Definovat partnerský vztah na dálku (nebo též distanční vztah) není snadné – řada výzkumníků nenachází pro jeho určení shodná kritéria a jednotlivé výzkumy se tak mezi sebou těžko porovnávají. Někteří určují vztah na dálku pomocí geografické vzdálenosti, kterou partneři musí překonávat při cestách za sebou nebo času, který tím stráví. To se však jeví jako problematické. Hlavní otázkou se v takovém případě stává, jak nastavit hranice pro takový vztah – kolik km mezi jedinci je moc nebo málo? Kolik hodin za sebou musí cestovat, abychom jejich vztah mohli označit jako distanční? Další autoři pak nechávají výběr na samotném jedinci, který má určit, zda svůj vztah považuje za distanční bez ohledu na další kritéria (Dainton & Ailor, 2002).

Tato volba, ač se může zdát triviální, se jeví jako nejvhodnější. Bere totiž v úvahu subjektivní vnímání konkrétního jedince. Ne všichni, kdo mají mezi sebou mnohakilometrovou vzdálenost považují svůj vztah za vztah na dálku a naopak. Stejně tak například partneři, kteří jsou jednorázově odloučeni na půl roku, svůj vztah nemusí vnímat jako distanční.

Velkou roli také hraje to, v jakém stadiu vztahu se pár nachází – vnímání vzdálenosti a prožívání vztahu bude jiné, pokud se jedná o jedince, které vzdálenost rozdělila na začátku vztahu nebo o ty, kteří spolu už nějakou dobu ve vztahu prožili a pak teprve vstoupili do vztahu na dálku (Neustaedter & Greenberg, 2012).

Fyzická vzdálenost mezi partnery v distančních vztazích, může podle Horna et al. (1997) vést k rozdílnému prožívání intimity. Tito autoři však zjistili, že prožívání intimity

v distančních a proximálních vztazích se od sebe v zásadě neliší. Pro pocit intimity je velmi důležité vzájemné sebeodhalení partnerů, které se může odehrávat v obou typech vztahů. V jejich výzkumu vyšlo, že jedinci v distančních vztazích se v hovoru častěji zaměřují na sdílení intimních pocitů a zážitků, a tráví méně času povídáním o každodenních záležitostech.

2.5.1 Vztahy na dálku a ICT

Autoři Taylor a Bazarova (2018) zmiňují, že podoba partnerských vztahů (i těch na blízko) se za poslední roky celkově proměnila tím, jak do každodenního života páru vstupují moderní komunikační technologie. Komunikace tváří v tvář se mísí s posíláním krátkých i dlouhých zpráv, hovory přes internet, videohovory, sdílením informací na sociálních sítích aj. Větší zapojení online komunikace do života páru můžeme předpokládat u párů, u nichž je možnost vídat se tváří v tvář snižena.

Partneři žijící ve vztahu na blízko mají větší možnosti, jak si v každodenním životě projevit náklonnost, podporu a pochopení. Mají blíže k letmému objetí a pohlazení, zkrátka fyzickému kontaktu, který se promítá do spokojenosti v partnerském vztahu. Páry, které jsou ve vztahu na dálku, mají tyto možnosti omezené. Vystává před nimi tedy potřeba nalézt jiné strategie k tomu, aby cítili, že jsou s partnerem ve spojení a mohli svůj vztah udržovat a nechat ho vzkvétat. Důležitým nástrojem proto mohou být informační a komunikační technologie (Chien & Hassenzahl, 2017).

Ve svém výzkumu autoři Belus et al. (2019) provedli šetření na 87 osobách, které uvedli, že jsou ve vztahu na dálku. Převážně se jednalo o ženy, věkový průměr 31,5 let. Těmto osobám bylo administrováno pět dotazníkových metod – dotazník na údržbové chování ve vztahu, dotazník na životní spokojenost, vnímaný životní distres, partnerskou spokojenost (CSI-16) a na komunikaci. Převážná většina respondentů byla v kontaktu s partnerem každý den. Komunikace pro ně sehrávala zásadní roli v údržbovém chování. Upřednostňovali přitom média, která jim umožňovala rychlý a nejlépe vizuální kontakt s partnerem. Nejvíce se jednalo o videohovory, audiohovory a textové zprávy.

Díky komunikačním médiím jako jsou telefon, počítač, notebook či tablet, tak mohou páry zůstat lépe ve spojení a jejich kontakt může být častější. Jedinci ve vztahu na dálku bývají vystaveni větší finanční zátěži kvůli cestování za sebou. Tato média jsou naproti tomu finančně dostupná pro širokou skupinu lidí a mohou alespoň částečně nahradit častý kontakt tváří v tvář.

Oblíbené v tomto ohledu bývají videohovory, které lze využít nejen ke konverzaci, ale také k paralelním a sdíleným aktivitám partnerů. Za těmito pojmy si můžeme představit chvíle, při kterých se partneři věnují každý své činnosti, avšak zároveň zůstávají delší dobu ve spojení. Mohou se tak společně například dívat na filmy nebo seriály, společně uklízet, vařit, pracovat či cokoli dalšího. Tyto společně sdílené aktivity bývají do jisté míry náhradou každodenního života páru (Neustaedter & Greenberg, 2012).

Ve výzkumu Neustaedtera a Greenberga (2012) se nepotvrdil dřívější předpoklad, že jedinci v distančním vztahu mají větší sklon k tomu si partnera idealizovat a vyhýbat se problematickým tématům, která by mohla vzbuzovat rozepře. Téměř všichni z jejich respondentů mluvili o problematických tématech buď před začátkem odloučení, v jeho průběhu či po jeho skončení.

Nejčastěji tomu tak bylo přes hovory po telefonu či videohovory. V některých případech se jednalo dokonce o otevřené hádky přes webkameru, které nakonec ve výsledku pomohly problém zvládnout. Partneři probírali témata týkající se budoucnosti páru, náboženství nebo problémů s financemi.

Geografická vzdálenost partnerů se ve výzkumu Goldsmithové a Byersové (2018) ukázala problematická pro partnerský sexuální život. Jedinci v jejich studii často uváděli, že distanční vztah má na něj negativní dopad. Sexuální aktivity ve vztazích na velkou vzdálenost se odehrávají spíše online. To však může být vnímáno jako nedostatečná náhrada za sexuální aktivity v reálném životě a jako jistá daň vztahu na dálku.

Ve výzkumu Neustaedtera a Greenberga (2012) pouze dva ze čtrnácti participantů uvedli, že se pravidelně zapojují do sexuálních aktivit přes webkameru. Další dva to vyzkoušeli, ale nechali toho, protože se jim to zdálo divné a nepřírozené. Zbývajících deset uvedlo, že tyto aktivity neprovozují. Otázkou je, zda by se autoři ke stejným výsledkům dobrali i v případě, že by výzkum probíhal kvantitativní formou. Kvalitativní výzkum v tomto případě může výsledky zkusit zkusit například tím, že se respondenti stydí otevřeně hovořit

o takových tématech. Nicméně i tak z tohoto výzkumu vzešly zajímavé informace. Někteří z respondentů například uvedli, že rádi svého partnera škádlí skrze webkameru prostřednictvím různých narážek a letmého odhalování nahých částí těla. Řadu z nich od zapojení do větších sexuálních aktivit online odrazovala bezpečnost a riziko zneužití.

Autoři Yacoub, Spoede, Cutting a Hawley (2018) upozorňují na to, že kromě mnoha pozitiv přináší nové komunikační technologie do partnerských vztahů i několik negativních vlivů. To se týká jak distančních vztahů, tak i těch proximálních. Na oba dva tyto typy vztahů může mít negativní vliv například to, když má jeden z partnerů pocit, že ten druhý se na síti věnuje aktivitám, kterým by se věnovat neměl. Například navštěvování seznamovacích serverů, udržování konverzace s bývalými partnery či flirtování s další osobou. Tím, že se dají aktivity na internetu velmi dobře skrýt a jsou anonymní, poskytují velký prostor pro fantazie a mohou v partnerech navzájem vzbuzovat nepříjemné pocity a nedůvěru.

Stejně tak Fox, Osborn a Warber (2014) zmiňují, že sociální sítě, jako je například Facebook, mohou negativně přispívat k řešení konfliktů ve vztazích a v některých případech je podněcovat. Mohou být zdrojem hádek například ve chvíli, kdy jeden z partnerů je zveřejněný na fotce vyvolávající žárlivost, píše komentáře k fotkám dalších osob a flirtuje s nimi, nebo se takový komentář objeví pod jeho příspěvkem či fotografií. Jedním z velkých témat, které může být ve vztahu zdrojem konfliktů, je komunikace s bývalým partnerem přes sociální sítě či ponechání si ho v seznamu přátel na Facebooku.

3 Sexualita online

Sexualita je nedílnou součástí člověka. Vyvíjí se spolu s tím, jak jedinec ve svém životě postupuje a jakým výzvám a aspektům vzhledem ke svému věku a zkušenostem čelí. Ruku v ruce s něčím, co bychom označili jako „sexuální aktivity v reálném světě“, jdou i sexuální aktivity převedené do virtuálního prostředí ICT.

V této kapitole si nejprve popíšeme specifika internetové komunikace, vymezíme si pojem kybersex/online sexuální aktivity včetně jejich přínosů i rizik.

3.1 Specifika komunikace na internetu

Komunikace na internetu může probíhat ve dvou rovinách – synchronní a asynchronní. Za synchronní považujeme takovou komunikaci, která se odehrává téměř v reálném čase nebo s minimální časovou prodlevou. Může se odehrávat písemně, auditivně nebo i prostřednictvím videohovoru. Podmínkou pro ni je, aby obě dvě strany byly v daný okamžik přítomné – dostupné online (Středa & Hána, 2016).

Pro asynchronní typ komunikace je typická určitá časová prodleva mezi reakcí jedné a druhé strany. Tím pádem má příjemce zprávy možnost více si rozmyslet svoji reakci, více ji strukturovat a upravit její obsah. Můžeme sem zařadit například e-mailovou komunikaci, diskuzní fóra nebo zprávu na messengeru, na kterou příjemce odpoví s časovým odstupem. Rozdíly mezi synchronním a asynchronním typem komunikace se v současné době s nástupem chytrých telefonů a dalších zařízení poněkud stírají. Tato zařízení nás například hned informují o nově příchozím e-mailu, na který můžeme během chvilky zareagovat (Středa & Hána, 2016).

Ke správnému pochopení je vhodné na tomto místě zmínit i Sulera (2004) a jeho disinhibiční efekt, kterým popisuje, že běžné chování některých jedinců se odlišuje od jejich chování v prostředí internetu. Tento autor vymezil šest faktorů, které disinhibiční proces ovlivňují. Mezi nimi je: disociativní anonymita, neviditelnost, asynchronní komunikace, solipsistické introjekce, disociativní imaginace a minimalizace statutu a autority.

Internet dává podle Sulera (2004) prostor k větší otevřenosti a menší kontrole. Člověk může jednat impulzivněji než v běžném životě. Padají také některé sociální zábrany, a jedinec tak například může snadněji vyhledávat informace a obsahy související s pornografií či kriminalitou, a otevřeněji dávat najevo své názory a postoje.

3.2 Online sexuální aktivity/kybersex

Jak uvádí Döring (2000) kybersex můžeme v literatuře objevit pod několika různými názvy – například virtuální sex, online sex, net sex, online sexuální aktivity a další. V naší práci jsme se rozhodli tyto pojmy brát jako synonyma, a ze všech zmiňovaných nejčastěji používáme dva pojmy – „online sexuální aktivity“ a „kybersex“. Pro online sexuální aktivity obzvláště ve výzkumné části často používáme zkratku OSA.

Podle Ashwordové (2009) internet nenabízí pouze erotické materiály v podobě pornografie, ale poskytuje jedinci možnost spojit se s někým dalším za účelem různých erotických her, sexuální komunikace, flirtování, společného sdílení sexuálních fantazií, hraní různých rolí za účelem uspokojení a masturbace. To vše nám definuje kybersex jako online či offline probíhající sexuální aktivity, které se odehrávají bez tělesné blízkosti zúčastněných (Whitty, 2003a). Mezi autory však neexistuje jednotná shoda o tom, co vše pod tento pojem spadá. Někteří pod něj řadí například i sledování pornografie, ať už je společné či probíhá pouze v soukromí daného jedince. Například autoři Ballester-Arnal, Castro Calvo, Gil-Llario a Gil-Julia (2017) uvádí, že nejběžnější sexuální aktivity na internetu jsou ty, které nevyžadují kontakt s dalšími uživateli – čtení erotických textů, stahování a prohlížení erotických obrázků a pornofilmů.

Autoři Shaughnessy, Byersová a Thornton (2011) upozorňují na zmatek v definicích kybersexu a online sexuálních aktivit (OSA) u různých výzkumníků. Poukazují na to, že pokud neexistuje jednotná definice o tom, co vše do kybersexu zahrnout a co už nikoliv, nelze příliš porovnávat jednotlivé výzkumy mezi sebou. Autoři Shaughnessy, Byersová a Walsh (2011) proto navrhují dělit online sexuální aktivity do tří kategorií: **aktivity bez vzrušení** (např. hledání sexuálních informací online), **aktivity samostatně vzrušující** (např. prohlížení pornografie on-line) a online **sexuální aktivity které jsou spojeny s účastí někoho dalšího** (např. sdílení sexuálních fantazií, psaní dráždivých

příběhů, využití webkamery). Právě tímto dělením jsme se inspirovali v rámci našeho výzkumu.

Motivace k zapojení do kybersexu mohou být různé. Pro některé je to jen další způsob uspokojení (v kombinaci s masturbací, či bez) či vybití sexuální touhy ve chvíli, kdy nemají partnera. Pro jiné kybersex nabízí možnost seznámení se s dalším člověkem nebo lidmi za účelem jednorázových či pravidelných sexuálních aktivit. Ty mohou zůstat pouze v online světě, nebo přejít do toho reálného či se kombinovat. Další jedinci v zapojení do kybersexu mohou vidět možnost naplno si užít svou sexualitu a prozkoumávat její možnosti (Ballester-Arnal, Castro Calvo, Gil-Llario, & Gil-Julia, 2014).

Autoři Ballester-Arnal et al. (2014) podotýkají, že ačkoliv by se mohlo zdát, že se tento druh aktivit týká spíše lidí bez stálého partnera, tak jsou do něj zapojeni i jedinci v trvalém partnerském vztahu. V tomto případě se může jednat například o uspokojení sexuálních tužeb a přání jedince, které se mu ve vztahu nenaplnují, nebo čistě jen o sebeuspokojení. Tyto aktivity se snadno mohou stát zdrojem konfliktů ve vztahu. Jedním z důvodů je ten, že je jeden z páru může vnímat jako určitý druh nevěry.

3.3 Přínosy

Některé z výhod (i nevýhod) kybersexu stojí spíše na obecných výhodách či nevýhodách internetového prostředí. Pro lepší popis chování lidí v online prostředí Cooper (1998) navrhl model „*The triple A engine*“, kterým vysvětluje důvod, proč se internet začal více provazovat s lidskou sexualitou. Jeho „**tři A**“ znamenají přístupnost (z angl. „*access*“; k internetu má čím dál víc lidí přístup 24 hodin denně), dostupnost (z angl. „*afordability*“; internet je cenově dostupný, spousta erotických obsahů na něm není zpoplatněná) a anonymita (z angl. „*anonymity*“).

Internet poskytuje široké pole pro nové sexuální zážitky a dává jedinci prostor experimentovat se svou sexualitou. Může se také stát zdrojem informací, které se jedinec díky relativní anonymitě internetu, méně ostýchá vyhledávat (Reid a Jorgensen, 2017).

Internet jako bezpečný prostor pro vyzkoušení si různých sexuálních fantazií a sexuálních identit, může být také prvním místem, kde se jedinec rozhodne zkoumat svou sexualitu a své touhy. To je prvním krokem, který se posléze může projevit větší otevřeností i v reálném sexuálním životě. Internet také dává větší možnost k navázání sexuálních vztahů (ať už zůstanou jen rovině internetu či ne) osobám s různým tělesným vzhledem a konstitucí, různou sexuální orientací, zdravotním či psychickým stavem či lidem nějak zvláštním a odlišujícím se (Cooper, 2002). Pro některé je internet místem volnosti, které jim umožňuje dosahovat sexuálního uspokojení, když se jim ho v reálném životě nedostává, a také zdrojem radosti a objevování. Online sexuální aktivity rovněž pomáhají zachovávat intimitu ve vztazích na dálku a mohou být vítaným zpestřením uvádajícího vztahu (Ballester-Arnal et al., 2014).

3.4 Rizika

Kybersex může být podle Reid a Jorgensen (2017) zdrojem neshod v partnerských vztazích. Stává se, že jeden z partnerů využívá pornografických materiálů či kybersexu k uspokojení ve větší míře, než je pro druhého únosné. Mezi partnery tak dochází k hádkám a nepochopení, a to i v případě, že se tento virtuální sex nesnaží přejít do sexu reálného. Častou problematickou situací může být například to, že jeden z partnerů při svém současném vztahu zároveň využívá možnost virtuálního sexu s další osobou, ať už anonymní či známou. Pokud v této situaci není virtuální sex jednoho z partnerů tím druhým tolerovaný nebo pokud o něm partner vůbec neví, dochází k velmi nepříjemným zjištěním a často také k narušení důvěry a pouta mezi partnery.

Döring (2000) spatřuje hlavní nevýhodu nemožnost vidět se, obejmout či dotknout se člověka, se kterým se rozhodneme mít virtuální sex. Možnosti kontaktu se liší podle formy, kterou zvolíme, například při psané formě je člověk omezen pouze na možnosti své fantazie. S nástupem moderních technologií a různých programů umožňujících například videohovory se možnosti rozšiřují, stále se však kybersex v množství kontaktu s druhým nemůže vyrovnat prožitku z reálného sexu.

Hodně diskutovaným tématem se v dnešní době stává možná závislost na technologiích a na tom, co nám poskytují. Hovoří se o možné závislosti na sociálních sítích (např. Facebook), na mobilních telefonech, na počítačových hrách, na pornografii a také na kybersexu. V současné literatuře se hodně hovoří o těchto tématech. Mezi vědci však zatím neexistuje shoda, zda si nadměrné užívání technologií za jakýmkoliv zmiňovaným účelem, „zaslouží“ být označováno závislostí.

V případě, že by závislost na internetu měla být zahrnuta do diagnostických manuálů, byla by podle Ginige (2017) zapotřebí větší shoda v oblasti její etiopatogeneze, prevence a léčby. Jako silný argument proti uznání této závislosti jako samostatné diagnostické jednotky uvádí, že zatím jen těžko odhadujeme, z čeho internetová závislost pramení. Své možné kořeny může mít například v probíhající depresi, sociální fobii, kompulzivním jednání apod.

4 Nevěra online

Vymezit online nevěru je podobně těžké, jako vymezit nevěru „klasickou“, a jen na toto téma by se dala napsat samostatná diplomová práce. Téma online nevěry sem zařazujeme spíše pro úplnost a zasazení do většího kontextu. Ze stejného důvodu se jej dotkneme i v praktické části práce.

Co je to nevěra? Na tuto otázku se těžko odpovídá, protože každý máme jinou hranici toho, co už nevěra je a co není. Zdá se, že tyto hranice se ještě více rozměňují v případě, že se jedná o nevěru, která se odehrává v online prostředí. Internet a nová komunikační média otevřeli další široké pole pro navazování a udržování těchto mimopartnerských vztahů a aktivit. Zatímco klasická nevěra je dlouhodobě předmětem zájmu výzkumníků, tak výzkumný zájem o online nevěru se teprve probouzí, obzvláště u nás v České republice. Toto téma je však velmi aktuální, jak podotýká Novotná (2019), která se snažila především zmapovat situaci v českém prostředí.

Vnímání online i offline nevěry studovala Whitty (2003b) na vzorku 1 117 lidí. Online nevěru na základě výsledků faktorové analýzy poté rozdělila do tří typů: **emocionální nevěra** (přátelství a sdílení emocionální intimity s někým dalším), **sexuální nevěra** (sexuální sdílení s dalším uživatelem v rámci webkamery nebo chatu) a **sledování pornografie** (sledování pornografických videí, obrázků, čtení erotických příběhů aj.). Offline nevěra byla vnímána jako více závažná než nevěra online. Při online nevěře byla vnímaná větší hrozba při emocionální a sexuální nevěře než při sledování pornografie. Ukázaly se zde i rozdíly mezi pohlavím. Muži vnímali jako závažnější nevěru sexuální, ženy spíše emocionální.

Níže uvedeme tabulku vytvořenou Novotnou (2019), která přehledně shrnuje vymezení online nevěry dle různých autorů.

Tab.1: Souhrnné vymezení online nevěry dle Thompsona a O'Sullivanova (2016), Aposty (2016), Šmolky (2010), Matějkové (2009), Milehamové (2007), Divínové (2005), Peroutkové-Šafránkové (2012) (in Novotná, 2019, 30)

online nevěra	
společné znaky definic online nevěry	<ul style="list-style-type: none"> - prováděna prostřednictvím internetu - absence fyzického kontaktu - snaha tuto aktivitu utajit před partnerem - prováděna s jiným uživatelem či více uživateli (mimo partnera)
prostředí	příklady aktů nevěry
chat či e-mail (textové formy komunikace)	<ul style="list-style-type: none"> - myšlenky na jinou osobu v milostném ohledu - udržování platonické lásky - zasilání i přijímání zpráv s citovým obsahem - zasilání i přijímání zpráv s provokativním či sexuálním obsahem - kybersex
online seznamky	<ul style="list-style-type: none"> - aktivní profil - prohlížení profilů - myšlenky na jinou osobu v milostném ohledu - chatování či dopisování - udržování platonické lásky - flirtování - zasilání i přijímání zpráv s citovým obsahem - zasilání i přijímání zpráv s provokativním či sexuálním obsahem - hledání sexuálních partnerů
pornografické weby	<ul style="list-style-type: none"> - sledování pornografie – videa, obrázky - realizace sexuálních fantazií bez souhlasu či vědomí partnera
webkamera	<ul style="list-style-type: none"> - volání přes internet - videochat - flirtování - realizace sexuálních fantazií bez souhlasu či vědomí partnera - masturbace při přenosu - kybersex

Motivaci k online nevěře Barta a Kiene (2005) primárně spatřují v narušeném partnerském vztahu. Partneři k tomu může vést nedostatek sexu a intimity v současném vztahu a celková nespokojenost v něm. Větší pochopení faktorů, které k online nevěře vedou, vnímají jako zásadní. Ve chvíli, kdy tento fenomén pochopíme, budeme schopni lépe pomoci párům, jejichž vztah tímto prochází. Ať už se jedná o offline či online nevěru, její působení bývá velmi zraňující a často vede k narušení důvěry mezi partneři.

VÝZKUMNÁ ČÁST

5 Vymezení výzkumného problému

Témata partnerských vztahů, lásky a sexuality se nějakým způsobem přímo dotýkají každého z nás. Vyvolávají paletu nejrůznějších emocí, podněcují k zamyšlení a diskuzím. Fyzický kontakt, objetí, pohlazení a milostné sexuální aktivity jsou pro mnoho lidí důležitými aspekty partnerského vztahu. Zažívají skrz ně spojení, které se jen těžko dá nahradit něčím jiným, pokud je to vůbec možné. Množství párů během svého vztahu zároveň zažívá situace různě dlouhého fyzického odloučení. Položili jsme si zde tedy otázku, jak v takové situaci jedinci v distančních vztazích zvládají tyto dvě skutečnosti propojit. Jak mezi sebou zvládají udržovat sexuální intimitu a uspokojovat tyto své potřeby tehdy, kdy jejich fyzický kontakt může být velmi omezený.

Předpokládáme, že ve chvíli, kdy si partneři nejsou nadosah, mohou pro uspokojení svých tužeb volit různé formy online sexuálních aktivit. Zároveň se zde nabízí otázka, jaké místo obecně online sexuální aktivity v současných partnerských vztazích zastávají. Jedná se o něco běžně rozšířeného a využívaného, nebo do tohoto aspektu moderní komunikační technologie a internet až tak nezasahují? To jsou první obecné myšlenky, které stály za vytvořením této diplomové práce.

Pro bližší uvedení do empirické části dále rozvedeme oblast našeho výzkumného zájmu, popíšeme cíle výzkumu a na ně navazující výzkumné hypotézy.

5.1 Formulace výzkumných cílů

Výzkumnou oblastí této práce jsou partnerské vztahy a využívání online sexuálních aktivit. Nad těmito fenomény budeme uvažovat jak v kontextu distančních partnerských vztahů, tak i partnerských vztahů na blízko. Vzhledem k tomu, že tato problematika není v českém prostředí dostatečně výzkumně zpracovaná, je naším hlavním obecným cílem především poukázat na tuto oblast a rozvinout další diskuzi.

Využití online sexuálních aktivit jsme se rozhodli dát do kontextu s partnerskou spokojeností. Uvažujeme přitom tak, že sexualita je jednou z věcí, které celkovou partnerskou spokojenost ovlivňují. Pokusíme se tedy postihnout vztah mezi partnerskou spokojeností a online sexuálními aktivitami, které jsou v páru (ne)využívané.

Pro úplnost tématu jsme do výzkumu zahrnuli nejen jedince v distančních partnerských vztazích, ale rovněž i jedince ve vztazích na blízko. Máme tedy možnost celkově nahlédnout na to, jakou roli hrají online sexuální aktivity v partnerských vztazích. Pro online sexuální aktivity v další části textu často využíváme zkratku OSA.

Celkový přehled výzkumných cílů:

1. Zjistit, zda se využívání OSA s partnerem/partnerkou podílí na míře celkové partnerské spokojenosti jedinců v partnerských vztazích na blízko.
2. Zjistit, zda se využívání OSA s partnerem/partnerkou podílí na míře celkové partnerské spokojenosti jedinců v partnerských vztazích na dálku.
3. Popsat, jaké OSA jedinci v partnerských vztazích na blízko nejvíce využívají, a jak často je využívají.
4. Popsat, jaké OSA jedinci v partnerských vztazích na dálku nejvíce využívají, a jak často je využívají.
5. Porovnat využití kategorie OSA s účastí další osoby v partnerských vztazích na dálku a v partnerských vztazích na blízko.
6. Ověřit stanovené výzkumné hypotézy.

5.2 Výzkumné hypotézy

Vzhledem k popsané povaze výzkumu a v návaznosti na výzkumné cíle bylo vytvořeno sedm následujících hypotéz:

1H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku, kteří provozují OSA s účastí současného partnera, vykazují vyšší skóre v dotazníku CSI-32 v porovnání s jedinci, kteří ve vztahu na dálku OSA s účastí současného partnera nevyužívají.

2H_A: Skóre v dotazníku CSI-32 se liší u osob, které v partnerském vztahu na blízko OSA s účastí současného partnera využívají a u těch, kteří je nevyužívají.

3H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku využívají OSA s účastí další osoby častěji než jedinci ve vztahu na dálku.

4H_A: Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání OSA s účastí další osoby.

5H_A: Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání samostatně vzrušujících OSA.

6H_A: Frekvence využívání samostatně vzrušujících OSA se liší v závislosti na pohlaví.

7H_A: Frekvence využívání OSA s účastí další osoby se liší v závislosti na pohlaví.

6 Typ výzkumu a užití testové metody

Pro splnění stanovených výzkumných cílů jsme zvolili kvantitativní typ výzkumu. Činíme tak především s ohledem na oblast výzkumu, která od respondentů žádá poměrně intimní informace o jejich milostném partnerském životě. Dozvídat se tyto informace například v rámci rozhovoru by bylo problematické a s velkou pravděpodobností zkreslené.

Jako metodu výzkumu jsme zvolili dotazník, který byl distribuován online. Výhodou použití dotazníku je získání dat od velkého počtu respondentů v poměrně krátkém čase a jeho finanční nenáročnost. Získaná data se dají lépe kvantifikovat a můžeme je podrobit statistickým testům. Dotazník nicméně nemusí postihnout všechny okolnosti, na které bychom se mohli doptat například prostřednictvím rozhovoru. Stejně tak zde hrozí riziko, že položená otázka bude nejasná nebo respondentem nepochopená. Otázky je proto nutné volit pečlivě a respondentovi poskytnout dostatek možností pro zaznamenání jeho odpovědi (Ferjenčík, 2010).

Online sběr dat poskytuje několik výhod, mezi které patří například zachování maximální anonymity, diskrétnosti a pohodlí při vyplňování. Převedení dotazníku do elektronické podoby a jeho šíření online jej činí více dostupným široké veřejnosti. Pro účely této diplomové práce se dotazník skládá ze dvou částí – tvoří ho metoda CSI-32 (*Couples Satisfaction Index*; Funk & Rogge, 2007) a dotazník vlastní konstrukce. Obě dvě tyto části si nyní blíže popíšeme.

6.1 Dotazník partnerské spokojenosti (CSI-32)

Dotazník CSI-32 (*Couple Satisfactory Index*) je metoda využívaná pro měření spokojenosti v partnerských vztazích. Autory dotazníku jsou Funk a Rogge (2007). Vytvořili ho s pomocí metodiky IRT (*Item Response Theory*, Teorie odpovědi na položku) a analýzy osmi metod, sloužících ke zjištění partnerské spokojenosti.

Autoři Jelínek, Květon a Vobořil (2011) popisují metodu IRT následovně:

Teorie odpovědi na položku představuje komplexní matematický aparát, který se snaží postihnout situaci, kdy jedinec odpovídá na testovou položku. Díky tomuto aparátu dokážeme předvídat, jak jedinec s určitou úrovní schopností odpoví na konkrétní položku. Základem IRT je matematický model, který udává pravděpodobnost určité odpovědi v závislosti na úrovni latentního rysu jedince a charakteristikách konkrétní položky (7).

Autoři dotazníku Funk a Rogge (2007) se pomocí této metodiky rozhodli zaměřit na osm krátkých, validních, přístupných, nejčastěji používaných a citovaných metod na měření partnerské spokojenosti. Tyto metody seřadili sestupně podle počtu citací. Patří mezi ně: *Dyadic Adjustment Scale (DAS)*, *Marital Adjustment Test (MAT)*, *Quality of Marriage Index (QMI)*, *Relationship Assessment Scale (RAS)*, *Kansas Marital Satisfaction Scale (KMS)*, *Karneyho a Bradburyho sémantický diferenciál (SMD)*, *Marital Status Inventory (MSI)*.

Do této testové sady autoři Funk a Rogge (2007) zařadili ještě 71 dalších položek zacílených na partnerskou spokojenost. Větší část z nich (46) byla jejich vlastní tvorbou a další položky (25) vybrali z méně rozšířených testů na partnerskou spokojenost.

Tento soubor celkem 280 otázek autoři rozšířili mezi respondenty pomocí online dotazníku umístěného na webových fórech, dále prostřednictvím e-mailu a webové reklamy. Po pročištění dat jejich výzkumný soubor čítal 5 315 osob. Zahrnoval jedince, kterým bylo minimálně 18 let a aktuálně byli v partnerském vztahu. Převážnou většinu výzkumného souboru tvořily ženy (80 %), průměrný věk byl 26 let (se směrodatnou odchylkou 10,5). Výzkumníci nerozlišovali, zda jsou jejich účastníci s partnerem/partnerkou nesezdaní či žijí v manželství. Nicméně 60,1 % jejich respondentů bylo nesezdaných, 23,6 % žilo v manželství a 16,3 % bylo zasnoubených.

Během analýzy získaných dat autoři ze souboru vyřadili položky, které sytily faktor komunikace místo partnerské spokojenosti. Dále byly vyřazeny položky, které byly nadbytečné nebo o partnerské spokojenosti přinášely jen velmi málo informací. Ponechány byly naopak položky silně korelující se spokojeností. Tímto způsobem autoři došli k souboru 66 položek, které následně podrobili IRT analýze. Ta vyselektovala 32 položek, které jsou nejefektivnější a nejpřesnější pro zjištění partnerské spokojenosti. Z nich sestavili metodu CSI-32. Tato metoda se dá použít ve své plné verzi (32 položek), stejně jako ve dvou zkrácených verzích (16 položek, 4 položky).

Metoda CSI vykazuje silnou konvergentní a konstruktovou validitu. Cronbachova alfa zde dosahuje hodnoty 0,98, což nám ukazuje její silnou vnitřní konzistenci.

V této diplomové práci využíváme plnou verzi metody CSI, která se skládá z 32 položek různého typu. Obsahuje převážně položky s odpověďmi Likertova typu na šestibodové škále. Další otázky využívají sémantický diferencál. K výsledkům této metody se dostaneme prostým součtem bodů u jednotlivých položek, přičemž některé položky jsou bodovány reverzně. Nejvyšší skóre, kterého je možno dosáhnout, je 161 bodů, nejmenší 0. Vyšší skóre značí vyšší spokojenost v partnerském vztahu. Za hranici spokojeného vztahu je považováno 104,5 bodu. Pokud se respondent pohybuje pod touto hodnotou, značí to nespokojenost s jeho současným partnerským vztahem. S nižším počtem bodů se tato nespokojenost dále prohlubuje.

Autoři tuto škálu ponechali volně přístupnou včetně manuálu k hodnocení. V českém prostředí s touto metodou pracovala například Komárková (2012), Rovenská (2015), Malá (2017; 2019) a Čadová (2019). Český překlad této metody je k dispozici a pro naše účely byl převzat z diplomové práce Malé (2017). Nevýhodou této metody je, že bohužel není standardizovaná na vzorku české populace, tudíž ani nemáme normy pro další srovnání.

6.2 Dotazník vlastní tvorby

Po studiu odborné literatury jsem přistoupila ke tvorbě vlastního dotazníku na kybersex neboli online sexuální aktivity (OSA). Při jeho tvorbě jsem se inspirovala zejména těmito autory: Shaughnessy, Byersová a Walshová (2011), Döring, Daneback, Shaughnessy, Grov a Byersová (2017), a Shaughnessy, Fudgeová. a Byersová (2017).

Na začátek dotazníku by umístěn průvodní dopis a informovaný souhlas. V průvodním dopise je respondent ubezpečen o plné anonymitě svých odpovědí, je seznámen s oblastí výzkumu a zaměřením otázek. Dále jsou v něm uvedeny také podmínky pro vstup do výzkumu, kontakt na výzkumníka a předpokládaná doba vyplnění. Ta byla na základě pilotní studie stanovena v rozmezí 10-15 minut.

První část dotazníku byla z většiny zaměřená na sociodemografické údaje. Mezi nimi jsme zjišťovali pohlaví a věk respondenta, jeho sexuální orientaci, partnerský status, nejvyšší dosažené vzdělání, nynější hlavní činnost a zda se jedná o osobu, která je praktikující věřící. Další otázky v této části se zaměřovaly na současný partnerský vztah dotazovaného. Ptali jsme se na délku a podobu partnerského vztahu.

Zařadili jsme také dvě otázky na zjištění aktuální situace ve vztahu, která by poukazovala na možnou přítomnost partnerské krize či aktuální hádky mezi partnery. Dále jsme se zaměřili na to, jak často se partneri vídají tváří v tvář. Tato otázka byla tzv. filtrační. Pokud na ni respondent odpověděl, že se se svým protějškem vídá 1 – 2x týdně a méně, byly mu nabídnuty další dvě otázky. V těch jsme se ptali na to, z jakého důvodu se vídají zrovna s takovou frekvencí, a zda by sám označil svůj vztah jako vztah na dálku.

Dále následoval dotazník na online sexuální aktivity (OSA), kde většina otázek byla uzavřených s jednou možností odpovědi. Pouze u jedné otázky mohl respondent zakliknout více možností. Pouze dvě otázky byly otevřené. V první z nich byl respondent dotázán na své asociace k pojmům kybersex a online sexuální aktivity. V další otevřené otázce mu byl ponechán prostor na popsání vývoje milostných aktivit v rámci jeho partnerského vztahu včetně toho, jak do nich zasahují online sexuální aktivity. V uzavřených otázkách jsme se dotazovali na zkušenost respondenta s jednotlivými druhy OSA a na frekvenci jejich využívání. K tomu byly použity položky Likertova typu. Dále jsme se ptali na to, které OSA respondent využívá v rámci svého vztahu s partnerem/partnerkou, osobou mimo vztah či s oběma zároveň.

Po vzoru autorek Shaughnessy, Byersové a Walshové (2011) jsme online sexuální aktivity rozčlenili do tří kategorií: **aktivity bez vzrušení, aktivity samostatně vzrušující a online sexuální aktivity které jsou spojeny s účastí další osoby**. V následující tabulce je možné vidět přehled jednotlivých online sexuálních aktivit se kterými jsme pracovali, včetně toho, do jakého kategorie spadají.

Tab.2: Přehled online sexuálních aktivit (OSA) dle rozdělení do kategorií

kategorie OSA	jednotlivé OSA
OSA s účastí další osoby	sexuální škádlení a narážky v textové podobě psaní lechtivých fantazijních příběhů poslal/a jsem lechtivou fotku či video druhé osobě obdržel/a jsem lechtivou fotku či video od druhé osoby účastnil/a jsem se lechtivého chatu s další osobou účastnil/a jsem se videohovoru s lechtivým obsahem vedl/a jsem online hovor s lechtivým obsahem (pouze audio) odhalil/a jsem se před někým nahý/á před webkamerou odhalil/a jsem se před někým ve spodním prádle před webkamerou uspokojoval/a jsem se před někým před webkamerou
samostatně vzrušující OSA	sledování pornografických materiálů (obrázky, foto, video)
OSA bez vzrušení	vyhledávání informací týkajících se sexuality

V jedné z otázek byly všechny tyto OSA hodnoceny na Likertově škále podle toho, jak často je respondent využívá. Pro kategorii OSA s účastí další osoby jsme všechny tyto odpovědi respondenta sečetli a pracovali s nimi dále jako s celkovým hrubým skórem pro danou kategorii.

7 Charakteristiky výzkumného souboru a průběh sběru dat

Výzkum byl realizovaný na území ČR a účast v něm omezovala tři kritéria. Prvním z nich byl věk – zaměřujeme se v něm na populaci mladých dospělých ve věku 18-35 let. Období mladé dospělosti je autory z hlediska věku vymezováno různě. Pro toto členění jsme se rozhodli po úvaze nad Arnettovým (2000) konceptem vynořující se dospělosti (18-25 let) a vymezením Thorové (2015), která mladou dospělost časově zařadila do věku 20 až 35 let. Považujeme rovněž za důležité, že jedinci v této věkové kategorii jsou zvyklí dlouhodobě a každodenně využívat ICT a internet pro nejrůznější účely. Internet je pro ně součástí každodenního života a mnoho z nich je aktivní na sociálních sítích (Český statistický úřad, 2019).

Další podmínkou pro zařazení do výzkumu bylo aktuální zapojení v partnerském vztahu, který trvá alespoň 6 měsíců. Tuto hranici jsme volili z toho důvodu, že v tu dobu už bývá partnerský vztah alespoň rámcově stabilně zformovaný (Matějková, 2007). Poslední kritérium se týkalo manželství či registrovaného partnerství. Do našeho výzkumu jsme zařadili pouze jedince, kteří byli v nesezdaném partnerství a vyřadili ty, kteří jsou již v manželství nebo registrovaném partnerství. Důvodem k tomu bylo zachování větší homogenity vzorku a eliminování další proměnné. Pro zapojení do výzkumu nebylo rozhodující, zda se pár nachází ve vztahu na blízko či na dálku. Na tuto skutečnost byl respondent dotázán v průběhu vyplňování dotazníku.

7.1 Sběr dat

Sběr dat probíhal v období od 27. ledna 2020 do 16. února 2020. Samotnému výzkumu předcházela pilotní studie na vzorku pěti osob, které odpovídaly charakteristikám výzkumného souboru. Tyto osoby se vyjádřily k celkové podobě dotazníku, jeho struktuře, vizuální a technické stránce, logické návaznosti jednotlivých otázek a jejich znění. Na základě připomínek byla u dvou otázek upravena jejich formulace a rozšířena možnost odpovědi. Malé úpravy proběhly také na průvodním dopise, který byl v některých částech přeformulován, aby byl jasnější.

Pro administraci pilotní studie stejně jako pro samotný výzkum byla zvolena platforma Google Forms. Mezi její přednosti patří intuitivní ovládání, snadná tvorba dotazníku a možnost rychlého převedení výsledků do podoby datové tabulky a grafů. Nelze opomenout také její celkovou dostupnost a finanční nenáročnost. Jednou z jejích nevýhod je však bohužel to, že neumožňuje sledovat návratnost dotazníků.

Nábor respondentů do výzkumu probíhal formou příležitostného a záměrného výběru. Dotazník se nejvíce rozšířil prostřednictvím sdílení na Facebooku a metodou sněhové koule. Poprosila jsem o vyplnění a sdílení několik svých známých, sdílela jsem ho na facebookových skupinách všech univerzit stejně jako na skupinách, které se nějak dotýkaly problematiky partnerských vztahů. Pro rozšíření vzorku o respondenty v distančních partnerských vztazích jsme zvolili sdílení do facebookových skupin o cestování, zahraničních stážích a Erasmu.

7.2 Etické hledisko

Účast v tomto výzkumu byla naprosto dobrovolná a každý respondent z něj mohl kdykoliv bez udání důvodů odstoupit a testování přerušit. V úvodním textu bylo zmíněno, jakým tématem se výzkum zabývá a jaké respondenty žádá. Hned za ním následoval informovaný souhlas, kterým respondenti potvrzovali své zařazení do výzkumu a souhlasili se zpracováním jejich dat pro účely diplomové práce. Respondentům byla rovněž nabídnuta možnost zaslání výsledků po dokončení výzkumu nebo zodpovězení případných nejasností či dotazů. Několik z nich o výsledky výzkumu projevilo zájem a napsali na uvedenou e-mailovou adresu, nebo na sebe zanechali kontakt na konci dotazníku. Ve výzkumu se nenacházel žádný explicitně sexuální materiál, což bylo zmíněno hned v úvodním textu dotazníku.

V průběhu výzkumu se nám potvrdil náš počáteční předpoklad, že toto téma může být pro respondenty zajímavé a poutavé. Soudíme tak z jejich komentářů a množství jedinců, kteří se do výzkumu zapojili. Zároveň jsme si však vědomi toho, že pro některé respondenty může být toto téma něčím choulostivé či problematické. Při sestavování dotazníku jsme se proto snažili otázky volit citlivě.

8 Zpracování dat, deskripce a analýza

Prvním krokem zpracování dat bylo získání datové tabulky z webového rozhraní Google Forms a jejich následné převedení do programu MS Excel 2016.

Celkem se našeho výzkumu zúčastnilo 907 osob, které souhlasily se zpracováním dat pro výzkumné účely této diplomové práce. Po očištění dat zbyly údaje od 840 osob, z nichž celkem 144 jedinců označilo svůj vztah jako distanční. Během čištění byla odstraněna data od respondentů, kteří nějakým způsobem nesplnili vstupní podmínky výzkumu. Celkem 15 respondentů bylo vyloučeno kvůli tomu, že nespádali do požadované věkové kategorie. Dalších 38 respondentů nesplňovalo podmínku toho, že nežijí v manželství či registrovaném partnerství. Z výzkumu jsme vyloučili také respondenty (13), kteří byli ve vztahu velmi krátkou dobu (pod 6 měsíců), a jeden respondent byl z výzkumu vyloučen pro vnitřní nekonzistenci odpovědí.

Výzkumný soubor ($n=840$) jsme rozdělili na dva podsoubory podle toho, zda se jedinci nachází ve vztahu na blízko ($n_1 = 694$) nebo na dálku ($n_2 = 144$). Učinili jsme tak z toho důvodu, že v některých výzkumných cílech a hypotézách pracujeme pouze s některým z podsouborů, jiné se týkají výzkumného souboru jako celku.

Veškeré čištění dat a jejich kódování probíhalo v programu MS Excel 2016. Ten jsme rovněž použili pro některé základní nebo pomocné výpočty. Dále jsme využili program Statistica 13, který posloužil pro statistické zpracování dat a ověření hypotéz.

Při ověřování hypotéz bylo nejprve nutné zjistit, zda mají naměřená data normální rozložení. Z histogramů zobrazených v příloze č. 5 snadno zjistíme, že získaná data podmínku normálního rozložení nesplňují a jsou zešíkmená – ve dvou případech k levé straně, v jednom k pravé. I přesto, že pracujeme s poměrně velkým vzorkem respondentů, jsme se rozhodli neodvolávat se na centrální limitní teorém kvůli značnému zešíkmení dat. Zamítáme tedy použití parametrické statistiky, k tomu nás ve dvou případech vede i využití ordinálních proměnných. Pro ověřování hypotéz využíváme statistiku neparametrickou, konkrétně test Spearmanova korelačního koeficientu a Mann-Whitneyův U test.

Test Spearmanova korelačního koeficientu, jak uvádí Dostál (nedat.), je neparametrickou obdobou Pearsonova korelačního koeficientu a dá se vcelku podobně interpretovat. Pracuje s ordinálními nebo metrickými proměnnými. Pro interpretaci výsledků používáme Spearmanův korelační koeficient r_s a získanou p-hodnotu. Mann-Whitneyův U test je vůbec nejpoužívanější neparametrickou metodou psychologického výzkumu. Jeho parametrickou obdobou je t-test pro dva nezávislé výběry, případně Welchův test (při rozdílných rozptylech souborů). Mann-Whitneyův U test je velmi silným testem, jeho nevýhodou však je jeho nepřilíš elegantní interpretace, při které si nevystačíme s pouze s průměry a směrodatnými odchylkami. Pro interpretaci výsledků používáme statistiku U, statistiku Z a AUC jako ukazatel míry účinku. AUC (*area under curve*) si můžeme představit jako „pravděpodobnost, že náhodně vylosovaný prvek ze skupiny X bude mít vyšší hodnotu než náhodně vylosovaný prvek ze skupiny Y“ (Dostál, nedat., 157).

8.1 Popis výzkumného souboru

V této části nejprve popíšeme charakteristiky celého souboru (n), a poté charakteristiky jednotlivých podsouborů (n_1 , n_2). V některých částech výzkumu se souborem pracujeme jako s celkem a někdy jej dělíme.

Celkový výzkumný soubor ($n = 840$) tvoří 698 žen (83 %) a 142 mužů (17 %), převážně heterosexuální orientace (90 %). Všichni se v době výzkumu nacházeli v nesezdaném partnerském vztahu trvajícím minimálně půl roku a spadají do věkového rozpětí 18 až 35 let. Další popisné charakteristiky z hlediska věku se nacházejí v tabulce č. 3. V souboru převládají respondenti vysokoškolsky (56 %) a středoškolsky (41 %) vzdělaní. Většina respondentů není praktikujícíích věřících (90 %). Celkem 114 osob svůj vztah označilo jako vztah na dálku (17 %), zbývajících 696 jako vztah na blízko (83 %). Většina z nich dosud nemá děti (94 %). Zhruba polovina respondentů (51 %) bydlí se svým partnerem/partnerkou ve společné domácnosti. V současné době krizí v partnerském vztahu prochází 17 % respondentů a 13 % respondentů cítí vůči partnerovi/partnerce momentální rozladění. Většina respondentů se se svým protějškem vídá denně (64 %), další se vídají 1 – 2x týdně (27 %) a méně (7 %).

Tab. 3: Popisné charakteristiky celého souboru z hlediska věku

	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	142	25,45	19	35	3,54
ženy	698	24,37	18	35	3,38
celkem	840	24,55	18	35	3,43

Tab. 4: Popisné charakteristiky celého souboru z hlediska délky trvání partnerského vztahu (uváděné v měsících)

	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	142	35,23	6	140	26,65
ženy	698	37,28	6	204	29,59
celkem	840	36,93	6	204	29,11

8.1.1 Popis podsouboru n_1 – partnerské vztahy na blízko

Tento podsoubor je tvořen jedinci v nesezdaném partnerském vztahu na blízko ($n_1 = 696$). Obsahuje odpovědi od 577 žen (83 %) a 119 mužů (17 %). Jedná se o jedince ve věkové kategorii 18-35 let s převážně heterosexuální orientací (91 %). Popisné charakteristiky o věku respondentů shrnuje tabulka č. 5. Většina respondentů nepraktikuje žádnou víru (91 %). V souboru převažují jedinci s vysokoškolským vzděláním (57 %) a středoškolským vzděláním (40 %). Většina respondentů ještě nemá vlastní děti (94 %) a s partnerem/partnerkou sdílí společnou domácnost (61 %). Není tedy s podivem, že většina z nich se vídá každý den (77 %). Většina těchto vztahů v současnosti neprochází krizovým obdobím (85 %) ani v nich nejsou přítomné aktuální pocity rozladění vůči partnerovi (89 %).

Tab. 5: Popisné charakteristiky podsouboru n_1 z hlediska věku

	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	119	25,50	19	35	3,42
ženy	577	24,40	18	35	3,35
celkem	696	24,59	18	35	3,39

Minimální délka partnerského vztahu v této kategorii je šest měsíců, maximální 204 měsíců. Další popisné charakteristiky z hlediska délky trvání vztahu jsou shrnuté v tabulce níže.

Tab. 6: Popisné charakteristiky souboru n_1 z hlediska délky trvání partnerského vztahu (uváděné v měsících)

	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	119	37,14	6	140	26,72
ženy	577	39,79	6	204	30,40
celkem	696	39,34	6	204	29,80

8.1.2 Popis podsouboru n_2 – partnerské vztahy na dálku

Po očištění dat v této kategorii zůstalo celkem 144 respondentů, konkrétně 23 mužů (16 %) a 121 žen (84 %). Všichni tito respondenti označili svůj současný partnerský vztah jako vztah na dálku. Nacházejí se ve věkovém rozmezí 18 až 35 let. Další charakteristiky věku shrnuje tabulka č. 7.

Tab. 7: Popisné charakteristiky podsouboru n_2 z hlediska věku

	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	23	25,17	19	34	4,16
ženy	121	24,22	18	35	3,51
celkem	144	24,38	18	35	3,62

Převažují jedinci vysokoškolsky (53 %) nebo středoškolsky (44 %) vzdělaní. Většina z nich doposud ještě studuje (63 %). V souboru je převážné zastoupení heterosexuálních jedinců (89 %). V otázce víry je 13 % respondentů praktikujících věřících. Většina dotazovaných ještě nemá vlastní děti (97 %) a s partnerem či partnerkou žijí odděleně (92 %). Průměrná délka partnerského vztahu je 25 měsíců, spodní hranice 6 měsíců a maximální uvedená délka vztahu 94 měsíců.

Tab.8: Popisné charakteristiky souboru n_2 z hlediska délky trvání partnerského vztahu (uváděné v měsících)

	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	23	25,30	6	88	24,48
ženy	121	25,28	6	94	21,75
celkem	144	25,28	6	94	22,12

Nejvíce respondentů (50 %) svůj protějšek tváří v tvář vidá 1x – 2x týdně nebo 1x – 2x měsíčně (35 %), 14 % respondentů jej vidá méně než 1x za 2 měsíce. Mezi důvody takto dlouhého odloučení uvádí například výjezdy v rámci Erasmu, stáže nebo práci v zahraničí. Krizovým obdobím v současnosti prochází 27 % z nich, a u 20 % respondentů jsou přítomné aktuální pocity rozladění vůči partnerovi.

8.2 Výsledky dotazníku vlastní konstrukce

V této části se dostaneme k deskriptivnímu zhodnocení odpovědí dotazníku vlastní konstrukce. Z popisných statistik uvádíme absolutní četnosti u jednotlivých odpovědí a procentuální zastoupení. Dělíme je pro podsoubory n_1 a n_2 . Pro celkový přehled tyto popisné charakteristiky uvádíme také pro celý soubor ($n = 840$). Všechny tyto výsledky jsou níže uvedené v tabulce č. 9, vždy se zvýrazněním nejvyšších hodnot

Tab. 9: Výsledky dotazníku vlastní konstrukce (četnosti a procentuální zastoupení dle jednotlivých souborů)

otázka	odpovědi	na blízko (n=696)	na dálku (n = 144)	celek (n = 840)
OSA uvnitř vztahu	ano	420 (60 %)	102 (71 %)	522 (62 %)
	ne	276 (40 %)	42 (29 %)	318 (38 %)
OSA mimo vztah	ano	127 (18 %)	28 (19 %)	155 (18 %)
	ne	569 (82 %)	116 (81 %)	685 (82 %)
Je pro Vás sex ve vztahu důležitý?	rozhodně ano	367 (53 %)	79 (55 %)	446 (53 %)
	spíše ano	251 (36 %)	47 (33 %)	298 (35 %)
	nevím	29 (4 %)	7 (5 %)	36 (4 %)
	spíše ne	42 (6 %)	9 (6 %)	51 (6 %)
	rozhodně ne	7 (1 %)	2 (1 %)	9 (1 %)
Jsou pro vás online sexuální aktivity spojené s nahotou? (video, hovor či videohovor)	rozhodně ano	79 (11 %)	11 (8 %)	90 (11 %)
	spíše ano	286 (41 %)	65 (45 %)	351 (42 %)
	nevím	116 (17 %)	17 (12 %)	133 (16 %)
	spíše ne	143 (21 %)	37 (26 %)	180 (21 %)
	rozhodně ne	72 (10 %)	14 (10 %)	86 (10 %)

Jsou pro vás online sexuální aktivity spojené s vyvrcholením?	rozhodně ano	42 (6 %)	7 (5 %)	49 (6 %)
	spíše ano	174 (25 %)	30 (21 %)	204 (24 %)
	nevím	139 (20 %)	26 (18 %)	165 (20 %)
	spíše ne	201 (29 %)	52 (36 %)	253 (30 %)
	rozhodně ne	140 (20 %)	29 (20 %)	169 (20 %)
Máte osobní zkušenost s něčím z uvedeného? Pokud ano, jak často?				
odpovědi		na blízko (n=696)	na dálku (n = 144)	celek (n = 840)
sexuální škádlení a narážky v textové podobě	téměř každý den	67 (10 %)	29 (20 %)	96 (11 %)
	1x – 2x týdně	164 (24 %)	51 (35 %)	215 (26 %)
	1x – 2x měsíčně	189 (27 %)	23 (16 %)	212 (25 %)
	výjimečně, jednorázově	226 (32 %)	34 (24 %)	260 (31 %)
	nemám zkušenost	50 (7 %)	7 (5 %)	57 (7 %)
psaní lechtivých fantazijních příběhů	téměř každý den	6 (1 %)	2 (1 %)	8 (1 %)
	1x – 2x týdně	49 (7 %)	24 (17 %)	73 (9 %)
	1x – 2x měsíčně	99 (14 %)	32 (22 %)	131 (16 %)
	výjimečně, jednorázově	306 (44 %)	51 (35 %)	357 (43 %)
	nemám zkušenost	236 (34 %)	35 (24 %)	271 (32 %)
poslal/a jsem lechtivou fotku či video druhé osobě	téměř každý den	8 (1 %)	4 (3 %)	12 (1 %)
	1x – 2x týdně	35 (5 %)	17 (12 %)	52 (6 %)
	1x – 2x měsíčně	123 (18 %)	34 (24 %)	157 (19 %)
	výjimečně, jednorázově	327 (47 %)	54 (38 %)	381 (45 %)
	nemám zkušenost	203 (29 %)	35 (24 %)	238 (28 %)
obdržel/a jsem lechtivou fotku či video od druhé osoby	téměř každý den	13 (2 %)	5 (3 %)	18 (2 %)
	1x – 2x týdně	35 (5 %)	18 (13 %)	53 (6 %)
	1x – 2x měsíčně	113 (16 %)	26 (18 %)	139 (17 %)
	výjimečně, jednorázově	369 (53 %)	66 (46 %)	435 (52 %)
	nemám zkušenost	166 (24 %)	29 (20 %)	195 (23 %)
účastnil/a jsem se lechtivého chatu s další osobou	téměř každý den	11 (2 %)	5 (3 %)	16 (2 %)
	1x – 2x týdně	54 (8 %)	27 (19 %)	81 (10 %)
	1x – 2x měsíčně	116 (17 %)	29 (20 %)	145 (17 %)
	výjimečně, jednorázově	284 (41 %)	48 (33 %)	332 (40 %)
	nemám zkušenost	231 (33 %)	35 (24 %)	266 (32 %)
účastnil/a jsem se videohovoru s lechtivým obsahem	téměř každý den	2 (0 %)	2 (1 %)	4 (0 %)
	1x – 2x týdně	10 (1 %)	9 (6 %)	19 (2 %)
	1x – 2x měsíčně	47 (7 %)	17 (12 %)	64 (8 %)
	výjimečně, jednorázově	159 (23 %)	32 (22 %)	191 (23 %)
	nemám zkušenost	478 (69 %)	84 (58 %)	562 (67 %)
vedl/a jsem online hovor s lechtivým obsahem (pouze audio)	téměř každý den	3 (0 %)	3 (2 %)	6 (1 %)
	1x – 2x týdně	7 (1 %)	12 (8 %)	19 (2 %)
	1x – 2x měsíčně	65 (9 %)	16 (11 %)	81 (10 %)
	výjimečně, jednorázově	138 (20 %)	33 (23 %)	171 (20 %)
	nemám zkušenost	483 (69 %)	80 (56 %)	563 (67 %)
odhalil/a jsem se před někým nahý/á před webkamerou	téměř každý den	2 (0 %)	2 (1 %)	4 (0 %)
	1x – 2x týdně	9 (1 %)	10 (7 %)	19 (2 %)
	1x – 2x měsíčně	26 (4 %)	10 (7 %)	36 (4 %)
	výjimečně, jednorázově	117 (17 %)	24 (17 %)	141 (17 %)
	nemám zkušenost	542 (78 %)	98 (68 %)	640 (76 %)

odhalil/a jsem se před někým ve spodním prádle před webkamerou	téměř každý den	3 (0 %)	2 (1 %)	5 (1 %)
	1x – 2x týdně	13 (2 %)	10 (7 %)	23 (3 %)
	1x – 2x měsíčně	32 (5 %)	12 (8 %)	44 (5 %)
	výjimečně, jednorázově	161 (23 %)	28 (19 %)	189 (23 %)
	nemám zkušenost	487 (70 %)	92 (64 %)	579 (69 %)
uspokojoval/a jsem se před někým před webkamerou	téměř každý den	1 (0 %)	2 (1 %)	3 (0 %)
	1x – 2x týdně	8 (1 %)	7 (5 %)	15 (2 %)
	1x – 2x měsíčně	20 (3 %)	9 (6 %)	29 (3 %)
	výjimečně, jednorázově	87 (13 %)	19 (13 %)	106 (13 %)
	nemám zkušenost	580 (83 %)	107 (74 %)	687 (82 %)
sledování pornografických materiálů (obrázky, foto, video)	téměř každý den	52 (7 %)	17 (12 %)	69 (8 %)
	1x – 2x týdně	138 (20 %)	38 (26 %)	176 (21 %)
	1x – 2x měsíčně	265 (38 %)	39 (27 %)	304 (36 %)
	výjimečně, jednorázově	183 (26 %)	37 (26 %)	220 (26 %)
	nemám zkušenost	58 (8 %)	13 (9 %)	71 (8 %)
vyhledávání informací týkajících se sexuality	téměř každý den	25 (4 %)	3 (2 %)	28 (3 %)
	1x – 2x týdně	105 (15 %)	34 (24 %)	139 (17 %)
	1x – 2x měsíčně	270 (39 %)	49 (34 %)	319 (38 %)
	výjimečně, jednorázově	240 (34 %)	45 (31 %)	285 (34 %)
	nemám zkušenost	56 (8 %)	13 (9 %)	69 (8 %)
natáčení si vlastních sexuálních aktivit s někým dalším	téměř každý den	2 (0 %)	2 (1 %)	4 (0 %)
	1x – 2x týdně	8 (1 %)	2 (1 %)	10 (1 %)
	1x – 2x měsíčně	26 (4 %)	8 (6 %)	34 (4 %)
	výjimečně, jednorázově	124 (18 %)	22 (15 %)	146 (17 %)
	nemám zkušenost	536 (77 %)	110 (76 %)	646 (77 %)

Zažíváte nyní nebo zažil/a jste během vašeho současného vztahu něco z uvedeného? Pokud ano, označte prosím, zda to bylo s Vaším současným partnerem nebo s osobou mimo Váš partnerský vztah.

odpovědi		na blízko (n=696)	na dálku (n=144)	celek (n = 840)
sexuální škádlení a narážky v textové podobě	s partnerem	450 (65 %)	96 (67 %)	546 (65 %)
	mimo vztah	39 (6 %)	7 (5 %)	46 (5 %)
	obě možnosti	103 (15 %)	27 (19 %)	130 (15 %)
	ne	104 (15 %)	14 (10 %)	118 (14 %)
psaní lechtivých fantazijních příběhů	s partnerem	229 (33 %)	59 (41 %)	288 (34 %)
	mimo vztah	49 (7 %)	9 (6 %)	58 (7 %)
	obě možnosti	39 (6 %)	13 (9 %)	52 (6 %)
	ne	379 (54 %)	63 (44 %)	442 (53 %)
poslal/a jsem lechtivou fotku či video druhé osobě	s partnerem	336 (48 %)	71 (49 %)	407 (48 %)
	mimo vztah	34 (5 %)	9 (6 %)	43 (5 %)
	obě možnosti	50 (7 %)	20 (14 %)	70 (8 %)
	ne	276 (40 %)	44 (31 %)	320 (38 %)
obdržel/a jsem lechtivou fotku či video od druhé osoby	s partnerem	264 (38 %)	61 (42 %)	325 (39 %)
	mimo vztah	77 (11 %)	15 (10 %)	92 (11 %)
	obě možnosti	54 (8 %)	15 (10 %)	69 (8 %)
	ne	301 (43 %)	53 (37 %)	354 (42 %)
účastnil/a jsem se lechtivého chatu s další osobou	s partnerem	203 (29 %)	56 (39 %)	259 (31 %)
	mimo vztah	66 (9 %)	11 (8 %)	77 (9 %)
	obě možnosti	45 (6 %)	14 (10 %)	59 (7 %)
	ne	382 (55 %)	63 (44 %)	445 (53 %)

účastnil/a jsem se videohovoru s lechtivým obsahem	s partnerem	109 (16 %)	36 (25 %)	145 (17 %)
	mimo vztah	18 (3 %)	5 (3 %)	23 (3 %)
	obě možnosti	14 (2 %)	6 (4 %)	20 (2 %)
	ne	555 (80 %)	97 (67 %)	652 (78 %)
vedl/a jsem online hovor s lechtivým obsahem (pouze audio)	s partnerem	131 (19 %)	36 (25 %)	167 (20 %)
	mimo vztah	18 (3 %)	5 (3 %)	23 (3 %)
	obě možnosti	14 (2 %)	6 (4 %)	20 (2 %)
	ne	533 (77 %)	97 (67 %)	630 (75 %)
odhalil/a jsem se před někým nahý/á před webkamerou	s partnerem	81 (12 %)	29 (20 %)	110 (13 %)
	mimo vztah	19 (3 %)	2 (1 %)	21 (3 %)
	obě možnosti	15 (2 %)	5 (3 %)	20 (2 %)
	ne	581 (83 %)	108 (75 %)	689 (82 %)
odhalil/a jsem se před někým ve spodním prádle před webkamerou	s partnerem	110 (16 %)	38 (26 %)	148 (18 %)
	mimo vztah	22 (3 %)	3 (2 %)	25 (3 %)
	obě možnosti	17 (2 %)	6 (4 %)	23 (3 %)
	ne	547 (79 %)	97 (67 %)	644 (77 %)
uspokojoval/a jsem se před někým před webkamerou	s partnerem	58 (8 %)	18 (13 %)	76 (9 %)
	mimo vztah	17 (2 %)	3 (2 %)	20 (2 %)
	obě možnosti	7 (1 %)	4 (3 %)	11 (1 %)
	ne	614 (88 %)	119 (83 %)	733 (87 %)
vyhledávání informací týkajících se sexuality	s partnerem	330 (47 %)	66 (46 %)	396 (47 %)
	mimo vztah	24 (3 %)	4 (3 %)	28 (3 %)
	obě možnosti	56 (8 %)	14 (10 %)	70 (8 %)
	ne	286 (41 %)	60 (42 %)	346 (41 %)
natáčení si vlastních sexuálních aktivit s někým dalším	s partnerem	104 (15 %)	20 (14 %)	124 (15 %)
	mimo vztah	6 (1 %)	5 (3 %)	11 (1 %)
	obě možnosti	10 (1 %)	3 (2 %)	13 (2 %)
	ne	576 (83 %)	116 (81 %)	692 (82 %)

V otázce online sexuálních aktivit více než polovina všech respondentů odpověděla, že OSA s partnerem ve svém současném vztahu někdy zažili nebo zažívají. Ve vztahu na dálku to tak má 71 % respondentů, ve vztahu na blízko 60 % dotazovaných. Mimo současný vztah (tedy s někým jiným než s partnerem) tyto aktivity zažilo nebo zažívá 18 % všech respondentů. Tato otázka poukazuje na možnou přítomnost online nevěry. Na tomto místě můžeme vznést pouze domněnku. Tomuto fenoménu jsme se věnovali spíše okrajově a nevíme přesně, jaké hranice nevěry mají jedinci v páru nastavené. Více než polovina všech dotazovaných má OSA v rámci videa, videohovoru či hovoru převážně spojené s nahotou (odpovědi *rozhodně ano* 11 %, a *spíše ano* 42 %). Pro většinu respondentů nejsou online sexuální aktivity spojené s vyvrcholením.

Co se týče milostného života, tak pro 88 % všech respondentů je sex důležitou složkou vztahu (odpovědi *rozhodně ano*: 53 %, a *spíše ano*: 35 %), v tomto ohledu se od sebe podsoubory n_1 a n_2 neliší.

Dále jsme zjišťovali, jaké konkrétní formy OSA jedinci využívají, jak často a zda se tak děje s partnerem, osobou mimo partnerský vztah, případně obojím. V kategorii **OSA s účastí další osoby** se nejčastěji vyskytuje sexuální škádlení a narážky v textové podobě. Celkem 37 % všech dotazovaných je využívá až několikrát týdně (odpovědi *téměř každý den*: 11 %, a *1x – 2x týdně*: 26 %). Častěji je využívají jedinci v podsouboru partnerských vztahů na dálku – *téměř každý den* je využívá 20 % z nich, a 35 % je využívá *1x – 2x týdně*. Jen malé procento respondentů k *OSA s účastí další osoby* pravidelně využívá webkameru nebo audiohovory. Mezi respondenty je v tomto ohledu častější, že někomu pošlou nebo od někoho dostanou vyzývavou fotku či video. Vyzývavou fotku či video partnerovi/partnerce v současném vztahu někdy poslalo 48 % respondentů a obdrželo ji 39 % z nich. Jednotlivé podsoubory se v tomto v zásadě neliší.

V kategorii **samostatně vzrušujících OSA** jsme se zaměřili na sledování pornografie (obrázky, foto, video). Většina respondentů pornografii sleduje 1x až 2x měsíčně a více. Rozdíly mezi podskupinami jsou zde pouze malé, ale o něco častěji ji sledují jedinci ve vztahu na dálku. Do kategorie **OSA bez přítomnosti vzrušení** řadíme vyhledávání informací ohledně sexuality, které většina respondentů využívá 1x – 2x měsíčně a více. Výsledky obou podskupin se zde příliš neliší. Celkem 47 % všech respondentů tyto informace vyhledává společně s partnerem.

Zajímavé informace poskytuje otázka, která se ptá na natáčení vlastních sexuálních aktivit s další osobou (pohlavní styk, orální sex či jiné praktiky vedoucí k vyvrcholení). V této otázce se sice nejedná o online sexuální aktivity, i tak nám však přišlo zajímavé ji do dotazníku zařadit. Celkem 124 osob, tedy 15 % všech respondentů uvedlo, že si v současném vztahu s partnerem někdy natočili vlastní milostné hrátky, dalších 11 respondentů (1 %) si je natočilo s osobou mimo partnerský vztah a 13 osob (2 %) uvedlo kombinaci obojího. Celkem 18 % respondentů má tedy v současném vztahu zkušenost s natáčením vlastních milostných aktivit.

Kromě výše uvedených otázek dotazník obsahoval tři otevřené otázky. V první jsme se ptali na důvody vztahu na dálku. Mezi nejčastějšími důvody se objevovalo studium nebo práce partnerů v zahraničí či v rozdílném městě v ČR, vzdálenost místa bydliště, časově náročná práce nebo volnočasové aktivity. Níže uvádíme několik odpovědí.

„Bydlíme od sebe daleko a máme vlastní povinnosti, které nám to nedovolují.“

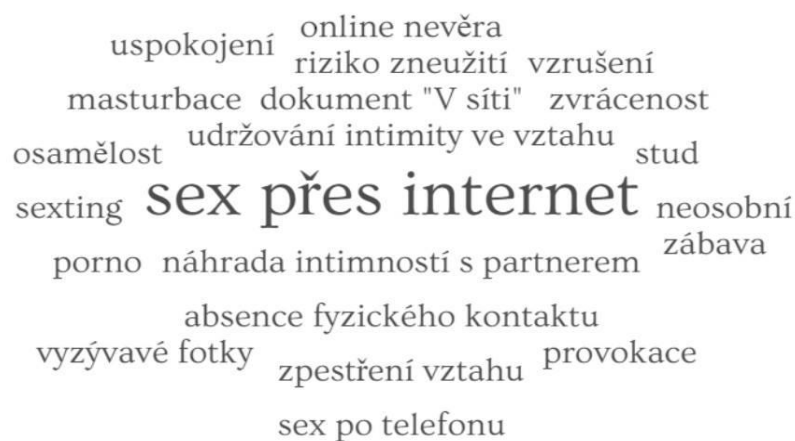
„Dojezdová vzdálenost mezi námi jsou v současné době zhruba 4 hodiny.“

„Náš vztah začal na vysokej škole a keďže študujem v zahraničí, tak sa vidíme menej často ako keď som doma (pr. cez prázdniny). Taktiež som počas uplynulého roka bola 5 mesiacov na študijnom pobyte v inej krajine.“

V některých případech respondenti dále uváděli, že jim v podstatě vyhovuje se s partnerem nevidat častěji, protože tak oba mají čas pro sebe a své další aktivity. Tohle se však týkalo těch, kteří se vidají 1x – 2x týdně nebo 1x – 2x měsíčně a svůj vztah neoznačili jako vztah na dálku.

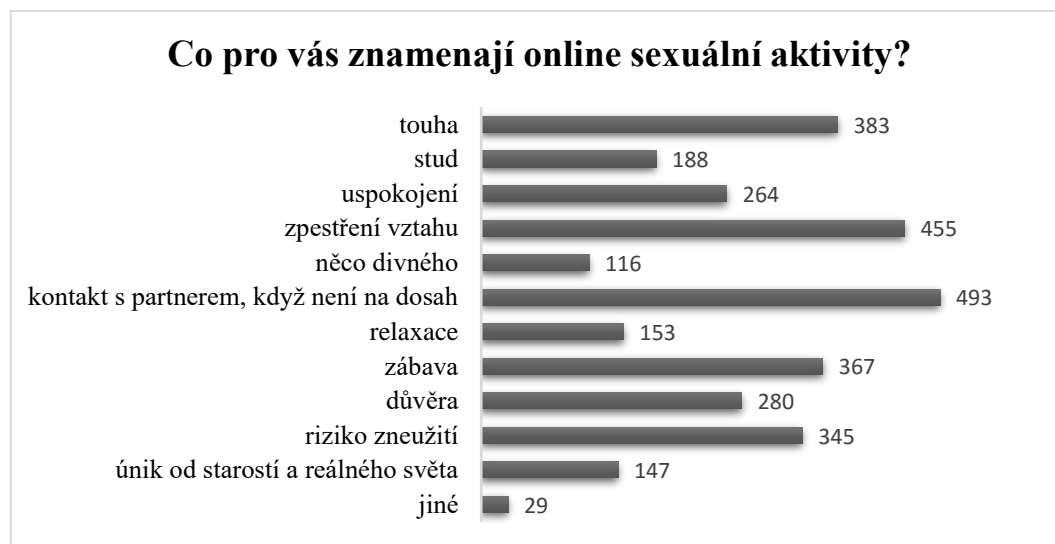
V další otevřené otázce měli respondenti uvést své asociace k pojmu online sexuální aktivity (též označované jako kybersex či net sex). Jejich odpovědi jsme rozdělili do několika kategorií a klíčových slov, které zobrazujeme níže ve formě wordcloudu. Nejčastěji se vyskytovala odpověď, že online sexuální aktivity jsou nějakou formou sexu provozovaného v prostředí internetu.

Obrázek 1: Asociace k pojmu online sexuální aktivity (net sex, kybersex) pro celý soubor

Všem respondentům jsme dále položili otázku: *Vyberte výrazy, kterými byste popsali, co pro vás online sexuální aktivity znamenají.* Toto byla jediná otázka, ve které bylo možné zvolit více odpovědí z nabízených možností, případně svou odpověď doplnit položkou *jiné*. Četnosti jednotlivých odpovědí uvádíme v grafu č. 1.

Graf 1: Význam online sexuálních aktivit v partnerských vztazích (n = 840)

Většina respondentů tedy online sexuální aktivity vnímá jako prostředek pro kontakt s partnerem, když není na dosah, zpestření vztahu, vyjádření touhy a zábavu. Zároveň také vnímají riziko zneužití těchto aktivit. Kategorii „jiné“ zvolilo celkem 29 respondentů. Nejvíce v ní zmiňovali, že online sexuální aktivity pro ně nic neznamenají, nebo že je nevyužívají (12). Další respondenti vidí tyto aktivity jako prostředek údržby vztahu (2), vyjádření lásky a vášně (2), vzrušení (3), příslibu (1), poznání tužeb druhého (1), a zvýšení sebevědomí (1). Dva respondenti uvádí, že OSA využívají v rámci svého dominantně-submisivního vztahu s partnerem. Stinnou stránkou online sexuálních aktivit je absence tělesného kontaktu (1) a riziko nevěry (1).

Spíše pro doplnění o konkrétní zkušenosti jsme do dotazníku zařadili otevřenou otázku, ve které jsme se ptali na to, jaký význam mají online sexuální aktivity v sexuálním životě daného páru. Některé z odpovědí pro ilustraci uvádíme v příloze č. 6.

8.3 Výsledky dotazníku CSI-32

Všem respondentům byl kromě dotazníku vlastní konstrukce administrován i dotazník CSI-32, který slouží pro zjištění míry spokojenosti v partnerském vztahu. Výsledek dotazníku je dán prostým součtem bodů jednotlivých odpovědí. Tato data byla dále považována za metrickou proměnnou, která nemá normální rozložení (viz histogramy v příloze č. 5).

Nejnižší počet dosažených bodů je 0, nejvyšší 161. Za hranici spokojeného vztahu je považováno 104,5 bodu. Pokud se respondent pohybuje pod touto hodnotou, značí to nespokojenost s jeho současným partnerským vztahem. Čím méně bodů tedy respondent v dotazníku skóroval, tím je jeho spokojenost menší. Výsledky pro náš výzkumný soubor jsme shrnuli do následující tabulky. Můžeme v ní vidět, že u žádné ze skupin průměrná hodnota nasbíraných bodů neklesla pod hranici 104,5. Respondenti tedy v průměru hodnotí svůj vztah jako kladný a spokojený.

Tab. 10: Výsledky dotazníku CSI-32 za jednotlivé výzkumné soubory

Partnerská spokojenost za celý soubor (n = 840)					
	počet	průměr	minimum	maximum	SD
muži	142	125	53	159	24,01
ženy	698	127	21	161	28,15
celkem	840	127	21	161	27,49
Partnerská spokojenost pro vztahy na blízko (n = 684)					
muži	119	127	53	159	22,76
ženy	577	129	21	161	27,41
celkem	696	128	21	161	26,67
Partnerská spokojenost pro vztahy na dálku (n = 144)					
muži	23	115	65	154	28,14
ženy	121	118	25	155	30,02
celkem	144	118	25	155	29,65

8.4 Ověření výzkumných hypotéz

Všech sedm zvolených hypotéz jsme ověřovali pomocí neparametrických testů. Důvodem bylo nesplnění podmínky normálního rozložení dat a využití ordinálních proměnných u některých hypotéz. U dvou hypotéz jsme použili test Spearmanova korelačního koeficientu, u dalších pěti Mann-Whitneyův U test. Všechny hypotézy byly ověřovány na hladině významnosti $\alpha = 0,05$. Níže předkládáme výsledky stanovených hypotéz včetně vyjádření o jejich platnosti.

1H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku, kteří provozují OSA s účastí současného partnera, vykazují vyšší skóre v dotazníku CSI-32 v porovnání s jedinci, kteří v distančním vztahu OSA s účastí současného partnera nevyužívají.

Pro ověření první alternativní hypotézy byla využita data respondentů, kteří uvedli, že se momentálně nachází ve vztahu na dálku ($n_2 = 144$). Data jsme zobrazili pomocí histogramu (příloha č. 5) a zvolili Shapiro-Wilkův test pro ověření normality. Získaná data porušují podmínku normálního rozdělení a jsou zešikmená k levé straně (výběrová šikmost $-0,88$). Sáhli jsme tedy po neparametrické statistice, konkrétně v podobě Mann-Whitneyova U testu. Test neprokázal statisticky významný rozdíl mezi jedinci, kteří ve vztahu na dálku online sexuálních aktivit využívají a těmi, kteří jich nevyužívají. Jednostranná p-hodnota neklesla pod stanovenou hodnotu α , **nulovou hypotézu tedy nelze zamítnout**. Při souboru $n = 144$ byla výsledná p-hodnota rovna $0,32$, $U = 2036$, $Z = 0,46$ (s korekcí na spojitost a na stejné hodnoty), průměrné pořadí respondentů, kteří OSA provozují = $73,54$, kteří neprovozují = $69,98$; míra účinku $AUC = 0,52$, tedy 52% .

2H_A: Výsledné skóre v dotazníku CSI-32 se liší u osob, které v partnerském vztahu na blízko OSA s účastí současného partnera využívají a u těch, kteří je nevyužívají.

Pro ověření druhé alternativní hypotézy byla využita data od respondentů v partnerských vztazích na blízko ($n_2 = 696$). Také v tomto případě byla data významně levostranně zešikmená (výběrová šikmost = $-1,53$, histogram v příloze č. 5). Postupovali jsme tedy stejně jako u předchozí hypotézy a použili Mann-Whitneyův U test. Test neprokázal statisticky významný rozdíl mezi skupinami jedinců, kteří ve vztahu na blízko OSA využívají a těch, kteří ne.

Oboustranná p-hodnota neklesla pod stanovenou hodnotu α , **alternativní hypotézu tedy nelze přijmout**. Při souboru $n = 696$ byla výsledná p-hodnota rovna $0,30$, $U = 55297$, $Z = -1,03$ (s korekcí na spojitost a na stejné hodnoty), průměrné pořadí respondentů, kteří OSA provozují = 354,84, kteří neprovozují = 338,85; míra účinku $AUC = 0,52$, tedy 52 %.

3H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku využívají OSA s účastí další osoby častěji než jedinci ve vztahu na dálku.

Pro ověření této jednostranné alternativní hypotézy byla využita data všech respondentů ($n = 840$). Další použitou proměnnou tvořil součet bodů jednotlivých položek dotazníku vlastní konstrukce patřících do kategorie *OSA s účastí další osoby* (tabulka č. 2). S tímto součtem bylo dále nakládáno jako s metrickou proměnnou. Během statistického testu byli respondenti rozděleni do dvou skupin podle toho, zda se nachází ve vztahu na blízko či na dálku. Získaná data neměla normální rozložení (histogram v příloze č. 5), hypotézu jsme tedy ověřovali pomocí Mann-Whitneyova U testu. Na základě jeho výsledků byla **nulová hypotéza zamítnuta a přijali jsme alternativní**. Výsledná jednostranná p-hodnota tedy podkročila stanovenou hladinu α , $U = 37580$, $Z = -4,74$ (s korekcí na spojitost a na stejné hodnoty), průměrné pořadí (na dálku) = 507,52; průměrné pořadí (na blízko) = 402,49; míra účinku $AUC = 0,63$, tedy 63 %. Můžeme tak říci, že existuje 63% pravděpodobnost, že náhodně vybraný jedinec ve vztahu na dálku využívá OSA s účastí další osoby častěji než náhodně vybraný jedinec ve vztahu na blízko.

4H_A: Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání OSA s účastí další osoby.

U této hypotézy jsme pracovali s celým rozsahem souboru ($n = 840$) a použili jsme test Spearmanova korelačního koeficientu. Snažíme se ověřit, zda existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a tím, jak často využívají OSA s účastí další osoby. Pomocí Spearmanova korelačního koeficientu byla nalezena statisticky významná pozitivní korelace mezi těmito proměnnými, tzn. se zvyšující se délkou odloučení partnerů stoupá i frekvence využívání OSA s účastí další osoby. Nicméně síla tohoto vztahu je velmi slabá až zanedbatelná. Nalezená p-hodnota však podkročila stanovenou hladinu α , **nulovou hypotézu tedy zamítáme a přijímáme alternativní**. Výsledky Spearmanova korelačního koeficientu jsou následující: $r_s = 0,11$, $p < 0,05$.

5H_A: Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání samostatně vzrušujících OSA.

Při ověřování čtvrté alternativní hypotézy jsme pracovali s celým rozsahem souboru ($n = 840$) a využili test Spearmanova korelačního koeficientu. Zaměřili jsme se na souvislost mezi délkou odloučení partnerů a tím, jak často využívají samostatně vzrušující online sexuální aktivity (sledování pornografie). Pomocí Spearmanova korelačního koeficientu nebyla nalezena statisticky významná korelace mezi těmito proměnnými. Výsledky Spearmanova korelačního koeficientu jsou následující: $r_s = 0,03$, $p = 0,38$.

6H_A: Frekvence využívání samostatně vzrušujících OSA se liší v závislosti na pohlaví.

Pro ověřování této výzkumné hypotézy jsme využili data všech respondentů bez ohledu na to, zda se nacházejí ve vztahu na dálku či na blízko ($n = 840$). Při ověřování této oboustranné alternativní hypotézy byl opět použit Mann-Whitneyho U test, a to z důvodu práce s ordinální proměnnou. Ověřovali jsme jím předpoklad, že se u mužů a žen liší to, jak často využívají kategorii samostatně vzrušujících OSA (sledování pornografie). Na základě výsledků testu **byla nulová hypotéza zamítnuta a přijali jsme hypotézu alternativní**. Výsledná oboustranná p-hodnota se tedy dostala pod stanovenou hladinu $\alpha = 0,05$, $U = 20242$, $Z = -11,57$ (korigované na spojitost a na stejné hodnoty), průměrné pořadí mužů = 626,95; průměrné pořadí žen = 378, 50; $AUC = 0,80$, tedy 80 %. Existuje tedy 80 % pravděpodobnost, že když z této skupiny náhodně vybereme nějakého muže, bude samostatně vzrušující OSA využívat častěji než náhodně vybraná žena.

7H_A: Frekvence využívání OSA s účastí další osoby se liší v závislosti na pohlaví.

U této oboustranné hypotézy byla rovněž využita data všech respondentů ($n = 840$). Do kategorie *OSA s účastí další osoby* spadalo v našem dotazníku vlastní konstrukce několik otázek (tabulka č. 2). Odpovědi na všechny tyto otázky byly hodnocené na škále Likertova typu. Sečtením výsledků jednotlivých otázek jsme dostali celkový hrubý skóre odpovědí, se kterým jsme dále počítali jako s metrickou proměnnou. Tato proměnná nesplňovala požadavek normálního rozložení (příloha č. 5), opět jsme tedy využili Mann-Whitneyův U test. Test neprokázal statisticky významný rozdíl mezi tím, jak často *OSA s účastí další osoby* využívají muži a jak často ženy. Výsledná p-hodnota je rovna 0,06, $U = 44558$, $Z = -1,9$ (korigované na spojitost a na shodné hodnoty),

průměrné pořadí mužů = 455,71; průměrné pořadí žen = 413,34; míra účinku $AUC = 0,45$, tedy 45 %. **Výsledná p-hodnota > α , proto nelze zamítnout nulovou hypotézu a přijmout alternativní.**

8.5 Zhodnocení výzkumných cílů

Následující část obsahuje přehled všech výzkumných cílů včetně jejich zhodnocení.

Cíl č. 1

Prvním výzkumným cílem bylo *zjistit, zda se využívání OSA s partnerem/partnerkou podílí na míře celkové partnerské spokojenosti jedinců v partnerských vztazích na blízko*. S tímto výzkumným cílem je spjata $2H_A$. Tuto hypotézu se nám nepodařilo potvrdit. Vzhledem k tomu se lze domnívat, že využívání online sexuálních aktivit se významně nepodílí na míře partnerské spokojenosti jedince v partnerském vztahu na blízko.

Cíl č. 2

Naším druhým výzkumným cílem bylo *zjistit, zda se využívání OSA s partnerem/partnerkou podílí na míře celkové partnerské spokojenosti jedinců v partnerských vztazích na dálku*. Ani zde se nám pomocí $1H_A$ nepodařilo najít signifikantní vztah. Domníváme se tedy, že využívání online sexuálních aktivit ve vztahu na dálku se významně nepodílí na míře partnerské spokojenosti jedince v tomto typu vztahu.

Cíl č. 3

Třetí výzkumný cíl má *popsat, jaké druhy OSA jedinci v partnerských vztazích na blízko využívají, a jak často je využívají*.

Odpověď na tento výzkumný cíl přináší výsledky dotazníku vlastní konstrukce nacházející se v tabulce č. 9. Celkem 60 % respondentů ve vztahu na blízko někdy zažilo online sexuální aktivity se svým současným partnerem. Mimo svůj partnerský vztah se s někým takto realizovalo 18 % respondentů. Z kategorie OSA s účastí další osoby zde byla nejvíce zastoupená textová forma v podobě sexuálního škádlení a narážek nebo lechtivého chatu. Dále pak také odeslání své lechtivé fotografie či videa partnerovi/partnerce, nebo jejich obdržení. Sledování pornografie (kategorie samostatně

vzrušující OSA) se většina jedinců věnuje 1x – 2x měsíčně (38 %) nebo výjimečně či jednorázově (26 %). Celých 92 % respondentů má zkušenost s vyhledáváním informací ohledně sexuality – 39 % z nich tyto informace vyhledává 1x – 2x měsíčně, 34 % je vyhledává spíše jednorázově či výjimečně.

Cíl č. 4

Čtvrtý cíl výzkumu má *popsat, jaké druhy OSA jedinci v partnerských vztazích na dálku využívají, a jak často je využívají.*

Podrobnější odpověď opět nalezneme v tabulce č. 9. Ve svém současném vztahu na dálku zažilo celkem 71 % respondentů nějakou z online sexuálních aktivit se svým partnerem, s někým mimo vztah je zažilo celkem 19 % respondentů. V kategorii OSA s účastí další osoby se nejčastěji vyskytuje sexuální škádlení a narážky v textové podobě. Téměř každý den je využívá 20 % jedinců ve vztahu na dálku a dalších 35 % je využívá 1x – 2x týdně. Jen malé procento respondentů k OSA s účastí další osoby pravidelně využívá webkameru nebo audiohovory. Mezi respondenty je v tomto ohledu častější, že někomu pošlou nebo od někoho dostanou vyzývavou fotku či video. Sledování pornografie (kategorie *samostatně vzrušující OSA*) se většina jedinců věnuje 1x – 2x měsíčně (27 %), 1x – 2x týdně (26 %), nebo výjimečně či jednorázově (26 %). Celých 91 % respondentů má zkušenost s vyhledáváním informací ohledně sexuality – 34 % z nich tyto informace vyhledává 1x – 2x měsíčně, 31 % je vyhledává spíše jednorázově či výjimečně.

Cíl č. 5

Zde jsme si kladli za cíl *porovnat využití kategorie online sexuálních aktivit s účastí další osoby v partnerských vztazích na dálku a v partnerských vztazích na blízko.*

Pomocí $3H_A$ jsme zjistili, že jedinci ve vztahu na dálku využívají OSA s účastí další osoby častěji než jedinci ve vztahu na blízko. Podle ukazatele míry účinku AUC, existuje 63% pravděpodobnost, že náhodně vybraný jedinec ve vztahu na dálku využívá OSA s účastí další osoby častěji než náhodně vybraný jedinec ve vztahu na blízko. Výsledky dotazníku vlastní konstrukce v tabulce č. 9 naznačují, že v konkrétních podobách OSA se jedinci ve vztahu na blízko a ve vztahu na dálku příliš neliší.

Cíl č. 6

Šestým cílem výzkumu bylo *ověření výzkumných hypotéz*, které jsou více rozvedené v kapitole č. 8.4. Pro větší přehlednost na tomto místě uvádíme výčet všech hypotéz včetně vyjádření o jejich platnosti.

1H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku, kteří provozují OSA s účastí současného partnera, vykazují vyšší skóre v dotazníku CSI v porovnání s jedinci, kteří ve vztahu na dálku OSA s účastí současného partnera nevyužívají.

1H_A nelze přijmout, $p > 0,05$

2H_A: Výsledné skóre v dotazníku CSI-32 se liší u osob, které v partnerském vztahu na blízko OSA s účastí současného partnera využívají a u těch, kteří je nevyužívají.

2H_A nelze přijmout, $p > 0,05$

3H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku využívají OSA s účastí další osoby častěji než jedinci ve vztahu na dálku.

3H_A přijímáme, $p < 0,05$

4H_A Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání OSA s účastí další osoby.

4H_A přijímáme, $p < 0,05$

5H_A: Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání samostatně vzrušujících OSA.

5H_A nelze přijmout, $p > 0,05$

6H_A: Frekvence využívání samostatně vzrušujících OSA se liší v závislosti na pohlaví.

6H_A přijímáme, $p < 0,05$

7H_A: Frekvence využívání OSA s účastí další osoby se liší v závislosti na pohlaví.

7H_A nelze přijmout, $p > 0,05$

9 Diskuze

V této diplomové práci jsme se zaměřili na propojení dvou výzkumně poměrně mladých témat – jedná se o partnerské vztahy na dálku a online sexuální aktivity/kybersex. Těmto tématům začíná být v posledních letech věnována větší pozornost, ale pevná teoretická základna a dostatečně relevantní výzkumy (obzvláště v českém prostředí) zatím poněkud chybí. Obecným cílem našeho výzkumu bylo toto povědomí rozšířit. Rozhodli jsme se proto prozkoumat online sexuální aktivity v partnerských vztazích na dálku a dát je do spojitosti s partnerskou spokojeností. Abychom měli nějaké srovnání s partnerskými vztahy na blízko, rozhodli jsme se do výzkumu zapojit i je. Určili jsme si šest výzkumných cílů a sedm alternativních hypotéz.

První dvě hypotézy se zabývaly právě zmiňovanou spokojeností v partnerském vztahu a tím, zda je ovlivněna využíváním OSA spolu se současným partnerem. Zaměřili jsme se postupně na jedince v partnerských vztazích na blízko i na dálku. Podle Byersové (2005) je celková partnerská spokojenost spjata také se spokojeností v sexuální oblasti. Autoři Banmen a Maki-Banmen (2009, in Dosedlová, 2015) uvádí, že jedním z faktorů ovlivňujících spokojenost je prožitek intimity a do svého pojetí osmi forem intimity zahrnují také intimitu sexuální. Sexualita je mocným motivátorem a podstatnou složkou vztahu. Téměř 90 % jedinců ve výzkumu Jokla, Vackové, Cakirpaloglu a Šmahaje (2014, in Maierová, Procházka, Dolejš & Skopal, 2014) ji ve vztahu považovalo za důležitou. Porovnáním těchto výsledků s naším souborem se dostáváme k podobnému číslu. Celkem 88 % všech respondentů v našem výzkumu označilo sex jako důležitou složkou vztahu (odpovědi *rozhodně ano*: 53 %, a *spíše ano*: 35 %). Odpovědi respondentů ve vztahu na blízko a na dálku se v tomto ohledu liší jen minimálně. Podle Goldsmithové a Byersové (2018) sexualita ve vztazích na dálku poměrně trpí z důvodu omezeného fyzického kontaktu a ve snaze nahradit reálný kontakt se více přesouvá do virtuálního prostředí.

Na základě uvedeného jsme vznesli předpoklad, že využívání online sexuálních aktivit se současným partnerem ve vztahu na dálku může pozitivně ovlivňovat celkovou spokojenost partnerů. Rozhodli jsme se toto tvrzení prozkoumat také u jedinců ve vztahu na blízko, ale zde již bez předpokládaného směru působení. Obě dvě hypotézy se nám nepodařilo prokázat.

Můžeme se tedy domnívat, že využívání OSA s partnerem/partnerkou nemá zásadní vliv na úroveň celkové spokojenosti jedinců ve vztahu na dálku ani na blízko. Nicméně ukázalo se nám, že partneři ve vztahu na dálku využívají online sexuální aktivity s účastí další osoby častěji než partneři ve vztahu na blízko. To může být dáno tím, že jedinci ve vztahu na blízko mají větší možnost přímého uspokojení svých sexuálních tužeb s partnerem či partnerkou. Frekvence využívání OSA s účastí další osoby má zároveň tendenci stoupat spolu se zvyšující se délkou odloučení partnerů. Mezi těmito proměnnými je však slabý až zanedbatelný vztah.

Podle Neustaedtera a Greenberga (2012) může spokojenost v partnerských vztazích na dálku ovlivňovat spíše úroveň komunikace mezi partnery. Kvalitní komunikace je i podle Praška (2005) základním stavebním kamenem každého páru a také Dindia (2003) komunikaci považuje za významný prostředek vztahové údržby. Autoři Neustaedter a Greenberg (2012) se ve svém výzkumu zaměřili na komunikaci uvnitř partnerských vztahů na dálku, konkrétně za využití moderních komunikačních technologií a webkamery. Jednou z oblastí, kterou zkoumali, byla sexuální rovina. V jejich výzkumu pouze dva ze čtrnácti participantů uvedli, že se pravidelně zapojují do sexuálních aktivit přes webkameru. Zkušenost s tím měli další dva participanté, ale hodnotili to spíše jako divné a nepřírozené, proto v tom dále nepokračovali. Tento výzkum probíhal kvalitativní formou pomocí rozhovorů. Výsledky tak mohou být zkreslené například tím, že se respondenti styděli hovořit o takových tématech. Nicméně i v našem výzkumu se ukázalo, že online sexuální aktivity prostřednictvím webkamery nejsou v partnerských vztazích na dálku příliš časté. Mezi partnery je daleko častější sexuální škádlení a narážky v textové formě nebo posílání lechtivých fotografií. Domnívám se, že část respondentů může psanou formu online sexuálních aktivit považovat za bezpečnější, rafinovanější a méně sebeodhalující.

Když jsme respondenty požádali o obecné asociace k pojmu online sexuální aktivity/kybersex, ukázalo se, že řada z nich je má spojené s pocity nátlaku (viz dokument „V síti“), nepřírozeností a online nevěrou. Online nevěrou se ve svém výzkumu zabývala Novotná (2019). Zjistila, že celkem 11 % respondentů se v posledním půl roce zapojilo do mimopartnerských intimních aktivit přes internet (posílání intimních fotek, flirt aj.). Dalších 9 % respondentů se v posledním půl roce zapojilo do mimopartnerských intimních aktivit přes internet se sexuálním vyvrcholením (webcam sex, masturbace aj.).

Naším výzkumem bylo zjištěno, že do mimopartnerských online sexuálních aktivit se během svého současného vztahu někdy zapojilo celkem 18 % respondentů. Vyšší procento může být způsobeno tím, že jsme se ptali na celkovou situaci během současného partnerského vztahu (nejen v posledním půl roce) a nerozlišovali jsme o jaký typ aktivity se jedná.

Autoři Ballester-Arnal et al. (2014) uvádí, že ačkoliv by se kybersex mohl zdát jen záležitostí nezadaných, účastní se jej i zadaní jedinci. Což se potvrdilo i v našem výzkumu – ve vztahu na dálku zažívá OSA s partnerem celkem 71 % respondentů a ve vztahu na blízko 60 % respondentů. Online sexuální aktivity pro ně znamenají především kontakt s partnerem, když není nadosah, zpestření vztahu, vyjádření touhy a zábavu. Zároveň také vnímají rizika plynoucí z takového druhu aktivit.

Stejně jako autorky Shaughnessy, Byersová a Walshová (2011) jsme zjistili, že muži častěji využívají samostatně vzrušující online sexuální aktivity (sledování pornografie). Pro kategorii OSA s účastí další osoby jsme rozdíl v pohlaví nenalezli.

Sexualita a vztahy jsou pro jednotlivce mocným motivem a internet v dnešní době převrací velkou část našich životů do virtuální podoby. Mnoho párů během svého vztahu prožije nějakou etapu odloučení, při které mohou být moderní komunikační technologie dobrým nástrojem k tomu, jak spolu komunikovat. Zároveň ani tato komunikace není vždy bez rizika, obzvláště pokud se bavíme o fenoménu kybersexu. Z mého pohledu je důležité, abychom si jako odborníci dovedli blíže představit témata, se kterými se páry v dnešní době mohou setkat. Někdy tyto důvody vedou až ke dveřím psychologa či poradce. Zabývat se vztahy na dálku, odloučením mezi partnery a trávením času na internetu je v tomto ohledu velmi aktuální.

Jako přínos své práce hodnotím spojení dvou aktuálních témat, jakými jsou partnerské vztahy na dálku a sexualita online. Na toto téma jsem se zároveň snažila dívat komplexně v kontextu všech partnerských vztahů, což může poskytnout prostor pro další výzkumy s podobným zaměřením.

Limity testování mohou představovat samotné použité výzkumné metody. Pro zjištění partnerské spokojenosti jsem využila dotazník CSI-32, který bohužel dosud není standardizován na české populaci. Pro zachycení informací týkajících se online sexuálních aktivit jsem použila rovněž nestandardizovaný dotazník vlastní tvorby.

Jsem si vědoma toho, že tento dotazník může být možným zdrojem chyb a zkreslení výsledků. Snažila jsem se tomu předejít studiem literatury, konzultacemi s vedoucím práce a pilotní studií, která předcházela samotnému testování. Přesto některé otázky mohly být položeny lépe a do dotazníku by se zároveň dala zahrnout řada dalších zajímavých témat. Uvažovala jsem však nad tím, aby čas strávený vyplňováním delšího dotazníku respondenty příliš neodradil.

Využití metody dotazníku je také zatíženo určitou pravděpodobností špatného pochopení otázek respondentem nebo jejich záměrného zkreslení. Výzkum se zaměřuje na intimní a citlivá témata a je možné, že ne každý respondent chtěl být natolik sdílný. Rozhodně je nutné zmínit i to, že nemáme k dispozici data od celého páru, ale vždy pouze od jednoho z partnerů. V budoucích výzkumech by mohlo být zajímavé se zaměřit na získání a porovnání párových odpovědí.

Myslím, že sexuální chování na internetu dává mnoho podnětů pro další zkoumání, a to z různých úhlů pohledu. Z počtu vyplněných dotazníků můžeme usuzovat, že i pro samotné respondenty je toto téma lákavé a aktuální. Ačkoliv se nám povedlo získat poměrně rozsáhlý vzorek respondentů ($n = 840$, $n_1 = 694$, $n_2 = 144$), nelze výsledky výzkumu zobecňovat na celou populaci. Náš soubor k tomuto účelu není dostatečně reprezentativní, jelikož zcela neodpovídá složení této věkové kategorie v populaci. Je v něm například zapojeno velké množství vysokoškolsky vzdělaných jedinců a žen.

Toto téma by si podle mého názoru zasloužilo širší a propracovanější výzkumy, jelikož může být přínosné i pro práci poradenských pracovníků ať už s jedincem nebo s celým párem. S problematikou kybersexu úzce souvisí také fenomén online nevěry. Ukázalo se, že někteří respondenti v našem výzkumu mají tato dvě témata propojená a v souvislosti s tím ke kybersexu zaujímají spíše negativní postoj. Pro budoucí směřování bych doporučila cestu tímto směrem s bližším zaměřením se na konkrétní okolnosti a vlivy.

Pro výzkum partnerských vztahů na dálku by mohlo být zajímavé zaměřit se nejen na vyloženě sexuální oblast, ale blíže prozkoumat naplňování takových potřeb jako jsou fyzický kontakt s partnerem, polibky, pohlazení, objetí a další. Komunikace o těchto tématech a jejich řešení může spokojenost v páru ovlivňovat více než čistě sexuální kontakt. Jak pár své odloučení po této stránce zvládá a jaké strategie užívá, aby se vypořádal s jeho dopady? To by mohlo být zajímavým podkladem pro kvalitativní výzkum.

Současně by bylo dobré do takových výzkumů zahrnout více reprezentativní vzorek a nezaměřovat se jen na etapu mladé dospělosti. Vztahy na dálku se často týkají i jedinců ve vyšším věku, které rozděluje například typ práce partnera (dělníci v zahraničí, řidiči kamionu, vojáci a další).

Samotné téma online sexuálních aktivit je zatíženo tím, že výzkumy bývají velmi různorodé. Mnohdy v nich chybí nějaké stmelující pojítko, které by zaručilo dobré výzkumné zázemí. Zároveň je v českém prostředí nedostatek kvalitní literatury na toto téma, proto by nebylo od věci zaměřit se i na teoretické práce.

10 Závěry

Výzkumná část této práce se zaměřuje na partnerské vztahy (především ty na dálku) a online sexuální aktivity, které jsme po vzoru Shaughnessy, Byersové a Walshové (2011) rozčlenili do tří kategorií: **aktivity bez vzrušení, aktivity samostatně vzrušující a online sexuální aktivity které jsou spojeny s účastí další osoby**. Naším hlavním cílem bylo především zmapovat situaci v českém prostředí a zjistit, zda se online sexuální aktivity podílí na míře spokojenosti v partnerských vztazích na dálku. Pro uvedení výsledků do kontextu jsme do výzkumu zařadili i jedince ve vztahu na blízko.

Bylo stanoveno šest výzkumných cílů a sedm hypotéz, pomocí nichž jsme zjistili následující:

- Využívání online sexuálních aktivit (OSA) s účastí současného partnera se významně nepodílí na míře spokojenosti v partnerském vztahu na blízko ani na dálku.
- Celkem 60 % respondentů ve vztahu na blízko někdy zažilo online sexuální aktivity se svým současným partnerem. Ve vztahu na dálku má tuto zkušenost celkem 71 % respondentů.
- Jedinci ve vztahu na dálku využívají online sexuální aktivity s účastí další osoby častěji než jedinci v partnerském vztahu na blízko. Se zvyšující se délkou odloučení partnerů stoupá i frekvence využívání OSA s účastí další osoby. Nicméně síla tohoto vztahu je velmi slabá až zanedbatelná.
- Frekvence využívání samostatně vzrušujících OSA se liší v závislosti na pohlaví, u kategorie OSA s účastí další osoby tento vztah potvrzen nebyl.
- Jedinci v partnerském vztahu na blízko i na dálku využívají všech třech forem OSA a podstatně se v nich neliší, tzn. využívají online sexuální aktivity společně s někým dalším (partner/ka, osoba mimo vztah, obojí), věnují se sledování pornografie a běžně na internetu vyhledávají informace týkající se sexuality.

11 Souhrn

Tato magisterská diplomová práce se věnuje využití kybersexu neboli online sexuálních aktivit uvnitř partnerských vztahů. Nad tímto tématem je uvažováno v kontextu partnerských vztahů na dálku, ale pro úplnost tématu a možné porovnání jsme do našeho zkoumání zařadili i jedince v partnerském vztahu na blízko. Naším cílem bylo poskytnout celkový přehled o tomto fenoménu uvnitř partnerských vztahů a poukázat na danou problematiku.

V teoretické části práce jsme nejprve nastínili období mladé dospělosti, do kterého naši respondenti spadají. Narazili jsme zde na nejednotnost mezi autory v časovém členění tohoto období a v jeho pojmenování. Nakonec jsme se rozhodli inspirovat se Arnettovým konceptem „vynořující se dospělosti“ (2000) a Thorovou (2015), která mladou dospělost řadí do věku 20 až 35 let. Za jedince v období mladé dospělosti tedy v našem výzkumu považujeme ty, kteří jsou ve věku 18 až 35 let. V teoretické části jsme dále popsali specifika tohoto období včetně navazování partnerských vztahů a toho, jaký vztah mají mladí dospělí k využívání ICT a internetu.

Partnerské vztahy tvoří další velkou kapitolu teoretické části. Definovali jsme v ní jejich vývoj, formy, možnosti vztahové údržby a dále jsme se zaměřili na to, co ovlivňuje partnerskou spokojenost. Dvě další podkapitoly byly věnované partnerským vztahům na dálku a jejich specifikům. Pro budoucnost každého partnerského vztahu je stěžejní, aby v něm oba dva partneři byli spokojení. Spokojenost ovlivňují faktory, mezi kterými jsme zmínili teorii citové vazby, intimitu, sexualitu a v neposlední řadě také komunikaci jako významný prostředek vztahové údržby (Dindia, 2003).

V dnešní době je poměrně časté, že se v partnerských vztazích objevují různě dlouhé momenty fyzického odloučení partnerů. Pro mnoho z nich je kontakt prostřednictvím moderních komunikačních technologií klíčový, protože jim dává možnost spolu komunikovat a vztah dále budovat či udržovat (Belus et al., 2019). Tyto technologie mohou být zároveň používány k online sexuálním aktivitám (OSA) neboli kybersexu.

Při snaze o definování tohoto fenoménu jsme narazili na nejednotnost u různých výzkumníků. Na to upozorňují i autoři Shaughnessy, Byersová a Thornton (2011). Zamýšlí se nad tím, že ve chvíli, kdy neexistuje jednotná definice o tom, co vše do

kybersexu zahrnout a co už nikoliv, nelze příliš porovnávat jednotlivé výzkumy mezi sebou. Přijali jsme tedy dělení online sexuálních aktivit podle Shaughnessy, Byersové a Walshové (2011) na aktivity bez vzrušení (např. hledání sexuálních informací online), aktivity samostatně vzrušující (např. prohlížení pornografie on-line) a online sexuální aktivity které jsou spojeny s účastí někoho dalšího (např. sdílení sexuálních fantazií, psaní dráždivých příběhů, využití webkamery).

V našem výzkumu jsme se snažili zmapovat využívání online sexuálních aktivit uvnitř partnerských vztahů na dálku i na blízko a dát jej do spojitosti s partnerskou spokojeností. Stanovili jsme si šest výzkumných cílů, mezi kterými bylo také ověření šesti výzkumných hypotéz.

Toho jsme dosáhli pomocí kvantitativního výzkumu formou dotazníku. Samotný dotazník byl tvořen ze dvou částí – metodou CSI-32 pro měření partnerské spokojenosti a dotazníkem vlastní konstrukce zaměřeným na online sexuální aktivity. Dotazník jsme šířili v online podobě pomocí záměrného a příležitostného výběru, a také metodou sněhové koule. Po očištění dat nám zbyly údaje od 840 osob. Tento výzkumný soubor jsme označili jako n . Data z něj byla rozdělena do dvou podsouborů z hlediska typu vztahu – n_1 (vztah na blízko) a n_2 (vztah na dálku). V podsouboru n_1 se nacházelo celkem 696 respondentů a podsoubor n_2 tvořilo 144 respondentů.

Při ověřování hypotéz v programu Statistica 13 jsme pracovali s celým souborem i s jeho podsoubory. I přes velký rozsah souboru naměřená data nesplňovala podmínku normálního rozložení, proto byly všechny hypotézy ověřovány pomocí neparametrické statistiky. Konkrétně pomocí Spearmanova testu korelačního koeficientu a Mann-Whitneyova U testu. Přijali jsme tři ze sedmi alternativních hypotéz. Konkrétně se jedná o tyto hypotézy:

3H_A: Jedinci v partnerském vztahu na dálku využívají OSA s účastí další osoby častěji než jedinci ve vztahu na blízko.

4H_A Existuje statisticky významný vztah mezi délkou odloučení partnerů a frekvencí využívání OSA s účastí další osoby.

6H_A: Frekvence využívání samostatně vzrušujících OSA se liší v závislosti na pohlaví.

Další čtyři alternativní hypotézy přijmout nelze. Z našeho výzkumu vyplývá, že využívání online sexuálních aktivit (OSA) s účastí současného partnera se významně nepodílí na míře spokojenosti v partnerském vztahu na blízko ani na dálku.

Můžeme také říci, že využívání online sexuálních aktivit uvnitř partnerského vztahu je poměrně běžnou záležitostí. Celkem 60 % respondentů ve vztahu na blízko někdy zažilo online sexuální aktivity se svým současným partnerem. Ve vztahu na dálku má tuto zkušenost celkem 71 % respondentů.

Mezi limity našeho výzkumu patří použití nestandardizovaných metod. Konkrétně dotazníku CSI-32 a dotazníku vlastní tvorby, který může být možným zdrojem konstrukčních chyb. Přínosem naší práce je zaměření se na aktuální témata, která se týkají partnerských vztahů (možné odloučení partnerů, využívání internetu ke komunikaci, online sexualita).

Seznam použitých zdrojů a literatury

1. Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American psychologist*, 55(5), 469.
doi:10.1037//0003-066X.55.5.469
2. Arnett, J. J. (2007). The long and leisurely route: Coming of age in Europe today. *Current History*, 106(698), 130.
Získáno 20.1.2020 z http://www.jeffreyarnett.com/articles/Arnett_2007_CurrHist.pdf.
3. Ashford, Ch. (2009). Queer Theory, Cyber-Ethnographies and Researching Online Sex Environments. *Information and Communications Technology Law*, 18(3), 297–314.
doi:10.1080/13600830903424734
4. Ayuso, L. (2019). What future awaits couples Living Apart Together (LAT)? *Sociological Review*, 67(1), 226–244. <https://doi.org/10.1177/0038026118799053>
5. Ballester-Arnal, R., Castro-Calvo, J., Gil-Llario, M. D., & Giménez-García, C. (2014). Relationship status as an influence on cybersex activity: cybersex, youth, and steady partner. *Journal Of Sex & Marital Therapy*, 40(5), 444-456.
doi:10.1080/0092623X.2013.772549
6. Ballester-Arnal, R., Castro Calvo, J., Gil-Llario, M. D., & Gil-Julia, B. (2017). Cybersex addiction: A study on Spanish college students. *Journal Of Sex & Marital Therapy*, 43(6), 567-585. doi:10.1080/0092623X.2016.1208700
7. Barry, C. M., Nelson, L. J., & Christofferson, J. L. (2013). Asocial and afraid: An examination of shyness and anxiety in emerging adulthood. *Journal of Family Studies*, 19(1), 2-18.
8. Barta, W. D., & Kiene, S. M. (2005). Motivations for infidelity in heterosexual dating couples: The roles of gender, personality differences, and sociosexual orientation. *Journal of Social and Personal Relationships*, 22(3), 339-360.
doi:10.1177/0265407505052440
9. Bartolomew, K. & Horowitz, L. M. (1991). Attachment Styles Among Young Adults: A Test of a Four Category Model. *Journal of Personality and Social Psychology*, 61, 226-244.
Získáno 2.2.2020 z <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.332.3652&rep=rep1&type=pdf>

10. Byers, E. S. (2005). Relationship satisfaction and sexual satisfaction: A longitudinal study of individuals in long-term relationships. *Journal of sex research*, 42(2), 113-118. <https://doi.org/10.1080/00224490509552264>
11. Baym, N. K. (2015). *Personal connections in the digital age*. John Wiley & Sons.
12. Belus, J. M., Pentel, K. Z., Cohen, M. J., Fischer, M. S., & Baucom, D. H. (2019). Staying Connected: An Examination of Relationship Maintenance Behaviors in Long-Distance Relationships. *Marriage & Family Review*, 55(1), 78–98. doi:10.1080/01494929.2018.1458004
13. Berscheid, E. S., & Regan, P. C. (2016). *The Psychology of Interpersonal Relationships*. Old Tappan: Taylor and Francis. Získáno 2.2.2020 z LibraryGenesis.
14. Birnbaum, G. E. (2017). The Fragile Spell of Desire: A Functional Perspective on Changes in Sexual Desire Across Relationship Development. *Personality and Social Psychology Review*, 22(2), 101–127. doi:10.1177/1088868317715350
15. Bowlby, J. (2010). *Vazba: Teorie kvality raných vztahů mezi matkou a dítětem*. Praha: Portál.
16. Canary, D. J., & Dainton, M. (2006). Maintaining Relationships. In A. L. Vangelisti & D. Perlman (Eds.), *The Cambridge handbook of personal relationships* (p. 727–743). Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511606632.040
17. Cooper, A. (1998). Sexuality and the Internet: Surfing into the new millennium. *Cyberpsychology & Behavior*, 1(2), 187-193. doi:10.1089/cpb.1998.1.187
18. Cooper, A. (Ed.). (2002). *Sex and the Internet: A guidebook for clinicians*. New York: Brunner-Routledge. Získáno 2.2.2020 z LibraryGenesis.
19. Côté, J. E. (2014). The Dangerous Myth of Emerging Adulthood: An Evidence-Based Critique of a Flawed Developmental Theory. *Applied Developmental Science*, 18(4), 177-188. doi:10.1080/10888691.2014.954451
20. Čadová, T. (2019). *Spokojenost klientů ambulantních adiktologických léčebných služeb v partnerských vztazích z hlediska teorie citové vazby*. (Nepublikovaná diplomová práce). Univerzita Karlova.
21. Český statistický úřad. (2019). *Využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a mezi jednotlivci*. Získáno 10.2.2019 z <https://www.czso.cz/documents/10180/90577057/06200419.pdf/6f465ecb-ec36-492e-bcc8-fd136d154cd1?version=1.1>.

22. Dadian, R. (2018). Generation communication: The association of communication technology with millennials' sexual communication and relationship satisfaction [ProQuest Information & Learning]. In *Dissertation Abstracts International: Section B: The Sciences and Engineering* (Vol. 79, Issue 9–B(E)). Získáno 4.2.2020 z ProQuest.
23. Dainton, M., & Aylor, B. (2002). Patterns of Communication Channel Use in the Maintenance of Long-Distance Relationships. *Communication Research Reports*, 19(2), 118-129.
24. Dargie, E., Blair, K. L., Goldfinger, C., & Pukall, C. F. (2015). Go Long! Predictors of Positive Relationship Outcomes in Long-Distance Dating Relationships. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 41(2), 181–202. doi:/10.1080/0092623X.2013.864367
25. Day, L. C., Muise, A., Joel, S., & Impett, E. A. (2015). To Do It or Not to Do It? How Communally Motivated People Navigate Sexual Interdependence Dilemmas. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 41(6), 791–804. doi:10.1177/0146167215580129
26. Demir, M. (2008). Sweetheart, you really make me happy: romantic relationship quality and personality as predictors of happiness among emerging adults. *Journal of Happiness Studies*, 9(2), 257–277. doi:10.1007/s10902-007-9051-8
27. Dindia, K. (2003). Definitions and Perspectives on relational Maintenance Communication. In D. J. Canary, M. Dainton (Eds.) *Maintaining Relationships Through Communication*. (1-18) New York: Routledge.
28. Döring, N. (2000). Feminist views of cybersex: victimization, liberation, and empowerment. *CyberPsychology & Behavior*, 3, 86-884. doi:10.1089/10949310050191845
29. Döring, N., Daneback, K., Shaughnessy, K., Grov, C., & Byers, E. S. (2017). Online Sexual Activity Experiences Among College Students: A Four-Country Comparison. *Archives of Sexual Behavior*, 46(6), 1641–1652. <https://doi.org/10.1007/s10508-015-0656-4>
30. Dosedlová, J. (2015). Intimita v partnerských vztazích a rodinném systému. In *Symposium rodinné resilience* (119-132). Získáno 2.2.2020 z http://tera.expresivniterapie.cz/wp-content/uploads/2013/01/05_Symposium-rodinn%C3%A9-resilience.-Sborn%C3%ADk-p%C5%99%C3%ADsp%C4%9Bvk%C5%AF.-ISBN-978-80-244-4602-8.pdf
31. Dostál, D. (nedat.). *Statistické metody v psychologii*. Nepublikovaná skripta. Olomouc: Univerzita Palackého.

32. Erikson, E. H. (1999). *Životní cyklus rozšířený a dokončený*. Praha: Lidové noviny.
33. Ferjenčík, J. (2010). *Úvod do metodologie psychologického výzkumu*. Praha: Portál.
34. Fox, J., Osborn, J. L., & Warber, K. M. (2014). Relational dialectics and social networking sites: The role of Facebook in romantic relationship escalation, maintenance, conflict, and dissolution. *Computers in Human Behavior, 35*, 527–534. doi:10.1016/j.chb.2014.02.031
35. Funk, J. L., & Rogge, R. D. (2007). Testing the ruler with item response theory: Increasing precision of measurement for relationship satisfaction with the Couples Satisfaction Index. *Journal of Family Psychology, 21*(4), 572–583. doi:10.1037/0893-3200.21.4.572
36. Ginige, P. (2017). Internet Addiction Disorder. In *Child and Adolescent Mental Health*. InTech.
37. Goldsmith, K. M., & Byers, E. S. (2018). Perceived and reported romantic and sexual outcomes in long-distance and geographically close relationships. *Canadian Journal of Human Sexuality, 27*(2), 144–156. <https://doi.org/10.3138/cjhs.2018-0016>
38. Gottman, J. M. (2015). *Sedm principů spokojeného manželství*. Příbram: Jan Melvil Publishing.
39. Guerrero, L. K., Andersen, P. A., & Afifi, W. (2018). *Close Encounters: Communication in Relationships*. California: Sage Publications. Získáno 12.2. z LibraryGenesis.
40. Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology, 52*(3), 511–524. doi:10.1037/0022-3514.52.3.511
41. Hazan, C., & Shaver, P. R. (1994). Attachment as an organization framework for research on close relationships. *Psychological Inquiry, 5*, 1–22. doi:10.1207/s15327965pli0501_1
42. Horn, K. R. V., Arnone, A., Nesbitt, K., Desllets, L., Sears, T., Giffin, M., & Brudi, R. (1997). Physical distance and interpersonal characteristics in college students' romantic relationships. *Personal Relationships, 4*(1), 25–34. doi:10.1111/j.1475-6811.1997.tb00128.x
43. Chien, W.-C., & Hassenzahl, M. (2017). Technology-Mediated Relationship Maintenance in Romantic Long-Distance Relationships: An Autoethnographical Research through Design. *Human-Computer Interaction, 1–48*. doi:10.1080/07370024.2017.1401927

44. Jelínek, M., Květon, P., Vobořil, D. (2011). *Testování v psychologii: Teorie odpovědi na položku a počítačové adaptivní testování*. Praha: Grada.
45. Jokl, J., Vacková, K., Cakirpaloglu, P., & Šmahaj, J. (2014). Co je málo a co už je moc? Aneb Ideální počet sexuálních partnerů. In E. Maierová, R. Procházka, M. Dolejš & O. Skopal (Eds.), *PhD existence: česko-slovenská psychologická konference (nejen) pro doktorandy a doktorandech*. (2014). 35-43. Olomouc.
Získáno 20.3.2020 z Researchgate.
46. Komárková, S. (2012). *Citová vazba v partnerském vztahu a v manželství*. (Nepublikovaná diplomová práce). Praha: Univerzita Karlova.
47. Kratochvíl, S. (2000). *Manželská terapie. 4. vyd.* Praha: Portál.
48. Krapf, S. (2017). Moving in or Breaking Up? The Role of Distance in the Development of Romantic Relationships. *European Journal of Population*, 34(3), 313–336.
doi:10.1007/s10680-017-9428-2
49. Malá, B. (2017). *Vliv citové vazby na spokojenost v partnerském vztahu a manželství*. (Nepublikovaná diplomová práce). Univerzita Palackého v Olomouci.
50. Malá, B. (2019). *Láska a partnerská spokojenost v pojetí teorie citové vazby*. (Nepublikovaná diplomová práce). Univerzita Palackého v Olomouci.
51. Matějková, E. (2007). *Jak řešit konflikty a problémy v partnerských vztazích*. Praha: Grada Publishing.
52. McCrindle, M., & Wolfinger, E. (2014). *The ABC of XYZ: Understanding the global generations*.
Získáno 21.1.2020 z https://www.academia.edu/35646276/The_ABC_of_XYZ_-_Mark_McCrindle_PDF.pdf.
53. Moss, B. F., & Schwebel, A. I. (1993). Defining Intimacy in Romantic Relationships. *Family Relations*, 42(1), 31. doi:10.2307/584918
54. Neustaedter, C., & Greenberg, S. (2012). *Intimacy in long-distance relationships over video chat*, 753-762. doi:10.1145/2207676.2207785
55. Norona, J. C., Roberson, P. E., & Welsh, D. P. (2017). 'I learned things that make me happy, things that bring me down': Lessons from romantic relationships in adolescence and emerging adulthood. *Journal Of Adolescent Research*, 32(2), 155-182.
doi:10.1177/0743558415605166
56. Novák, T. (2006). *Manželské a rodinné poradenství*. Praha: Grada Publishing.

57. Novotná, K. (2019). *Online nevěra*. (Nepublikovaná diplomová práce). Univerzita Palackého v Olomouci.
58. *Občanský zákoník: 89/2012 Sb.* (2014). Získáno 10. 2. 2020 z: <http://zakony.centrum.cz/obcansky-zakonik-novy/cast-1-hlava-2-dil-2-oddil-2?full=1>
59. Ogolsky, B. G., Cate, R. M., & Lloyd, S. A. (2013). *Developmental Course of Romantic Relationships*. Hoboken: Taylor and Francis.
60. Langmeier, J., & Krejčířová, D. (2006). *Vývojová psychologie*. Praha: Grada Publishing.
61. Lacinová, L. (2015). Citová vazba v partnerských vztazích: Current Relationship Interview. *Testforum*, 4(6), 39-46. doi:10.5817/TF2015-6-84
62. Pacáková, H., Plecháčková, D., Půlpánová, P., & Matoušová, B. (2016). Souvislost vzdělání a příjmu s výskytem kohabítace v ČR. *Naše společnost (Our Society)*, 14(2), 3-16.
63. Pazil, N. H. A. (2018). Face, Voice and Intimacy in Long-Distance Close Friendships. *International Journal of Asian Social Science*, 8(11), 938-947. Získáno 4. 2. 2020 z <http://www.aessweb.com/html/4301>
64. Reese-Weber, M. (2015). Intimacy, communication, and aggressive behaviors: Variations by phases of romantic relationship development. *Personal Relationships*, 22(2), 204–215. <https://doi.org/10.1111/pere.12074>
65. Reid & Jorgensen (2017). Cybersex and pornography. In *Foundations for Couples' Therapy: Research for the Real World*. London: Taylor & Francis.
66. Reid, R., & Jorgensen, R. (2017). Cybersex and pornography. In J. Fitzgerald, J. Fitzgerald (Eds.), *Foundations for couples' therapy: Research for the real world* (pp. 92-102). New York, NY, US: Routledge/Taylor & Francis Group.
67. Reifman, A., Arnett, J. J., & Colwell, M. J. (2007). Emerging adulthood: Theory, assessment, and application. *Journal of Youth Development*, 2, 1-12. doi:10.5195/jyd.2007.359
68. Sak, P. & Kolesárová, K. (2012). *Sociologie stáří a seniorů*. Praha: Grada Publishing. Získáno 20.1.2020 z https://books.google.cz/books?id=v8S-AgAAQBAJ&pg=PA34&hl=cs&source=gbs_toc_r&cad=4#v=onepage&q&f=false.
69. Shaughnessy, K., Byers, S., & Thornton, S. J. (2011). What is cybersex? Heterosexual students' definitions. *International Journal Of Sexual Health*, 23(2), 79-89. doi:10.1080/19317611.2010.546945

70. Shaughnessy, K., Byers, E. S., & Walsh, L. (2011). Online sexual activity experience in heterosexual students: Gender similarities and differences. *Archives of Sexual Behavior*, 40, 419–427. doi: 10.1007/s10508-010-9629-9
71. Shaughnessy, K., Fudge, M., & Byers, E. S. (2017). An exploration of prevalence, variety, and frequency data to quantify online sexual activity experience. *Canadian Journal of Human Sexuality*, 26(1), 60–75. <https://doi.org/10.3138/cjhs.261-A4>
72. Siltón, N. R. (Ed.). (2017). *Family dynamics and romantic relationships in a changing society*. Hershey: IGI Global. Získáno 5.2.2020 z LibraryGenesis.
73. Šmieja, M. (2018). Intimacy Avoidance. Získáno 4.2.2020 z https://www.researchgate.net/profile/Magdalena_Smieja/publication/326103159_Intimacy_Avoidance/links/5b390a670f7e9b0df5e44fe9/Intimacy-Avoidance.pdf
74. Slaměník, I. (2011). *Emoce a interpersonální vztahy*. Praha: Grada Publishing.
75. Solomon, D. H., & Knobloch, L. K. (2004). A model of relational turbulence: The role of intimacy, relational uncertainty, and interference from partners in appraisals of irritations. *Journal of Social and Personal Relationships*, 21(6), 795–816. doi:10.1177/0265407504047838
76. Sprecher, S., Regan, P., & Orbuch, T. (2016). Who does the work? Partner perceptions of the initiation and maintenance of romantic relationships. *Interpersona: An International Journal on Personal Relationships*, 10(1), 13–27. doi:10.5964/ijpr.v10i1.191
77. Sternberg, R. J. (1986). A triangular theory of love. *Psychological Review*, 93, 119-135. Získáno 21.1.2020 z http://pzacad.pitzer.edu/~dmoore/psych199/1986_sternberg_trianglelove.pdf.
78. Středa, L., & Hána, K. (2016). *eHealth a telemedicína*. Praha: Grada Publishing.
79. Suler, J. (2004). The Online Disinhibition Effect. *CyberPsychology and Behavior*, 7(3), 321-326. <https://doi.org/10.1089/1094931041291295>
80. Taylor, S. H., & Bazarova, N. N. (2018). Revisiting Media Multiplexity: A Longitudinal Analysis of Media Use in Romantic Relationships. *Journal of Communication*. doi:10.1093/joc/jqy055
81. Thorová, K. (2015). *Vývojová psychologie*. Praha: Portál.
82. Yacoub, C., Spoede, J., Cutting, R., & Hawley, D. (2018). The Impact of Social Media on Romantic Relationships. *Journal of Education and Social Development*, 2(2), 53–58. <http://doi.org/10.5281/zenodo.1490763>

83. Vágnerová, M. (2007). *Vývojová psychologie II. Dospělost a stáří*. Praha: Karolinum.
84. Výrost, J., & Slaměník, I. (2008). *Sociální psychologie*. Praha: Grada Publishing.
85. Wagner, M., Mulder, C. H., Weiß, B., & Krapf, S. (2019). The transition from living apart together to a coresidential partnership. *Advances in Life Course Research, 39*, 77–86. doi: 10.1016/j.alcr.2018.12.00
86. Wieteska, M. (2018). Marriage Vs Cohabitation – an Alternative or Opposite? An Attempt to Define Cohabitation in Opposition to Marriage. *Journal of Education, Culture & Society, 1*, 27–35.
87. Whitty, T. M. (2003a). Cyber-Flirting: Playing at Love on the Internet. *Theory & Psychology, 13*(3):339–357. DOI: 10.1177/0959354303013003003.
88. Whitty, M. T. (2003b). Pushing the wrong buttons: Men's and women's attitudes toward online and offline infidelity. *CyberPsychology & Behavior, 6*, 569–579. doi:10.1089/109493103322725342

Seznam tabulek, obrázků a grafů

Seznam tabulek

Tab. 1: Souhrnné vymezení online nevěry dle Thompsona a O'Sullivanova (2016), Aposty (2016), Šmolky (2010), Matějkové (2009), Milehamové (2007), Divínové (2005), Peroutkové-Šafránkové (2012) (in Novotná, 2019, 30)

Tab. 2: Přehled online sexuálních aktivit (OSA) dle rozdělení do kategorií

Tab. 3: Popisné charakteristiky celého souboru z hlediska věku

Tab. 4: Popisné charakteristiky celého souboru z hlediska délky trvání partnerského vztahu (uváděné v měsících)

Tab. 5: Popisné charakteristiky podsouboru n_1 z hlediska věku

Tab. 6: Popisné charakteristiky souboru n_1 z hlediska délky trvání partnerského vztahu (uváděné v měsících)

Tab. 7: Popisné charakteristiky podsouboru n_2 z hlediska věku

Tab. 8: Popisné charakteristiky souboru n_2 z hlediska délky trvání partnerského vztahu (uváděné v měsících)

Tab. 9: Výsledky dotazníku vlastní konstrukce (četnosti a procentuální zastoupení dle jednotlivých souborů)

Tab. 10: Výsledky dotazníku CSI-32 za jednotlivé výzkumné soubory

Seznam grafů

Graf 1: Význam online sexuálních aktivit v partnerských vztazích ($n = 840$)

Graf 2: Zobrazení výsledků dotazníku partnerské spokojenosti (CSI-32) pomocí histogramu pro podsoubor n_1 (partnerské vztahy na blízko)

Graf 3: Zobrazení výsledků dotazníku partnerské spokojenosti (CSI-32) pomocí histogramu pro podsoubor n_2 (partnerské vztahy na dálku)

Graf 4: Zobrazení hrubých skóre četnosti kategorie OSA s účastí další osoby pomocí histogramu

Seznam obrázků

Obrázek 1: Asociace k pojmu online sexuální aktivity (net sex, kybersex) pro celý soubor

PŘÍLOHY

Seznam příloh:

1. Příloha č. 1: Český abstrakt diplomové práce
2. Příloha č. 2: Anglický abstrakt diplomové práce
3. Příloha č. 3: Printscreen vzhledu a obsahu dotazníku vlastní tvorby
4. Příloha č. 4: Český překlad dotazníku CSI-32 (Malá, 2017)
5. Příloha č. 5: Výsledky normálního rozložení dat – histogramy
6. Příloha č. 6: Význam online sexuálních aktivit v sexuálním životě daného páru (vybrané odpovědi respondentů)
7. Příloha č. 7: Ukázka datové matice – printscreen

Příloha č. 1: Český abstrakt diplomové práce

ABSTRAKT DIPLOMOVÉ PRÁCE

Název práce: Význam online sexuálních aktivit v partnerských vztazích na dálku

Autor práce: Bc. Jana Sýkorová

Vedoucí práce: PhDr. Jan Šmahaj, Ph.D.

Počet stran a znaků: 84 stran, 149 747 znaků

Počet příloh: 7

Počet titulů použité literatury: 88

Abstrakt (800–1200 zn.):

Tato práce se zaměřuje na partnerské vztahy na dálku a online sexuální aktivity (OSA). Pro porovnání byly do výzkumu zapojeny i osoby v partnerském vztahu na blízko. Primárním cílem je prozkoumat tuto oblast a zjistit, zda se využívání OSA podílí na míře spokojenosti v partnerském vztahu na dálku. V teoretické části popisujeme základní východiska a souvislosti problematiky. Výzkumná část se zakládá na kvantitativním výzkumu s využitím dotazníkového šetření (CSI-32, dotazník vlastní konstrukce na OSA) u osob v partnerském vztahu na dálku ($n = 144$) a v partnerském vztahu na blízko ($n = 696$). Pro některé analýzy byl využit celý soubor ($n = 840$). Výzkumný soubor tvoří mladí dospělí ve věku 18-35 let, minimálně 6 měsíců zadaní, nesezdaní. Pro ověření sedmi alternativních hypotéz jsme použili Mann-Whitneyův U test a Spearmanův test korelačního koeficientu. Zjistili jsme, že využívání OSA s účastí současného partnera významně neovlivňuje spokojenost v partnerském vztahu na blízko ani na dálku. Jedinci ve vztahu na dálku častěji využívají OSA s účastí další osoby. Frekvence využití stoupá s délkou odloučení partnerů.

Klíčová slova: online sexuální aktivity, kybersex, partnerské vztahy na dálku, partnerská spokojenost, mladá dospělost

Příloha č. 2: Anglický abstrakt diplomové práce

ABSTRACT OF THESIS

Title: Meaning of online sexual activities in romantic long distance relationship

Author: Bc. Jana Sýkorová

Supervisor: PhDr. Jan Šmahaj, Ph.D.

Number of pages and characters: 84 pages, 149 747 znaků

Number of appendices: 7

Number of references: 88

Abstract (800–1200 characters):

This thesis is focused on long distance romantic relationship (LDRR) and online sexual activities (OSA). We included also people in geographically close romantic relationship (GCRR) for comparison. The primary aim of this thesis is to explore these topics and find out if OSA use contributes to the satisfaction in LDRR. The theoretical part explains the basic concepts and contexts of the issue. The research part is based on quantitative research with usage of questionnaire survey (CSI-32, OSA self-designed questionnaire) for group of people in LDRR (n = 144) and people in GCRR (n = 696). The whole sample was used for some analyses (n = 840). The sample contains young adults between the ages of 18 to 35 in a relationship and unmarried. We used the Mann-Whitney U test and the Spearman's rank correlation coefficient test to verify seven alternative hypotheses. The results show that satisfaction in LDRR and GCRR is not associated with the use of OSA with the participation of the current romantic partner. People in LDRR use OSA with the participation of the current romantic partner more often. Frequency of usage increase with increasing length of separation of romantic partners.

Key words: online sexual activities, cybersex, long distance romantic relationships, relationship satisfaction, young adulthood,

Online sexuální aktivity v partnerských vztazích

Dobrý den,

jmenuji se Jana Sýkorová a jsem studentkou 2. ročníku nMgr. studia oboru Psychologie na Univerzitě Palackého v Olomouci. Jsem moc ráda, že jste zavítali na tento odkaz a rozhodli se mi pomoci formou vyplnění dotazníku k mé diplomové práci. Zabývám se v ní otázkou online sexuálních aktivit v partnerských vztazích na blízko a na dálku.

Dotazník obsahuje úvodní část, poté otázky na spokojenost ve vztahu a otázky týkající se online sexuálních aktivit, které se lehce dotknou i tématu online nevěry. V dotazníku není přítomný žádný explicitně sexuální materiál.

Do výzkumu se můžete zapojit, pokud splňujete následující podmínky:

- Jste jedinec ve věku 18 – 35 let.
- Aktuálně máte partnerský vztah, který trvá minimálně půl roku.
- S partnerem/partnerkou dosud nejste sezdáni nebo registrovaní.

Předpokládaná doba vyplnění dotazníku je 15 minut. Mějte na paměti, že zde neexistují správné ani špatné odpovědi. Zajímá nás Váš osobní názor a zkušenosti. Budeme proto rádi, když se pokusíte odpovídat s co největší upřímností.

Účast v dotazníku je zcela anonymní a můžete z ní kdykoliv odstoupit.

V případě dotazů, nejasností či zájmu o výsledky naší práce, mě kontaktujte na e-mailu vyzkum.osa@seznam.cz

Velice děkujeme za spolupráci!

Bc. Jana Sýkorová
PhDr. Jan Šmahaj, Ph.D.

*Povinné pole

Informovaný souhlas: *

- Vyplněním dotazníku potvrzujete, že souhlasíte se zařazením a zpracováním Vašich odpovědí v rámci výzkumu. Potvrzujete i to, že je Vám více než 18 let. Získaná data bude mít k dispozici pouze autorka výzkumu a použije je ke statistickému zpracování.

Úvod

Kolik je Vám let? *

Vaše odpověď

Uveďte prosím Vaše pohlaví. *

- muž
- žena

Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání? *

- základní
- vyučen/a bez maturity
- středoškolské s maturitou
- vyšší odborné
- vysokoškolské

V současné době (uveďte Vaši hlavní činnost): *

- studuji
- pracuji
- jsem nezaměstnaný/á
- jsem na mateřské dovolené

Jste praktikující věřící? (věříte, modlíte se a pravidelně chodíte do kostela/mešity, synagogy aj.) *

- ano
- ne

Jaký je Váš stav? *

- Svobodný/á bez partnerky/partnera
- Partner/partnerka
- Ženatý/vdaná
- Registrovaný/á
- Rozvedený/á v současnosti bez partnerky/partnera
- Rozvedený/á, v současnosti s partnerkou/partnerem

Máte vlastní děti? *

- Ano, se současným partnerem.
- Ano, s bývalým partnerem.
- Ne.

Svou sexuální orientaci považujete především za: *

- heterosexuální
- homosexuální
- bisexuální

Jaká je podoba vašeho vztahu s partnerem/partnerkou? *

- bydlíme spolu v jedné domácnosti
- bydlíme odděleně
- Jiné:

Uveďte délku Vašeho současného vztahu v měsících. *

Vaše odpověď _____

Řekl/a byste, že Váš vztah nyní prochází krizovým obdobím? *

- Ano
- Ne

Zlobíte se v současné době na Vašeho partnera/Vaši partnerku? *

- Ano
- Ne

Jak často se tváří v tvář vidáte s partnerem/partnerkou? (Vyberte možnost, která nejvíce vystihuje Vaši situaci v uplynulém půl roce.) *

- 1x za 3 měsíce a méně
- 1x za 2 měsíce
- 1x, nebo 2x měsíčně
- 1x, nebo 2x týdně
- 1x denně
- Častěji

Popište prosím, z jakého důvodu se s partnerem/partnerkou nevidáte častěji? *

Vaše odpověď

Označila byste Vaš vztah jako vztah na dálku? *

ano

ne

Online sexuální aktivity v partnerských vztazích

Následující otázky budou zaměřené na sexualitu. Jsem si vědoma toho, že pro někoho by toto téma mohlo být intimní. Není však potřeba se dopředu obávat, otázky jsou volené citlivě, není zde žádný sexuální explicitní materiál a celý dotazník je plně anonymní. Předem děkuji za vaši sdílnost.

Co se Vám vybaví, když se řeknou pojmy kybersex, net sex nebo sexuální online aktivity? *

Vaše odpověď

Máte osobní zkušenost s něčím z uvedeného? Pokud ano, jak často? *

	téměř každý den	1x - 2x týdně	1x - 2x měsíčně	výjimečně, jednorázová zkušenost	nemám zkušenost
Sexuální škádlení a narážky v textové podobě	☐	☐	☐	☐	☐
psaní lechtivých fantazijních příběhů	☐	☐	☐	☐	☐
poslal/a jsem lechtivou fotku či video druhé osobě	☐	☐	☐	☐	☐
obdržel/a jsem lechtivou fotku či video od druhé osoby	☐	☐	☐	☐	☐
účastnil/a jsem se lechtivého chatu s další osobou	☐	☐	☐	☐	☐
účastnil/a jsem se videorozhovoru s lechtivým obsahem	☐	☐	☐	☐	☐

vedl/a jsem online hovor s lechtivým obsahem (pouze audio)	☐	☐	☐	☐	☐
odhalil/a jsem se před někým nahý/á před webkamerou	☐	☐	☐	☐	☐
odhalil/a jsem se před někým ve spodním prádle před webkamerou	☐	☐	☐	☐	☐
uspokojoval/a jsem se před někým před webkamerou	☐	☐	☐	☐	☐
sledování pornografických materiálů (obrázky, foto, video)	☐	☐	☐	☐	☐
vyhledávání informací týkajících se sexuality	☐	☐	☐	☐	☐
natáčení si vlastních sexuálních aktivit s někým dalším (pohl. styk, orální sex či jiné praktiky vedoucí k vyvrcholení)	☐	☐	☐	☐	☐

Zažila jste během Vašeho současného vztahu nějakou z online sexuálních aktivit s Vaším partnerem/partnerkou? *

Ano

Ne

Zažila jste během Vašeho současného vztahu nějakou z online sexuálních aktivit s někým jiným, než s Vaším partnerem/partnerkou? *

Ano

Ne

Zažíváte nyní nebo zažil/a jste během vašeho současného vztahu něco z uvedeného? Pokud ano, označte prosím, zda to bylo s Vaším současným partnerem nebo s osobou mimo Váš partnerský vztah. *

	Ano, se svým partnerem	Ano, s někým mimo vztah	obě možnosti	ne
Sexuální škádlení a narážky v textové podobě	☐	☐	☐	☐
psaní lechtivých fantazijních příběhů	☐	☐	☐	☐
poslal/a jsem lechtivou fotku či video druhé osobě	☐	☐	☐	☐
obdržel/a jsem lechtivou fotku či video od druhé osoby	☐	☐	☐	☐
účastnil/a jsem se lechtivého chatu s další osobou	☐	☐	☐	☐
účastnil/a jsem se videorozhovoru s lechtivým obsahem	☐	☐	☐	☐
vedl/a jsem online hovor s lechtivým obsahem (pouze audio)	☐	☐	☐	☐
odhalil/a jsem se před někým nahý/á před webkamerou	☐	☐	☐	☐
odhalil/a jsem se před někým ve spodním prádle před webkamerou	☐	☐	☐	☐
uspokojoval/a jsem se před někým před webkamerou	☐	☐	☐	☐
vyhledávání informací týkajících se sexuality	☐	☐	☐	☐
natáčení si vlastních sexuálních aktivit s někým dalším (pohl. styk, orální sex či jiné praktiky vedoucí k vyvrcholení)	☐	☐	☐	☐

Je pro Vás sex ve vztahu důležitý? *

- rozhodně ano
- spíše ano
- nevím
- spíše ne
- rozhodně ne

Vyberte výrazy, kterými byste popsali, co pro vás online sexuální aktivity znamenají. (možnost více odpovědí) *

- touha
- stud
- uspokojení
- zpestření vztahu
- něco divného
- kontakt s partnerem, když není na dosah
- relaxace
- zábava
- důvěra
- riziko zneužití
- únik od starostí a reálného světa
- Jiné: _____

Jsou pro vás online sexuální aktivity spojené s nahotou? (v rámci videa, hovoru či videohovoru) *

- rozhodně ano
- spíše ano
- nevím
- spíše ne
- rozhodně ne

Jsou pro vás online sexuální aktivity spojené s vyvrcholením? *

- rozhodně ano
- spíše ano
- nevím
- spíše ne
- rozhodně ne

Příloha č. 4: Český překlad škály *Couples Satisfaction Index* (CSI; Funk & Rogge, 2007, in Malá, 2017)

1. Označte, prosím, míru vaší spokojenosti ve vašem vztahu, zvažíte-li všechny jeho aspekty.

Naprost nešťastný	Velmi nešťastný	Trochu nešťastný	Šťastný	Velmi šťastný	Naprost šťastný	Dokonalý
----------------------	--------------------	---------------------	---------	------------------	--------------------	----------

Většina lidí má ve svém vztahu neshody. Na následující škále, prosím, označte, přibližnou míru shody, nebo neshody mezi vámi a vaším partnerem pro každou z následujících kategorií.

	Vždy se shodneme	Téměř vždy se shodneme	Občas se neshodneme	Často se neshodneme	Téměř vždy se neshodneme	Vždy se neshodneme
2. Množství společně stráveného času						
3. Rozhodování o důležitých věcech						
4. Vyjadřování náklonnosti						

	Vždy	Většinu času	Spíše častěji než méně často	Někdy	Výjimečně	Nikdy
5. Obecně, jak často si myslíte, že vám je spolu dobře?						
6. Jak často si přejete, aby váš nynější vztah nikdy nezačal?						

	Vůbec to není pravda	Pouze částečná pravda	Spíše to je pravda	Většinou to je pravda	Téměř naprostá pravda	Naprostá pravda
7. Ještě pořád cítím silné propojení mezi mnou a mým partnerem.						
8. Kdybych mohla vrátit čas, znovu bych si vzal(a), nebo bych žil(a)/chodil(a) se stejnou osobou.						
9. Náš vztah je pevný.						
10. Někdy přemýšlím, zda na mě někde čeká někdo jiný.						

11. Ve vztahu se svým partnerem jsem šťastný/á.						
12. Se svým partnerem mám vřelý a příjemný vztah.						
13. Neumím si představit, že by můj vztah s partnerem skončil.						
14. Mám pocit, že se svému partneru mohu svěřit prakticky se vším.						
15. Nedávno jsem začal(a) mít pochybnosti o našem vztahu.						
16. Partner je pro mě ideální romantický protějšek.						
17. Opravdu cítím, že se svým partnerem tvoříme tým.						
18. Nedokáži si představit, že by mě kdokoli jiný dokázal učinit tak šťastnou/šťastným jako můj partner.						

	Vůbec	Trochu	Částečně	Z velké části	Téměř úplně	Úplně
19. Jak obohacující je pro vás váš vztah s partnerem?						
20. Jak se daří vašemu partnerovi uspokojovat vaše potřeby?						
21. Jak moc váš vztah odpovídá vašim původním očekáváním?						
22. Obecně, jak jste ve vašem vztahu spokojen/á?						

23. Jak dobrý je váš vztah v porovnání se vztahy ostatních?

0	1	2	3	4	5
---	---	---	---	---	---

Horší než vztahy ostatních (zcela špatný)

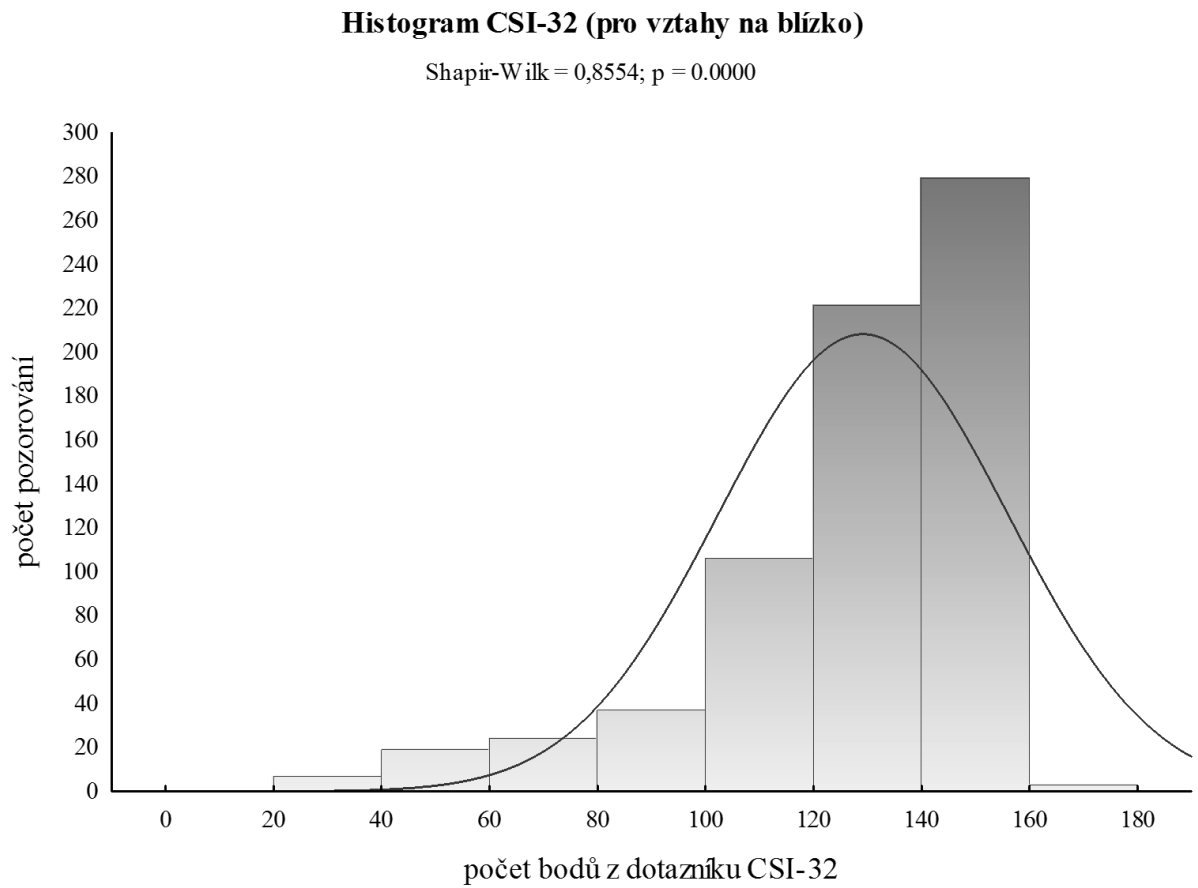
Lepší než vztahy ostatních (úplně dobrý)

Příloha č. 5: Výsledky normálního rozložení dat – histogramy

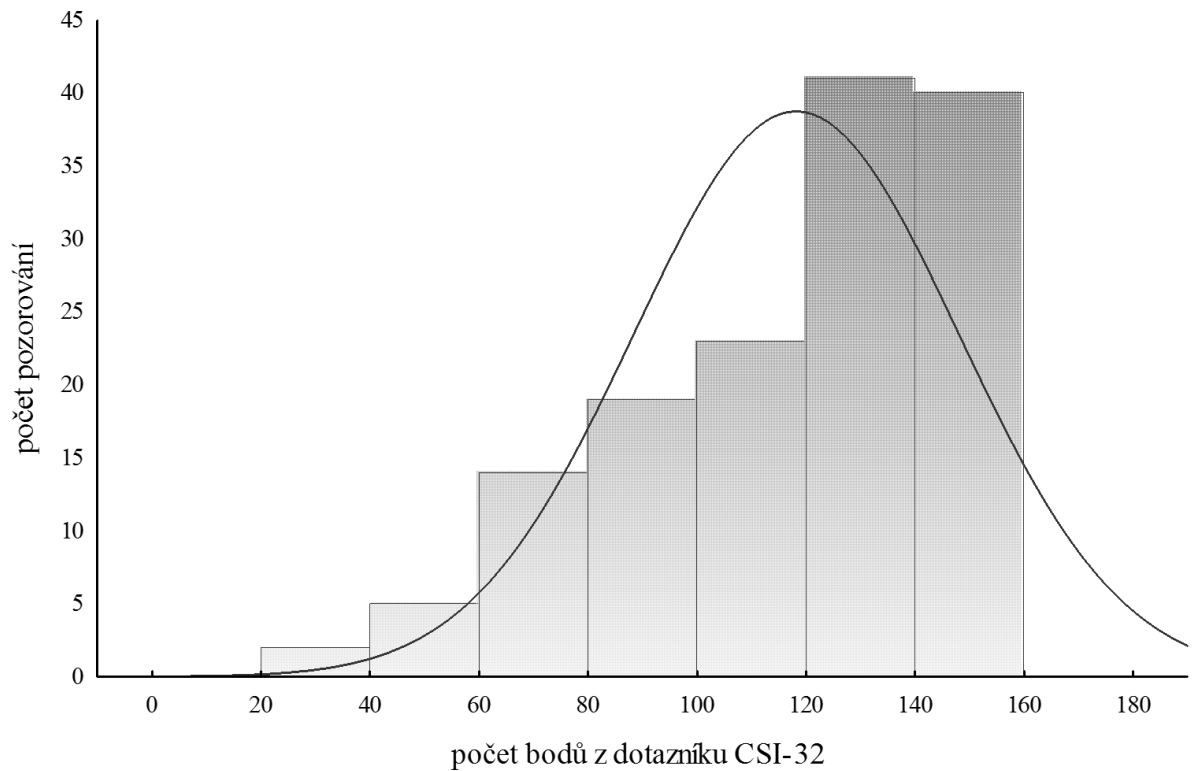
Graf 2: Zobrazení výsledků dotazníku partnerské spokojenosti (CSI-32) pomocí histogramu pro podsoubor n_1 (partnerské vztahy na blízko)

Graf 3: Zobrazení výsledků dotazníku partnerské spokojenosti (CSI-32) pomocí histogramu pro podsoubor n_2 (partnerské vztahy na dálku)

Histogram CSI-32 (pro vztahy na dálku)

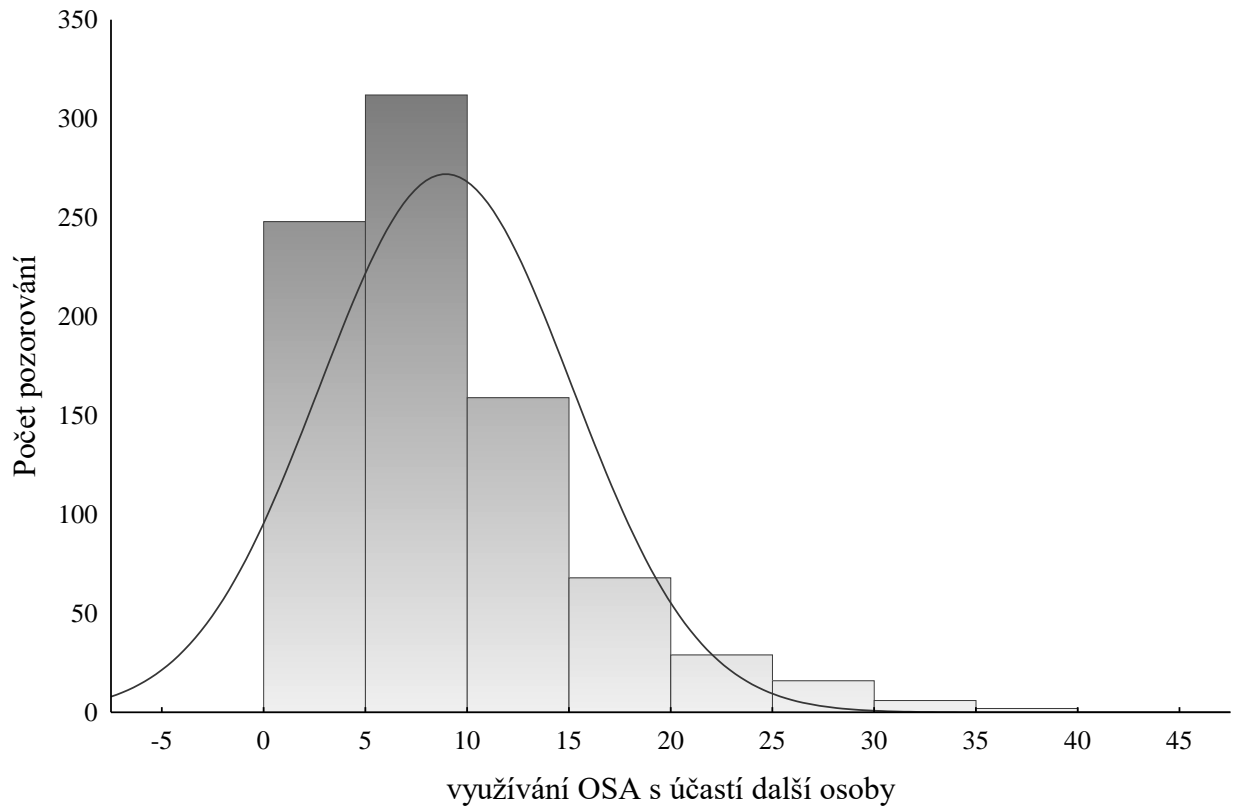
Shapir-Wilk = 0,9131; $p = 0,00000$

Graf 4: Zobrazení hrubých skóre četnosti kategorie OSA s účastí další osoby pomocí histogramu

Histogram pro kategorii OSA s účastí další osoby

Shapir-Wilk = 0,8845; p = 0.0000

Příloha č. 6: Význam online sexuálních aktivit v sexuálním životě daného páru
(vybrané odpovědi respondentů)

„Jsem ve vztahu na dálku, co znamená že online sexuální aktivity v něm tvoří asi největší část sexuality. S partnerem si často píšeme správy se sexuálním podtónem, ale pokud jde o třeba videohovory, nejdřív jsem se hodně styděla. Až když došlo ke skutečnému sexu tak opadla má nervozita a s videohovory nebo posláním fotografií partnerovi nemám problém.“

„Naš sexuální život je čím dále, tím búrlivejší, online sexuálně aktivity v tom nehrají rolu, náš sexuální vztah sa rozvíja len keď sme fyzicky spolu.“

„Ze začátku byl náš sexuální život bouřlivější, častější, dáno i tím, že jsme spolu sdíleli domácnost, nyní stálejší a méně časté i z důvodu vztahu na dálku. Online sexuální aktivity sporadicky provozujeme, přítel by si je přál častěji, ale já určitě preferuji sex při osobním setkání, online sexuální aktivity pro mě bohužel stále ještě nejsou příliš přirozenou součástí vztahu.“

„Pořád zhruba stejné (myšleno sexuální život), vzhledem k ne příliš častému vidání se na sebe vždy těšíme. Online sexuální aktivity moc neprovozujeme, takže v našem vztahu nijak významnou roli nehrají.“

„naše sexualita se zatím od začátku nezměnila, vidáme se o víkendech, přes týden si občas píšeme zprávy se sexuálním obsahem, posíláme fotky“

„na začátku takové živější, teď už to není ono (myšleno sexuální život), online sexuální aktivity v tom nesehrávají žádnou roli a ani by mě tato možnost popravdě nenapadla, je to divný“

„Stále bouřlivá sexualita. Každý den si píšeme sexuální narážky a škádlení a občas pošleme fotku. Vzhledem k tomu, že se vidáme 2x do měsíce, tak online sexuální aktivity v našem vztahu hrají důležitou roli.“

Příloha č. 7: Ukázka datové matice – printscreen

poradí	vek	pohlaví	vzdelání	hl_cinnost	verci	deti	orientace	bydlení	delka_vztahu	krize	negamose	kontakti	vztah_na_dalku	OSA_s_partnerem	OSA_mimo_škádlení	příběhy	poslání_foto	obdržení_foto	chat
1	27	žena	VŠ	pracuji	ne	ne	hetero	společná	120	ne	ne	6	ne	ne	4	0	0	0	0
2	21	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	13	ne	ne	5	ne	ano	2	1	1	1	1
3	23	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	13	ne	ne	6	ne	ano	3	1	1	1	2
4	25	muž	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	60	ne	ne	4	ne	ano	3	0	1	1	2
5	23	muž	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	10	ne	ano	4	ne	ne	3	2	2	0	0
6	21	muž	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	22	ne	ne	4	ne	ne	1	0	0	1	0
7	26	žena	VŠ	pracuji	ne	ne	hetero	společná	15	ne	ne	6	ne	ano	2	1	2	0	2
8	35	žena	VŠ	pracuji	ne	ne	homo	společná	127	ne	ne	6	ne	ano	3	1	1	1	0
9	23	muž	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	80	ne	ne	6	ne	ne	3	0	1	1	0
10	20	žena	SŠ	studuji	ano	ne	hetero	oddělaná	36	ne	ne	4	ne	ano	2	1	2	2	0
11	24	žena	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	32	ano	ano	6	ne	ano	3	1	1	0	0
12	22	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	27	ne	ne	4	ne	ano	4	1	1	1	2
13	24	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	53	ano	ano	6	ne	ano	1	0	1	1	1
14	25	žena	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	35	ne	ne	6	ne	ano	2	1	2	2	2
15	22	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	26	ne	ne	6	ne	ano	2	2	1	1	2
16	26	muž	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	52	ne	ne	6	ne	ne	1	1	1	1	1
17	22	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	24	ano	ano	5	ne	ano	3	1	2	2	2
18	24	žena	VŠ	pracuji	ne	ne	hetero	společná	27	ne	ne	6	ne	ano	4	1	1	2	1
19	20	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	oddělaná	36	ne	ne	5	ne	ne	3	0	0	0	0
20	23	žena	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	72	ne	ne	6	ne	ano	0	1	0	1	0
21	28	žena	VŠ	pracuji	ano	ne	bi	oddělaná	60	ne	ne	6	ne	ano	2	3	3	3	3
22	24	žena	VŠ	pracuji	ne	ne	hetero	společná	68	ne	ne	6	ne	ano	3	2	2	1	0
23	24	žena	VOŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	16	ne	ne	5	ne	ne	2	0	1	1	1
24	27	žena	VŠ	nezaměstnaná	ne	ne	hetero	společná	77	ne	ne	6	ne	ne	2	0	0	0	1
25	24	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	51	ne	ne	6	ne	ne	1	1	1	1	1
26	22	žena	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	66	ne	ne	5	ne	ano	2	1	0	1	1
27	25	muž	VŠ	pracuji	ne	ne	hetero	oddělaná	56	ne	ne	6	ne	ano	1	2	0	0	1
28	22	žena	VŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	25	ne	ne	6	ne	ne	4	0	1	1	1
29	23	žena	SŠ	studuji	ne	ne	hetero	společná	37	ne	ne	5	ne	ano	2	0	1	1	1
30	32	žena	SŠ	pracuji	ne	ovčasný	hetero	společná	204	ne	ne	5	ne	ano	2	1	1	1	2